UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly west of Winnipeg
UKRAINIAN NEWS
10967 - 97 Street,
Edmonon, Alberta, Canada.
Authorized as second class mail
Post Office Department, Ottawa

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
Український Католицький Тижневик
Виходить кожного вівтірка
в Едмонтоні, Алберта.
Річна передплата в Канаді $2,50
Поза Канадою $3.00

No. 4. Vol. XXIII. Edmonton, Alberta, Tuesday, January 24, 1950. Едмонтон, Алберта, вівторок, 24. січня 1950. Число 4. Рік XXIII.

Десять потягів застрягли у снігах Британської Колюмбії

ПАСАЖИРІВ ПЕРЕВОЗЯТЬ ЛІТАКАМИ

Від половини минулого тижня морське побережжя Британської Колюмбії відтяте від залізничої і автомобілевої комунікації великими сніговими лявінами в горах, що загородили дороги чотирьох сіенарських потягів, чотирьох сіпіарських і одного потягу Песифик Грейт Істерн. Лінії двох головних залізниць замкнені в великому ярі ріки Фрейзер і коло Пентіктон. В потягах 1200 пасажирів. Багато пасажирів перевезли літаками з Кемлупс і Пентіктон до Ванкуверу. Сіенар сподіється привернути нормальну комунікацію 23. січня.

Від четверга в минулому тижні східні потяги доходять тільки до Едмонтону і звідтам Сіенар перевозить своїх пасажирів до Ванкуверу літаками через Калґарі і Кровснест. Сіенарська і сіпіарська комунікація з заходу перервана від пятниці цілковито.

Великі передчасні повені у Бр. Колюмбії.

Британська Колюмбія, що славиться примхуватою погодою, переживає одну з найвчасніших і найбільш руйнуючих повеней. Від океану потягнули теплі вітри, впали дощі і в горах почали сніги топитися. З гір спливають потоки брудних вод, що позаливали дороги і збираються в озера й озерцята. Найбільше терпить долина Фрейзер, де мешканці, памятаючи велику повінь два роки тому, приготовляють мішки з піском, бо вода в ріці Фрейзер почала скоро підноситися. Фармері зганяють худобу на вищі місця і лишають доми.

Подібні умовини є на Ванкуверськім острові. Двадцять миль на схід від Вікторії повінь залила фармерські землі й прогнала сотки родин у безпечніші місця. В самій Вікторії вода з снігом позаливала пивниці.

Проте є надія, що весна в дорозі. Мешканці містечка Сук на Ванкуверськім острові позмітали сніги одного ранку і зпід снігу показалися сині цвітки фіялок і пупінки інших цвіток, що вже повискакували з землі, не зважаючи на сніг.

Та це не в Алберті і не в Саскачевані, де по кількох днях теплішої погоди знову хлинула студена струя і від неділі обнизила температуру на 20 до 40 ступнів нижче зера.

Канада протестує проти американського демпінґу рільничих продуктів

ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ ПРОДАЮТЬ 100 Ф. БАРАБОЛІ ЗА ОДНОГО ЦЕНТА

Міністер рільництва Ґардинер сказав на пресовій конференції в Оттаві, що Канада мабуть запротестує у Вашінґтоні проти рішення уряду Злуч. Держав, щоб продати надвишку продуктів поживи нижче коштів продукції. Міністер сказав, що цей вчинок Злучених Держав тривожить канадійські урядові й господарські кола і міністерство закордонних справ повинно щось з цим зробити.

Коли репортери запитали, чи протест буде мати яке значіння, Ґардинер відповів, що він протестує проти такої торговельної поведінки Злучених Держав від кількох років, однак ніхто його не слухає.

У Вашінґтоні сказали, що американський департамент рільництва кине на заграничні ринки фармерські продукти, які викупив від фармерів по цінах вигідних для покупців (барґін прайзес).

Американський уряд впровадив субсидії для фармерів і купував бараболі по $2.10 за 100 фунтів. Тепер він буде продавати 100 фунтів за одного цента, що вважається перед законом за леґальну трансакцію.

Інші демпінґові ціни наложено на спорошковані яйця, молоко і фасолю, як також на насіння лену, ячмінь, овес, льняний олій і мексиканські мясні консерви.

Це може ще більше обнизити ціни на фармерські продукти на заграничних ринках і зменшити попит на канадійські продукти. Канадійський уряд певно зробить одно, а саме замкне канадійську границю перед демпінґом американських продуктів на канадійськім ринку.

Канадійську протестаційну акцію ослаблює факт, що також Канада демпінґує до деякої міри свої власні продукти на британськім ринку. Канада пішле задармо яблука для Анґлії вартости $3,000,000. Канадійський уряд доплачує $2.-500,000 за бейкони і стільки саме за сир для Анґлії. Канадійський уряд позволив на вивіз своєї вепровини до Злуч. Держав і одночасно не скасував заборони на ввіз американської вепровини до Канади.

Росія привернула смертну кару

Московські большевики це гуманний нарід. Три роки тому знесли кару смерти, щоб показати світові, як вони дорожать життям людини. Товариші замінили улюблену стенку на стократно жахливіші муки й повільну агонію в концентраційних таборах, де запроторена жертва совєтської справедливости представляє економічну вартість, бо виконує тяжку працю, поки їй стає сил. А в кого вже не стає, того чекісти стріляють. Це значить, що товариші знесли кару смерти.

Минулого тижня Совєти привернули смертну кару для "зрадників совєтської батьківщини, чужих аґентів, саботажників" та подібних шкідників і ворогів комуністичного режиму, до яких енкаведисти можуть довільно зачислити, кого їм сподобається.

Ті, що знають совєтську дійсність, пояснюють, що "знесення" смертної кари має свої причини. Молоді рекрути НКВД не мають на кім вправлятися в своєму ремеслі і гартувати свої нерви. Матеріялу треба.

Злучені Держави перед важливим рішенням

Уряд Трумена стоїть перед надзвичайно важливим рішенням, чи почати йому виріб нової і багато сильнішої атомової бомби. Ця нова зброя, з атому водня багато разів перевисшила б силу існуючої атомої бомби з атому урану.

Американський уряд дістав у жовтні тривожні вісті, що Росія працює розпучливо також над виробом зброї з атому водня. Між існуючою атомовою зброєю і зброєю з водня є ще така різниця, що енерґію уранового типу можна вживати також для мирної продукції, тоді як енерґію з атому водня надається тільки для нищення всякого життя на землі.

Страшно подумати, куди вже світ котиться.

КОМУНІСТИ УСУВАЮТЬ СТАТУЇ ПРЕСВ. ДІВИ МАРІЇ

Комуністична міська управа в Будапешті казала усунути металеву статую Пречистої Діви Марії, яка стояла на 45 стіп високій колюмні на одній з рухливих площ мадярської столиці.

ПАРК ЗА БУДИНКОМ ПАРЛЯМЕНТУ В ЕДМОНТОНІ ЗИМОЮ.

Павло Тичина.

ДУМА

Ой, що в Софійському заграли дзвони, затримтіли,
Не білі голуби — янголи у небо полетіли.
Ой, там збиралися під прапори, під соняшні,
Ще й сині, від нині
Не буде більше пана у Вільній Україні.
Ідуть, ідуть з музикою
Під тінню прапорів
Прекрасною, великою
Рікою стиглих нив.
Ідуть, ідуть, вітаються
І славлять щасні дні,
Жахтять — переливаються
Їх душі вогняні.
Ой, там виходили ченці з Софійської, зза брами
З хрестами, з корогвами
У шатах золотих коло Богдана правлять службу
Божу, як рожу!
Вітай свою, Вкраїно, долю, — вітай дівчину гожу!
Горять, горять свободою
Вчорашнії раби,
Бо чули: "Встань з природою"
Згук янгола труби.
І встали всі співаючи
З природою весни
З природою вітаючи
Чудові, дійсні сни.
Як засміялося до них та праведнеє сонце:
"Не дурно гріло я, світило у кожнеє віконце!"
Як заходилися хмарини ткати скатертини — хвилини —
Цвітуть та розцвітають небесні бархатини.
Цвітуть в піснях вкраїночки
Дзвіночки срібляні
Душею. Чорнобрівочки
Стрункчасто - осяйн.
То ж матері майбутнії
Стрічають дні ясні,
О, хвилі незабутнії,
О, сонце! О, пісні!
Ой, що в Софійському та грали дзвони — замовкали.
Там прапори приймали, до народа промовляли. . .
"Гей, разом, разом станемо на ворога ми,
браття, — Завзяття! —
Хто зрадить матір — Україну —
Прокляття тим, прокляття!
І суне військо лавою
Від білих, тихих брам,
І з "Заповітом", "Славою",
Ввесь Київ — наче храм.
В нім скапала кров часові,
Кров мучнів без вінця . . .
І в нім горять Тарасові
Вкраїнськії серця.

1918, Київ.

Шестеро новоприбулих згоріли в Торонті

Шестеро новоприбулих, які, як кажуть, пережили концентраційні табори і тюрми в Европі, згинули за залізними кратами у вільній Канаді.

У Торонті вибух вогонь у бейсменті будинку, в якому приміщувалася невеличка кравецька фабрика. Вогонь захопив робітників як щурів у лапці. Головні двері стали вмить у вогні, задні були замкнені, а вікна мали тяжкі залізні крати. Згоріло шестеро робітників і робітниць. Троє дуже тяжко попеклися і мабуть пімруть. Крім власника Филипа Чайківського, інші новоприбулі, судячи по їх прізвищах, у більшості жиди.

ЧЕСЬКИЙ УРЯД ВИГНАВ ДВОХ ЧЛЕНІВ КАНАДІЙСЬКОЇ ЛЕҐАЦІЇ

Чеський комуністичний уряд вигнав двох членів канадійської леґації у Празі, сарж. Данка і капр. Ваньє. Обидва належали до персоналу атташе для справ летунства. Обидвом сказали чеські комуністи винестися з краю і вони виїхали того самого дня. Атташе Ирвин не подав причини видалення канадійців.

Совєтський бльок бойкотує Обєднані Держави

Росія і з нею сателітні держави відмовилися взяти участь у першій сесії Малої Асамблеї і вийшли з трьох інших комітетів організації Обєднаних Держав. Бойкот тої міжнародньої організації почався сецесією совєтського делеґата Маліка з Ради Безпеки після того, як 11 членів тої установи відмовилися голосувати над внеском Росії, щоб прогнати національний Китай з представництва в Обєднаних Державах.

ЕЧІСОН "БРЕХУН," КАЖЕ РОСІЯ

Совєтське міністерство закордонних справ видало комунікат до преси за підписом міністра Вишинського, в якому заявило, що державний секретар Злучених Держав Ечісон "наговорив потворної брехні" про Росію.

Напад Москви на Ечісона є її відповіддю на заяву Ечісона 12. січня, що совєтська Росія "відлучує північні провінції Китаю та прилучує їх до Совєтського Союзу." Ечісон вичислив Манджурію, Зовнішню Монголію, Внутрішню Монголію і Сінкіянґ. Це половина всієї поверхні Китаю.

Канада визнає уряд китайських комуністів

З Оттави повідомляють, що Канада визнає до місяця комуністичний уряд Китаю. Премієр Ст. Лоран або міністер заграничних справ Пірсон зробить у парляменті відповідну заяву, в якій ствердить, що визнання не означає одобрення комуністичного режиму.

Минулої осени сказав в парляменті мін. Пірсон, що Канада визнає червоний китайський уряд тільки тоді, як переконається, що він незалежний, значить від Росії незалежний. А що та "незалежність" дуже сумнівна і ніхто в неї не вірить, то сподіються, що опозиція заатакує уряд за цю безвартісну заяву.

Домініяльний парлямент зійдеться на сесію 2. лютого.

Комуністичне дітохватство

Триґве Лі, генеральний секретар Обєднаних Держав сказав у Лейк Соксес, що він дуже стривожений відмовою мадярського уряду виконати однодушну резолюцію асамблеї Обєднаних Держав і відіслати до Греції вивезених комуністами грецьких дітей. Грецькі комуністичні партизани схопили 28,000 дітей і передали їх "на виховання" до комуністичних країв.

Згідно зі статистикою Міжнародного Червоного Хреста, 15,192 грецьких дітей живе в Юґославії, 6,400 в Румунії, 3,-550 у Чехословаччині, 3,050 у Мадярщині і 500 у Польщі. Комуністичні держави виховують тих дітей на червоних яничарів.

Юґославський диктатор Тіто, який пірвав з Росією, має добру нагоду повернути тих дітей їх батькам у Греції і таким робом з'єднати собі деякі симпатії в культурнім світі. Однак він цього не зробив, бо комуністи однакові всюди.

ВИБОРИ У ФІНЛЯНДІЇ ПОЛИЧНИКОМ ДЛЯ РОСІЇ

Поновний вибір Юго Пассіківі на президента фінської республіки знову задемонстрував невгнутого свободолюбного духа малого, бо 4,000.000-го фінського народу, який живе в тіні московського велетня. Всупереч сильній кампанії комуністів, фіни ще раз вибрали головою своєї держави старого і досвідченого політика Пассіківі, якого Москва, хоч і ненавидить, але шанує.

БАНДИТИ ЗРАБУВАЛИ $1,500,000

В місті Бостоні виконали сім бандитів один з найбільших грабунків в історії Злучених Держав. Замасковані бандити отворили ключами шість дверей до будинку перевозової фірми, дісталися до підвалу, повязали шістьох службовців, які перечисляли гроші, забрали міліон долярів готівки і $500,000 у вартісних паперах та пропали без сліду. Грабунок відбувся ввечорі.

Як Росія касує концентраційні табори в Німеччині

Совєтський генерал Чуйков повідомив комуністичний уряд Східної Німеччини, що концентраційні табори у східній Німеччині будуть знесені негайно. В таборах сидить 35 тисяч німців.

Совєтське рішення пояснюють як нову комуністичну офензиву проти уряду західної Німеччини. Такої "визвольної" програми, щоб задурити нею західних німців, сподівалися від довшого часу. Та біда в тім, що московські большевики не позвільнювали інтернованих німців і не пустили їх домів, але перевозять до концентраційних таборів на Сибірі.

Як на ділі виглядає ця "ліквідація" концентраційних таборів, вияснив це авторитативно заступник премієра комуністичної німецької республіки д-р Герман Кастнер. За повідомленнями німецької преси, він повідомив членів управи ліберально-демократичної партії, яка кооперує з німецькими комуністами, що совєтська окупаційна влада розпочала вивіз вязнів з концентраційних таборів Бухенвальд, Саксенгавзен і Бавцен. "Вже поверх 10,000 таких вязнів вивезено до концентраційних таборів поза границі німецької демократичної республіки" — сказав дослівно комуністичний поплентач д-р Кастнер своїм партійним колеґам з нім. ліберально - демократичної партії.

Ватиканська пошта видасть з нагоди Святого Року вісім серій ювілейних поштових марок.

Злучені Держави програли в Азії

Відома американська журналістка Дороті Томпсон, аналізуючи політику президента Трумена, державного секретаря Ечісона і спеціяльного дорадника Джессупа стверджує, що Злучені Держави програли в Азії.

Коли Ечісон і Джессуп залишили Китай і Формозу на ласку китайських комуністів і Росії, то тим самим вони скасували коштовну політику президента Розвелта, Галла і Стимсона в 1941 р. Розвелт і його міністри почали війну з Японією, щоб перешкодити Японії запанувати над Китаєм. Коли було важно спинити японський імперіялізм в 1941 р. то хіба не важно недопустити до поширення в Азії комунізму і російського імперіялізму? Хіба ж імперіялістична Росія менше шкідлива, як імперіялістична Японія? Або чи московський імперіялізм в Европі менше небезпечний як був німецький імперіялізм? Невже ж Злучені Держави на те вели війну з Японєю, щоб промостити шлях Росії до запанування над Китаєм а згодом над іншими частинами Азії?

Питання поставлене добре. І висновок влучний. Навіщо Злучені Держави вели війну в Азії? Одно з двох зле. Або політика Розвелта, або політика Трумена й Ечісона.

ЩЕ ПРО АРЕШТУВАННЯ ЛАЗАРЯ КАГАНОВИЧА

Звичайно добре поінформований швайцарський тижневик "Ді Вельтвохе" подає вістку, що Лазаря Кагановича, тестя Сталіна і довголітнього господарського диктатора Совєтського Союзу, арештовано 15. листопада м.р. і заслано до концентраційного табору "Ізолятор ч. 11" на Уралі. В цьому таборі перебувають у повній ізоляції від зовнішнього світу високі комуністичні достойники, що попали в неласку Сталіна. Цю вістку швайцарського тижневика повторила вся світова преса. Комуністична преса не заперечила цеї вістки.

ПОМЕР КРУП, НІМЕЦЬКИЙ КОРОЛЬ ЗБРОЇ

В Ессен, західній Німеччині, помер 79-літній Ґустав Круп фон Болен, колишній фабрикант зброї. Круп узброїв німецькі армії в першій і другій світових війнах. Його майна оцінювали на біліон долярів. Аліянти мали судити Крупа як воєнного злочинця по другій світовій війні, однак недуга і глибокий вік врятували його від суду.

Пішліть ще сьогодні свій даток на українську радіо-годину!

Майже кожний українець в Алберті слухає українську радіо-годину, що передається кожної неділі в год. 2:30-3:00 через стацію CKUA з Едмонтону. Але, не зважаючи на численні заклики Радіо-Комітету, тільки невелика частина наших слухачів відгукнулась і прислала свою жертву. Коли хочете й надалі слухати рідну пісню й музику, коли бажаєте, щоб її рівень постійно зростав, не гайтесь і ще сьогодні пришліть свою допомогу!

Нижче містимо листа одного з наших видатних громадян, що ще 5. грудня 1949 р. прислав нам $2.00 на продовжування радіопрограми:

"При кінці року складаю щиру подяку всім тим, що займаються і працюють в українській радіопрограмі. Пану диригентові Л. Туркевичеві, всім співакам, пану Ісаєву за такі гарні промови і пану О. Демкові, що так гарно і виразно ту програму кожного разу, кожну точку проголошує. Та й всім тим, що в якийнебудь спосіб помагають програмі, належиться щира подяка.

Мусите знати, що ця українська програма для нас, старенькнх піонірів є бальсамом на наше слабе здоровя. Ми нетерпеливо її очікуємо, а коли почуємо, то з радости не годні себе від сліз стримати. Бо ця програма все нам пригадує і молодечий вік, і рідне село. Ще в наших сторонах славних гадаїв були три села, одно недалеко від другого, що називалися співацькі села. Там не було одного такого дня, щоб співу не почути.

Нашою українською програмою навіть чужинці цікавляться. Минулої зими, коли я був у шпиталі, я лежав у великій салі, де зі мною лежало багато чужинців. Коли я накрутив на радіо нашу програму, то цілу годину було в салі так тихо, що навіть ніхто ні разу не застогнав ні не закашляв, як то у шпиталі буває.

Отож кінчу і всіх щиро здоровлю та засилаю всім свої найщиріші желання Веселих Свят, щасливого Нового Року, доброго здоровля, гарних успіхів і Божого благословенства" Підписаний: Григорій Козак.

Таке пишуть про українську радіопрограму наші батьки, старенькі піоніри. Не зволікайте, тільки пішліть свою жертву на добре діло, на українську радіопрограму, щоб наша пісня і наше слово не пропали!

Жертви шліть на адресу:

UKRAINIAN RADIO COMMITTEE
10967 - 97 Street — Edmonton, Alberta.

Найкраща Якість — Характеристичні Фотографії
ВЕСІЛЛЯ — РОДИННІ ЗНИМКИ — ДІТИ. — СКЛЕП З ФОТОГРАФІЧНИМИ РЕЧАМИ.
THE ALBERTA PHOTO STUDIO
10457 Jasper Ave. — Phone: 25350. — Edmonton, Alberta

Перед III. Конґресом К.У.К.

У днях 7, 8. і 9. лютого ц.р. відбудеться у Вінніпеґу III. Конґрес Українців Канади. Для підготування Конґресу появилося досі в українській національній пресі в Канаді кілька обіжників КУК за підписом його екзекутивного директора. В них поінформовано широкий український загал про програму праць Конґресу, кількість делеґатів від складових організацій, їх низових клітин і місцевих Відділів КУК і завізвано всіх людей доброї волі застановитися критично над дотеперішньою працею КУК і в своїй громадській совісті порадити від себе чотирнадцятьом конгресовим комісіям, що вони повинні взяти під свої наради. Не знаємо, чи і наскільки запрошені до творчої співпраці українці відгукнулися на згаданий заклик екзекутивного директора КУК та чи надіслали Централі КУК у Вінніпеґу свої думки, уваги і проєкти. Зате стверджуємо, що на сторінках української національної преси в Канаді поза критичними статтями п. д-ра Мадрики під адресою Екзекутиви КУК, поміщеними на сторінках тижневика "Наша Мета" в Торонті та проголошенням резолюції ЛВУ, що виявляє погляди названої організації щодо КУК і потребу його реорганізації та в дусі цеї резолюції написаної статті М. Сосновського ("Гомін України" ч. 1-2 1950) не появилися досі ніякі інші статті на теми, що стоять на порядку нарад III. Конґресу Українців Канади.

На перший погляд це вказувало б на те, що справи КУК не цікавлять широкого українського загалу в Канаді, що дотеперішня праця Централі КУК не здобула собі признання широкого загалу громадянства, і то тимбільше, що й критичні статті д-ра Мандрики і резолюцію ЛВУ до деякої міри скріпляли б цей погляд. З цього насувався б висновок, що організація КУК, бодай у такій формі, як він тепер існує, не сповнила покладених на неї завдань, що така організація українцям у Канаді не потрібна і тому ніхто не цікавиться справами III. Конґресу, що його скликає та непотрібна чи незадовільно оформлена організація. Чи так дійсно стоять справи КУК-а і чи такі висновки правильні? Відповідаємо: Ні, і ще раз ні! Ця наша відповідь не означає, що ми бачимо діяльність керівних органів КУК за час від минулого Конґресу тільки в рожевих барвах, або що ми признаємо теперішній організаційний статут КУК-а і саму структуру Комітету за ідеально добру й задовільну. Навпаки ми маємо поважні застереження щодо правильности внутрішньо-канадійської діяльности Централі КУК та й теперішня форма організації Комітету далеко незадовільна. Все ж таки слід ствердити, що сама ідея КУК правильна, що дотеперішня діяльність керівних органів КУК оправдала потребу існування цеї організації, що створення перед десяти роками загально-українського репрезентативного тіла в Канаді було великим організаційним осягом канадійських українців. Це й дало гарний приклад для створення подібних центральних українських репрезентацій у ЗДА та в Пол. Америці і навіть мало деякий творчий вплив на створення широкої політичної консолідації української еміґрації в Европі у формі УНР та її Виконного Органу, що сильно скріпило актуальність української справи на міжнародньому терені та викликало признання для українців серед інших народів світу. Це перший і основний позитив праці Комітету Українців Канади.

На нашу думку, в цій ділянці праці КУК назагал відповів покладеним на нього завданням. Самозрозуміло, що також для загально-української, зокрема ж для визвольної справи можна було йому здобути далеко більше осягів, коли б так широкий наш загал у Канаді дав був у свій час керівним органам КУК фінансову підтримку, без якої не можна було розвести більш активної і доцільної праці. Коли це не сталося то вина тут по боці українського громадянства, а не його організації, якою є КУК. Тому над виправленням таких недостач повинні подумати делеґати III. Конґресу.

Українська спільнота в повному розумінні цього слова, чи це комусь з наших або чужих подобається, чи ні, в Канаді існує і з кожним роком прибирає на силі та значінні. Впродовж понад півсторіччя українці в Канаді своїм трудом і потом причинилися в значній мірі до розбудови Канади та зросту її сили й добробуту. Найкращі українські громадяни в часі двох минулих світових воєн жертвою свого молодого життя і пролитою кровю засвідчили готовість всіх українців боронити кожної хвилини свободу Канади та її вільні демократичні установи. Не зважаючи на релігійні та ідеологічно-політичні і соціяльно-громадські різниці, всіх українців у Канаді лучить багато загально - громадських, культурних та господарських і політичних справ, які є близькі і спільні тільки всім нам, канадійським українцям. Інші національні спільноти канадійської нації мають також тільки свої, їм самим питоменні справи. В додатку українців Канади лучить потреба жертвенної праці і матеріяльних жертв для справи визволення України з московської неволі та для відновлення самостійної Української Держави на всіх українських землях в Европі. Коли так стоять справи, то мусить бути керівний український організаційний центр у Канаді, щоб українську спільноту в Канаді репрезентував, змагався за здійснення її внутрішньо-канадійських справ та інтересів і керував її працею та жертвами для визвольної української справи в Европі. Десятирічна практика виявила, що КУК може такі справи виконувати і заступати, а успіхи його праці залежать у першій мірі від активної і жертвенної постави всього українського загалу в Канаді до ініціятиви і праць керівних органів КУК. В першій мірі всіх нас мусить обовязувати національна солідарність, громадська дисципліна та взаємне довіря.

Занедбання деяких основних справ внутрішньо-канадійського життя української спільноти керівними органами КУК викликує недовіря до самого Комітету. Такі справи, як забезпечення потрібного впливу канадійських українців на державні справи Канади, виховання української молоді також в українському національному дусі, отворення катедр української мови й культури в канадійських університетах, українські шкільні підручники і справа української національної економіки повинні в першій мірі мати на увазі керівні органи Централі КУК та дбати про такі справи з точки зору загального інтересу української спільноти в Канаді. Не можна цих основних справ лишати ініціятиві приватних громадян, чи навіть поодиноких складових організацій КУК, що нераз приносить загально-національну шкоду.

Форма газетної статті не дає можливости ширше над цими недомаганнями в дотеперішній діяльності КУК розводитися. Ці недомагання повинні усвідомити собі завчасу українці Канади, дати своїм делеґатам на III. Конґрес вичерпні вказівки для їх виправлення та для ухвалення відповідних резолюцій, що повинні стати напрямними майбутньої праці керівних органів КУК.

Чи теперішня організаційна структура КУК може дати запоруку доцільного виконування завдань, що стоятимуть перед новими керівними органами КУК? Дехто висказує незадоволення з теперішньої організаційної структури КУК, а ЛВУ вважає, що КУК "може бути тільки підставою для створення нового українського національного центру в Канаді. Передумовою до того є устійнення політично-програмових заложень, організаційної перебудови й опертя на цілий український загал в Канаді" — каже резолюція ЛВУ. З винятком потреби "устійнення політично - програмових заложень", яку слід трактувати поважно, інші твердження та побажання ЛВУ виглядають на "крилаті фрази", яких, здається, навіть самі автори не зуміли б зреалізувати. Хіба ж складові організації КУК з додатком нової політичної організації ЛВУ, що її створила група нових імігрантів з табору ОУНр, з деякими своїми зрештою нечисленними, канадійськими однодумцями, не мають опертя на цілий український свідомий загал у Канаді? Коли навіть поза тими організаціями та їх низовими клітинами існують ще якісь українці, то чи вибори до керівних органів КУК зацікавлять цей в засаді асуспільний український елемент? Чи взагалі є технічні, організаційні і фінансові можливості для переведення таких виборів на широких просторах Канади? На цю тему можна б дискутувати з авторами таких проєктів тільки тоді, коли б вони докладно окреслили свої проєкти в цій справі. Уважаємо такі проєкти за нереальні і недоцільні. Про перебудову організаційної структури КУК можна говорити, але треба мати на увазі силу та значіння складових українських домініяльних організацій та факт заіснування нової політичної української організації в Канаді під назвою Ліґи Визволення України, які мусять стати основною базою дальшого існування Комітету Українців Канади.

Реасумуючи все вище згадане, слід ствердити, що дотеперішня діяльність керівних органів КУК на відтинку сприяння й допомоги визвольній справі України назагал задовільна. Поважні недомагання виявила дотеперішня діяльність керівних органів КУК на відтинку внутрішньо-канадійського життя української спільноти в Канаді. Дальше існування КУК є конечно потрібне. Перебудова внутрішньої організаційної структури КУК у межах реальної можливости є вказана і доцільна. Нові організаційні і політично-програмові заложення повинні докладно устійнити напрямні майбутньої праці керівних органів КУК. Всі українці Канади повинні обовязково доцінювати вагу і потребу існування КУК, як загально-українського національного репрезентативного і керівного центру української спільноти в Канаді і дати йому всяку моральну й матеріяльну підтримку. З цих причин III. Конґрес Українців Канади є черговим важливим чинником в організаційних зусиллях канадійських українців. На нього повинні прибути масово управнені до участи делеґати і гості та взяти активну участь у його нарадах, щоб створити солідні основи для майбутньої праці нових керівних органів КУК — **для добра** української спільноти в Канаді та української визвольної справи в Европі. Тому кличемо: **Всі приїжджайте на III. Конґрес Українців Канади** та своєю працею і річевою критикою старайтеся скріпити свою організацію!

✝ Юліян Павликовський

ПАМЯТІ ПРОВІДНИКА УКРАЇНСЬКОЇ КООПЕРАЦІЇ

(мр) В попереднім числі "Українських Вістей" подали ми коротку новинку про наглу і передчасну смерть інж. Юліяна Павликовського. З уваги на великі заслуги покійного для розбудови національно-громадського, зокрема ж господарського життя українського народу в галицькій області України, що силою історичних обставин впродовж довгих століть мусіла жити своїм окремим життям, хочемо ширше згадати про цього заслуженого кооператора і громадянина.

Народжений (20. 7. 1888 р.) і вихований в українській патріотичній священичій родині, бл. п. Юліян Павликовський одержав був за молодих літ совісну підготову до пізнішого активного громадського життя. По закінченні гімназії вступив на дальші студії сільсько-господарських наук у віденському університеті, які закінчив дипломом інженера в 1915 р. Ще в часі університетських студій почав активно цікавитися господарською розбудовою українського громадського життя, а здобувши високу фахову освіту, всеціло посвятив себе праці на цій громадській ділянці побіч такої кляси господарника, яким був Євген Олесницький. По його смерті бл. п. Юліян Павликовський став між двома світовими війнами у проводі українського господарського життя на українських землях під Польщею. Українська кооперація різних видів (споживча, молочарська, сільсько-господарська, кредитова та виробничо-промислова) під його проводом, як президента Ревізійного Союзу Українських Кооператив, досягла величнього розвою. Не зважаючи на докучливі переслідування польської адміністрації, яка всіми способами старалася протидіяти також розвоєві українського господарського життя, українські кооператори під проводом таких фахових провідників, якими були Юліян Павликовський, Остап Луцький, Юліян Шепарович, Андрій Палій, Андрій Мудрик та інші, поставили були солідні основи під господарську самостійність українського народу на західно українських землях під Польщею, а її вироби і продукти з'єднали собі численних покупців та відборців не тільки серед своїх, але також серед чужих у Польщі та в широкому світі. Це й не диво, бо бл. п. Юліян Павликовський доповнив господарське гасло українців "Свій до свого" словами: "і по своє". Першоякісний товар і вироби, скора й солідна обслуга відборців та оферентів і культурна поведінка характеризували українських кооператорів під проводом Юліяна Павликовського і були тайною великих успіхів їх жертвенної праці. Хто тільки раз у житті стрінувся з особою бл. п. Юліяна Павликовського, той з місця мусів ствердити, що має до діла з людиною незвичайно високої духової культури.

Автор цих рядків був наочним свідком такої знаменної події: У вересні 1939 року вмашерували до краю советські полчища. Вслід за ними негайно наїхала до всіх західно-українських закутин хмара різних комуністичних адміністраторів, які мали завдання на скору руку перебрати від місцевих українців усі культурно-освітні, суспільно-громадські та господарські установи. Нові окупанти звернули спеціяльну увагу на добре зорганізовану і під господарським оглядом добре поставлену українську кооперацію. В тій цілі призначили спеціяльних комісарів, що ними були переважно росіяни або російські жиди, яким доручили підготовити кооперативний сойм у Львові, що мав винести постанови про прохання Всеукраїнської Кооперативної Спілки в Києві прийняти західно-українську кооперацію в члени радянської кооперації в Україні. Советські комісари, приділені до різних видів кооперації по всіх повітових та обласних містах Західної України, постаралися про те що вже 22. 12. 1939 р. звезено до Львова кооперативних делегатів з усіх повітів західно-українських областей, при чому переважаюча більшість тих делегатів — то були одиниці, яких бажали собі мати на кооперативному соймі у Львові советські аранжери такого зборища. Доля судила авторові цих рядків, який був секретарем Надзірної Ради великого Окружного Союзу Українських Кооператив на три подільські повіти, бути вибраним проти волі советського комісаря жида Анісімова таким делеґатом. З'їхалося у Львові кілька сот делегатів, до яких долучено також представників нечисленних польських, жидівських і москвофільських кооперативних обєднань, що діяли на українських землях під Польщею. Збори відбувалися у великій залі нарад РСУК у Львові, вул. Технічна 1. На залі було багато советських комісарів, а між ними два головні представники Всеукраїнської Кооперативної Спілки з Києва, що спеціяльно в тій цілі приїхали до Львова. Всі вони поводилися визиваюче крикливо до часу відкриття зборів. Нараз до залі входить поважним кроком президент РСУК, бл. п. Юліян Павликовський, стає за президіяльним столом в оточенні советських достойників і, як це було довгі роки передтим, починає відкривати збори таким спокійно-культурним тоном, що це з місця уділяється всім учасникам. Коло півгодинна промова, виголошена незвичайно спокійно, річево, культурно і красноречиво, в якій бл. п. Юліян Павликовський представив коротко розвій української кооперації і кооперації інших народів на західно-українських землях, її успіхи та невдачі, і згадав, що тепер замикається одна сторінка життя і праці тої кооперації та відкривається нова в зовсім нових радянських умовинах, так поділала на крикливих советських комісарів, що вони мусіли також у своїх пізніших виступах достосуватися до культурного тону провідника тих зборів. Розуміється, згаданий кооперативний сойм у Львові "одноголосно ухвалив" запропоновану бл. п. Юліяном Павликовським резолюцію: "Просити Управу ВУКСпілки в Києві включити західно-українську кооперацію в ряди радянської кооперації". Інакше й бути не могло.

По зборах комісар Анісімов інтерпелював автора цих рядків словами: "Слухай, товарищ, цей ваш Павликовський — то висококультурна людина". Так, бл. п. Юліян Павликовський був дійсно висококультурна людина і першоклясний фахівець у господарських справах. Та це не мало значіння для нових окупантів. Вони плянували його фізично знищити і тільки щаслива втеча за Сян з початком січня 1940 . врятувала його від тодішньої ліквідації.

Бл. п. Юліян Павликовський був не тільки господарником-практиком, але також добрим економістом-теоретиком. Писав на ці теми багато на сторінках української періодичної преси та фахових видань. Написав кілька окремих розвідок на господарські теми та викладав економію в українському університеті у Львові. Цікавився теж живо культурно-освітніми й політичними справами нашої вужчої батьківщини. Від 1928-1938 року був сенатором від УНДО в польськім сенаті. На скитальщині працював науково в Українському Вільному Університеті та в УТГІ і був головою Фінансової Комісії УНРади, до якої входив як представник УНДО, та очолював українську кооперативну централю "Унія" на скитальщині.

Умер несподівано на удар серця 28. 12. 1949 у Мюнхені на 62 році життя. Тлінні останки помершого зложено на німецькому цвинтарі в Мюнхені. Його несподівана смерть — це дуже велика втрата для українського народу, для якого жив і все життя трудився бл. п. Юліян Павликовський. Вічна Йому память!

ЯК І ЧОМУ ЗГИНУВ ТРАГІЧНО ОСТАННІЙ ПОЛЬСЬКИЙ ВОЄВОДА У ЛЬВОВІ Д-Р АЛЬФРЕД БІЛИК

(мр) Як відомо, останнім польським воєводою у Львові був польський адвокат д-р Альфред Білик, що походив з українського роду в Бережанщині. Ще з дитинства обертався А. Білик у польських колах, все уважав себе за поляка, служив у польських леґіонах під командою Йосифа Пілсудського в часі першої світової війни, і власне приналежність до табору пілсудчиків запровадила його зі становища адвоката у промисловому місті Лодзі на стілець львівського воєводи. У вересневих подіях другої світової війни 1939 р. це принесло трагічний кінець його життя.

Було відомим у широких колах українського громадянства в Галичині, що д-р А. Білик по зайнятті Львова советськими арміями 1939 р. утік на Карпатську Україну і там у місті Мукачеві вистрілом з револьвера позбавив себе життя. Довгі роки уперто поширювано в Галичині вістку, що самовбивство Білика спричинила була фальшива вістка, яку він дістав у готелі в Мукачеві, а саме, що його дружину і четверо дітей постріляли українські партизани, що вже в тому часі діяли в Карпатах.

Тимчасом дійсна причина самогубства А. Білика мала своє джерело в конфлікті, який виринув між ним і його шефом, польським премієром ген. Славой Складковським, що рівночасно був міністром внутрішніх справ Польщі до останніх днів перебування польської влади на землях передвоєнної польської держави. Вияснив цю справу авторитативно сам останній польський премієр, ген. Славой Складковський, у своїх споминах з історичних днів війни Польщі з Німеччиною п. з. "Праця й дії польського уряду у вересні 1939 року", які надруковані в польськім журналі "Культура" в Парижі за 1948, ч. 5.

Автор вище згаданих споминів твердить, що по приїзді до міста Луцька на Волині 12. 9. 1939 в год. 11 вночі мав він дві телефонічні розмови з воєводою А. Біликом, який запитував його, що має робити, бо німці увійшли вже до Львова. У відповідь на це ген. Славой Складковський доручив А. Біликові, щоб у порозумінні з генералами Сосньковським і Лянґнером, які керували обороною частини Львова, незайнятого ще німецькими військами, перебував або в тій частині Львова, або виїхав до повітового міста свого воєвідства і там дальше урядував та держався військової влади. "На тому ми закінчили, вже по півночі, нашу розмову, повну драматичного напняття з боку львівського воєводи" — пише у своїх споминах ген. Славой Складковський.

Вже 16. 9. 1939 р. рештки польського уряду і головного командування польської армії в утечі перед наступаючими німецькими панцерними арміями опинилися в українському містечку Косові в Карпатах, думаючи організувати на лінії рік Дністра і Прута останню фазу оборони проти німецьких панцерних армій. Тут знову є згадка про воєводу Білика такого змісту:

"Несподівано з'явився сьогодні у мене (ген. Славой-Складковського) львівський воєвода Білик. Заявив я йому з місця, що не приймаю жадних його звітів, доручив я йому повертатися до Львова або, якщо це вже неможливе, до вільних повітів свого воєвідства і там урядувати дальше. Звідти прийму його телефонічний звіт. Воєвода Білик виїхав і від того часу я його не бачив".

Щойно 5. 1. 1940 р. мадярський уряд у Будапешті надіслав польському послові в Мадярщині завіщання д-ра Альфеда Білика, написане в Мукачеві 19. 9. 1939 р. безпосередньо перед його самогубством. У тому завіщанні А. Білик заявляє, що "не міг воювати у Львові, бо — згідно з інструкціями шефа уряду — залишив Львів в умовинах, які можуть поставити його слова в позірній суперечності з тим ділом... Дальше моє життя — виглядає — не представляє вартости для Польщі... Хочу рятувати гонор... Прошу, щоб ці мої слова були розголошені, щоб мій гонор не був заплямлений".

Подавши до відома завіщання воєводи А. Білика, останній польський премієр, ген. Славой Складковський, додає від себе:

"Уважаю за свій обовязок навести тут завіщання воєводи Білика, хоч воно виходить поза рямці цеї праці. В той спосіб сповняю волю померлого: Прошу, щоб мої слова були розголошені. Очевидно, не можу дискутувати з трагічно померлим колегою".

Слід накінець згадати, що дружина воєводи та їх четверо дітей не згинули. Про їх життя знав А. Білик перед самогубством і навіть у завіщанні прощається з ними словами: "По Польщі всі мої думки є при Тобі, Марилю, Лешку, Басю, Єво і Єжи. Жийте щасливо, якщо це буде можливе!"

Така була дійсна причина трагічної смерти останнього польського воєводи у Львові д-ра Альфреда Білика.

Ширіть Українські Вісті!

ВАШІ ОЩАДНОСТИ ЗАБЕЗПЕЧЕНІ?

Чи вони забезпечені проти вогню? Вкрадення? Втрати?

Напевні, ні, коли ви тримаєте свої гроші вдома!

Не ризикуйте своїми ощадностями... це — непотрібне. Складіть їх у вашому найближчому Відділі В оф М.

Прилучіться до 1,500,000 канадійців, що складають свої ощадности в В оф М. Складіть їх в цьому банку з почуттям повної безжурности, бо ще ніякий канадієць не втратив ні одного доляра в Бенк оф Монтреал — на 132 році його існування.

Отворіть собі рахунок у В оф М. Коли ж ви не в стані прийти до нас особисто, то порозуміїтеся з нами поштою. Напишіть до котрогонебудь Відділу В оф М по ближчі інформації. Уже один доляр вистарчить, щоб започаткувати рахунок... і вже сьогодні можна зробити початок.

MY BANK B of M

ПОНАД 500 ВІДДІЛІВ ПО ЦІЛІЙ КАНАДІ

Перший Банк Канади

BANK OF MONTREAL

Працює з канадійцями у всіх родах життя від 1817

СВІТОВІ НОВИНКИ

Ню Йорк: В дискусії над ядровою технолоґією, влаштованою під опікою університету Ню Йорк, завідатель Ню-йоркського Бюра Операцій Комісії Атомової Енергії виявив, що до 30. 6. ц. р. видатки ЗДА на студії атомової сили досягнуть висоти чотирьох біліонів долярів.

Відень: Американська військова влада арештувала у Відні 12 осіб, що належали до зорганізованої большевиками банди контрабандистів і людоїдів, якою керували советський полк. Карандашов і майор Махов. Членам цеї банди дозволено було вести контрабанду та чорну торгівлю в заміну за схоплювання в американській смузі різних людей, а передовсім советських утікачів і дезертирів.

Дедгем, Масс.: Знаний американський видавець Пол В. Бекон у своїм завіщанні записав пів міліона долярів Гарвардському університетові на наукові досліди для винайдення ліку на звичайний нежит (катар), що повстає з перестуди.

Токіо: Центральний комітет японської комуністичної партії викинув з цеї партії свого дотеперішнього парляментарного представника Ко Наканіші за те, що він у боротьбі Комінформу проти Югославії став по боці Комінформу та повторював московські обвинувачення проти провідника японських комуністів Санзо Носака.

Лейк Соксес: Представник СССР у Раді Безпеки ООД, Яків Малік, демонстративно покинув засідання цеї установи, заявляючи, що не може брати участи в засіданнях Ради Безпеки, доки не буде позбавлений членства в цій установі представник національного уряду Китаю.

Єрусалим: Йорданська влада відмовила представникам російської православної церкви дозволу на відвідини Вифлеєму підчас свят Різдва за старим стилем.

Бонн: Уряд західно-німецької федеративної республіки видвигнув домагання нового плебісциту в Саарщині, що мав би остаточно вирішити її державну приналежність. По війні Саарщину включено у французьку господарську систему.

Атени: По уступленні коаліційного грецького уряду преміера Олександра Діомедеса, що сталося в наслідок відмови ліберальної партії від дальшої співпраці, з доручення короля створив новий уряд Іван Тетокіс. Завданням нового уряду, що складається майже в цілості з безпартійних політиків, є перевести нові вибори, які мають відбутися 19. лютого ц. р.

Вашінґтон: Голова палатної комісії закордонних справ, конґресмен Джан Кі, видвигнув у палаті репрезентантів потребу віднови дипломатичних звязків з Еспанією, не зважаючи на неприхильність ЗДА до фашистівського режиму генерала Франка. Без Еспанії — по думці конґресмена Д. Кі — західні держави не можуть зорганізувати оборони Европи перед аґресивним московським комунізмом.

Брюссель: Поінформовані дипломатичні кола у столиці Бельгії заявили, що представники західних аліянтів розпочали студії над можливостями остаточного закінчення воєнного стану з Німеччиною.

Лондон: Дванадцять лейбуристських членів британського парляменту по повороті з відвідин Югославії звернулися з закликом до західних держав дати Тітові допомогу в його боротьбі проти керованого Москвою Комінформу.

Берлін: В советському секторі Берліна зорганізовано т. зв. "національний фронт," завданням якого, згідно з заявами німецьких комуністичних провідників, проголошеними на пресовій конференції для німецьких і закордонних журналістів, є приготовити "китайські відносини" в Німеччині, якщо західно-німецькі демократи будуть продовжувати свій опір комуністичним цілям.

УКРАЇНСЬКІ СЕЛЯНИ НЕНАВИДЯТЬ КОЛГОСПНЕ ЯРМО І ЧЕКАЮТЬ НА ВИЗВОЛЕННЯ З ЗАХОДУ

Пресова Аґенція "Інтер Кат" повідомляє на основі достовірних відомостей, одержаних з Польщі, що тепер вже не посилають селянських прогульок з Польщі до колгоспів в Україну, бо такі прогульки з двох попередніх літ виявилися некорисними для пропаґанди колгоспів серед польських селян. Організатори таких прогульок думали, що польські прогульковці по огляненні в Україні взірцевих, спеціяльно для такої цілі призначених, колгоспів, повернувшись до Польщі, будуть старатися про те, щоб у їх місцевостях селяни добровільно ухвалювали організувати колгоспи. Тимчасом по повороті таких прогульок з України польські селяни виявляли ще більшу нехіть до колгоспної господарки, як до того часу. Режимові аґенти, провіривши справу, ствердили, що прогульковці оповідають польським селянам про нужду, в якій живуть колгоспники України, а були навіть випадки, що в Україні потаємно запитувано їх по колгоспах, коли прийде захід визволити їх з каторжної неволі і знищити нестерпне колгоспне життя.

З цих причин Москва відкликала наказ дальших висилок з Польщі селян на оглядини колгоспів в Україні та доручила комуністичному урядові у Варшаві вживати інших заходів до запроваджування колгоспів по польських селах.

ПЕРЕДПЛАТНИКИ ПРЕСУ БУДУЮТЬ, ДОВЖНИКИ її РУЙНУЮТЬ!

ГОСПОДАРСЬКІ СПРАВИ

Хто має продавати фармерські продукти?

Що принесе новий рік для рільництва в західній Канаді? Багато фармерів ставлять собі таке питання, однак на нього нема певної відповіді. Світ все ще є в стані замішання а міжнародня торгівля є майже виключно в руках урядів і на неї мають вплив політичні і господарські чинники.

Недавно представник Міжнародньої Ради Поживи висловив погляд в Оттаві, що збільшення продукції і поживи є все ще головною проблемою для людства. В тому самому часі представник канадійського уряду висловив глибоку турботу, як знайти ринки збуту на надвишку поживних продуктів, яка є в Канаді, Злучених Державах і в кількох інших краях.

Є два головні погляди на справу. Приватні торговельні підприємства винують уряди за такий стан. Вони кажуть, що така ситуація витворилася по кількох роках цілковитої контролі урядів над розподілом і збутом харчових продуктів. Примусова система збуту — кажуть вони — не мала корисного впливу на розвязку тієї світової проблеми, бо в одних державах міліони населення не мають подостатком поживи, тоді як у кількох інших країнах є надвишка продуктів поживи. Приватні торговельні фірми мають в тім свій власний антерес, бо торговля й зиски вимкнулися з їх рук.

Але навіть представники уряду в Оттаві мають щодо цього деякі сумніви. Міністер рільництва Ґардинер сказав недавно на доміняльно-провінціональній рільничій конференції в Оттаві: "Виглядає, що ми є, або зближаємося до роздоріжжя, бо плян, збудований на продаванні уряду урядові, не може довше існувати." А по ньому сказав його парляментарний помічник Роберт МекКубин: "Чим скоріше доміняльний уряд випустить зі своїх рук перепродаж фармерських продуктів, тим ліпше буде для канадійських фармерів." Мін. Ґардинер і його помічник МекКубин очевидно думають, що урядовий збут фармерських продуктів не є тревалим підприємством.

На заяву міністра рільництва Ґардинера відповів Г. Геннем, рухливий президент Канадійської Федерації Рільництва, що канадійські фармері перші потерплять при кінці "буму," тобто пожвавлення торгівлі. "Канадійські фармері мають перед собою чорніші вигляди на збут своїх продуктів, як фармері якоїнебудь іншої рільничої країни."

Побіч низки фармерських організацій забрав голос у цій справі Албертійський Пшеничний Пул: "Збут фармерських продуктів через урядові установи є усталеним фактом і в теперішніх умовах міжнародня торговля не може існувати інакше. Критикують федеральний уряд за його ролю у збуті фармерських продуктів. Винують його, що Британія зменшила імпорт канадійських продуктів поживи і що впали ціни. Які б там не були слабі сторони урядової торгівлі, то ніколи вони не дорівнюють рекордам приватної торгівлі. Пригадуємо, що пшениця платилася по 20 цт. за бушель, ячмінь 11 центів, овес 8 центів, яйця 4 центи за дозен, вовна 5 центів за фунт, і мясо 5 центів за фунт. Рекорди урядової торгівлі є багато кращі як рекорди приватної торгівлі." (Алберта Гвіт Пул Баджет з 13. січня 1950 р.).

(Албертійський Пшеничний Пул має слушність, однак в інтересі правди треба пригадати, що тоді, як вичислені ціни були такі низькі, місячна заробітна платня була 8, 12 і 15 долярів на місяць. Це діялося в початках цього століття).

Підсумовуємо і кажемо: Фармерські організації твердо стоять при тім, щоб держава далі продавала рільничі продуки і щоб заґарантувала мінімальні ціни (флор прайсес); щоб хліборобство, як найважніша індустрія Канади, осталася надалі поплатним підприємством для фармерів.

Охорона тварин перед недугами

Добробут фармера залежить в великій мірі від стану здоровя його тварин. Найменший недогляд може спричинити поширення недуг між тваринами на фармі а потім і в цілім дистрикті. Недуги тварин означають не тільки втрату прибутку для фармера, але й марнування так потрібних споживчих продуктів.

Канада находиться в ліпшім стані, як інші краї, оскільки це стосується тваринних недуг, бо тут майже немає великих епідемій між домашніми звірятами. Почасти це завдячується кліматичним умовинам, але головно передбачливості урядових чинників, що подбали за введення карантан для вивозної худоби, з метою перешкодити занесенню епідемічних недуг до чужих держав.

ЩО Є ПРИЧИНЮ НЕДУГ?

На канадійських фармах спричинюють недуги між тваринами оттакі три головні чинники:

1. Зараження мікробами. Багато недуг, таких як сухоти та скидання плоду, спричинюють невидимі мікроби чи зародки, які можуть переходити з одної тварини на другу. Мікроби, що спричинюють недуги, називаються "патоґенними," а тварини, що підпали під їх вплив, називаються "зараженими."

2, Зараження галапасами. Найнижчі види животин, що живуть на наших господарських звірятах, називаються "галапасами". В Канаді до звичайних галапасів зараховують ся усякі черви, воші, блохи та кокцидії.

3. Занедужання через невідповідний корм. Достаточна пайка корму для тварин мусить мати в собі певні речовини, як мінерали та вітаміни, необхідні для росту і нормального функціонування тіла. Коли деяких речовин бракує, тоді зявляються недуги "виснаження," або тварина може так ослабнути, що не може боротися з іншими видами недуг (заразливими).

ЯК МОЖНА УНИКАТИ ЗАРАЗЛИВИХ НЕДУГ?

Найголовнішим чинником в охороненні тварин перед заразливими недугами, спричиненими так мікробами як і галапасами, це недопущення хворих тварин до здорових. Заражена тварина є джерелом чи носієм мікробів і галапасів, з чого та зараза може легко перенестися на здорові тварини і спричинити в них занедужання. Хворі тварини не завжди виглядають хворими; вдійсности то найбільш небезпечним джерелом недуг є ті тварини, що виглядають здоровими, але факично є заражені. Найліпшою порадою для фармерів є слідуюче: ніколи не дозволяйте, щоб якась чужа тварина дісталася до вашого двору, хіба що ви цілком певні, що вона здорова. Таксамо треба уникати посередньої стичности з хворими тваринами, наприклад через фармерські знаряди, які були вживані поблизу хворих тварин. Тягарові авта завжди треба дезинфекувати після перевожування худоби, а ще ліпше, коли фармер буде домагатися, щоб такий трок був дезинфекований в його присутності перед наладуванням худоби.

Про боротьбу з заразливими хворобами другим разом.

Маєте коклюш — переїдьтеся літаком

Міністерство здоровя в Оттаві дуже зацікавилося теорією, що тяжкі випадки коклюшу можна вилікувати часом їздою на літаку. Ця теорія не нова і про неї писали в лікарських журналах.

В Оттаві захворів на коклюш 3-літній хлопчик і сильний кашель не покидав його два місяці. Нарешті замовили літак і старший лікар в летничій службі, д-р Нелсон, всів до нього з хворою дитиною. Літак політав 30 мінут на висоті 10,000 стіп, почім швидко злетів на землю. З того часу хлопчик перестав кашляти і їсть та спить реґулярно. Кажуть, що підчас наглого спадання тріскають певні тканки в легенях хворої людини і приходить уздоровлення.

ЖІНКА ПОТОПИЛА СВОЇХ УНУКІВ

У Монтреалі зголосилася на поліції 50-літня Дж. Локаш та з плачем призналася, що потопила в ріці двоє неправесних дітей своєї доньки — трилітнього хлопчика і його 18-місячного брата. Молода мати хотіла віддати дітей до "закладу." Щоб цьому перешкодити, вона підвезла дітей візком до ріки і пхнула візок у воду. Діти зникли в темній воді.

Розміри безробіття в Канаді не сезонові

Департамент праці в Оттаві признав перший раз від місяців, що Канаду непокоять розміри безробіття. "Це щось більше, як розміри сезонного безробіття", сказав один з вищих урядовців міністерсва. Однак департамент "потішає" себе, що безробіття не є загальним явищем у Канаді і обмежується до Ванкуверу, Едмонтону, міста Квебеку, Торонта й Галіфаксу. "Безробіття — кажуть вони — спричинили виняткові умовини в кількох містах", а не загальні економічні умовини в державі.

Департамент праці виказав урядово 260,000 безробітних, головно в лісопильній і паперовій індустрії наслідком морозів, і в великих департаментних склепах, де відправили багато робітників по різдвяних святах. Департамент передбачує, що кількість безробітних досягне свого вершка в березні. В лісовій індустрії втратили працю 50,000 робітників.

Зміни в доміняльному уряді

Премієр Ст. Лоран поробив зміни у трьох міністерствах. Парляментарний помічник міністра Валтер Герис став повновартним міністром і перебрав новостворене міністерство горожанства і іміґрації.

Міністерство природних багатств і розвитку перебере деякі справи департаменту природних багатств і департаменту відбудови. Департамент відбудови перестане існувати як самостійне міністерство. Міністром для тих справ став Винтерс, дотепер міністер відбудови.

Міністерство копалень і землемірства перебере справи землемірства і обслідування від міністерства природних багатств. Міністром цього департаменту став міністер приходів МекКан, який задержав також дотеперішні обовязки.

Міністер природних багатств Гібсон іменований суддею найвищого суду Онтерія.

61 ЖЕРТВ СНІГОВІЙ В АЛБЕРТІ І ЗЛ. ДЕРЖАВАХ

Сильні сніговії і морози позбавили життя 19 осіб у Канаді і 42 у Злучених Державах. Деякі з них погинули в автомобілевих випадках.

ОТТАВА ЗМЕНШУЄ ШТАБИ

Канадійські збройні сили мають 50,000 жовнірів, а їх штаби в головних кватирах мають 3,000 офіцерів та іншої служби. Щоб вирівняти цю диспропорцію, міністерство оборони зменшить штабовий персонал і 600 осіб перенесе до активних формацій.

УКРАЇНСЬКИЙ ХОР "ДУМКА" В НЮ ЙОРКУ

З початком січня ц. р. одна група новоприбулих співаків зорганізувала в Ню Йорку український хор "Думка." який поставив собі за ціль плекати українську пісню і музичну культуру та стати засобом пропаґанди української справи на американській землі. Головою управи "Думки" вибрано її диригента п. Леонтія Крушельницького, який з успіхом вів такий же український хор "Думка" на скитальщині в Австрії. До хору вступили українські громадяни різних професій, які хочуть частину свого вільного від звичайних занять часу присвятити завданням, що їх хоче реалізувати хор "Думка." До управи хору увійшли п.п. Карпевич, Богачевський, Гузар та Рак.

Перший висуп "Думки" відбувся 7. 1. в церкві св. Юрія в Ню Йорку, де хор відспівав кілька колядок. Баритонове сольо в колядці "Не плач, Рахиле" відспівав Осип Стецура.

Підтримайте будову власного дому "Українських Вістей" присилкою відповідного грошевого датку і приєднайте для цеї акції своїх приятелів, сусідів та знайомих!

Нова сесія канадійського парляменту 16. лютого

Звичайна сесія канадійського парляменту пічнеться 16. лютого, буде коротка і заповідається спокійно. Головною справою на програмі буде буджет. Опозиція певно поведе велику кампанію проти уряду у звязку з його торговельною політикою і фармерськими цінами. Уряд опиниться у прикрому положенні. Фармері хочуть ґарантії цін на свої продукти, консументи, зокрема по містах, хочуть стелі цін, вище якої ціни продуктів не сміють піднестися.

Канада доплатить $2,500,000 за сир для Англії

Міністер рільництва Ґардинер проголосив 19. січня нову канадійсько-британську угоду, на основі якої Британія купить 85,000,000 ф. канадійського сира по 25 центів за фунт. Хоч Канада вивезе 35,000,000 ф. більше як у 1949 р. то ціна є шість центів нижча від торічної ціни. Щоб поділитися втратою з продуцентами, канадійський уряд доплатить 3 центи за фунт і продуцент дістане 28 центів, замість 31 центів як було в 1949 р.

Іншими словами, уряд буде купувати сир по 28 центів за фунт і продавати його Англії по 25 центів. Доміняльний уряд доплатить до того бизнесу з державної каси $2.500.000. Ця угода є тільки на 1950 рік. Канада зможе вивести всю свою надвишку.

Кооперативи в Канаді

Хоч перший кооперативний склеп у Канаді заложено у Стеллартон, Новій Скошії, 90 літ тому, то ідея кооперації почала запускати коріння в Канаді щойно напочатку теперішнього століття.

Дальший і більш загальний поступ почався по першій світовій війні, а вже головно від 1945 р., коли кооперативи зростали постійно і поширювали свою діяльність не тільки в ділянці збуту, але також у певних родах вирібництва.

Найновіша статистика виказала, що з кінцем збіжевого року, 31. липня 1948 р., було в девятьох старих провінціях (крім Нової Фунляндії) 2,249 кооперативних бизнесових організацій з 1,127,129 членами і загальним оборотом $780,084.955.

Від 1945 р. прибуло понад 400 зголошених кооператив і їх загальний оборот зріс о $195.000.000; це вища сума, як був увесь бизнесовий оборот канадійської кооперації в 1938 році.

РОЗДІЛЯТЬ СІЯМСЬКІ БЛИЗНЯТКА

В албертійськім містечку Тофілд народилися в родині Тавнсенд дівчата близнятка, зрослі з собою животиками. Лікарі в Едмонтоні ствердили, що життєві їх органи не злучені і запевнили 20-літню матір, що можна їх зоперувати і операція буде вдатна. Діти мають два місяці і мусять підрости до пів року, щоб набрати сили до часу операції.

"Це найцінніший різдвяний дарунок для матері", сказала пані Тавнсенд, почувши радісну новину від лікарів.

МОЛОДА ФІЛЬМОВА АРТИСТКА ПОСВЯТИЛАСЯ БОГУ

21-літна голивудська артистка Колин Тавнсенд зрікається своєї фільмової професії, кариєри, достатків і слави, щоб, як сказала, "посвятити своє життя на службу Христові, найліпше як тільки зможе".

"Зректись кариєри в Голивуді може видатися комусь глупим. Я думала, що може послужу Христові через фільми. Однак переконалася, що зможу Йому тільки тоді служити, коли віддам Йому ввесь свій час. Не знаю, як це станеться. Я віддала себе під Його провід. Можливо, що піду до місійної праці, або посвячу себе християнському вихованню, або постараюся тільки бути доброю християнською жінкою в супружжі".

(А тимчасом міліони молодих дівчат тільки мріють, щоб стати фільмовими артистками).

ВСІ ЕВРОПЕЙЦІ ЗНАЮТЬ ПРО ЕВРОПЕЙСЬКІ

DIANA DROPS — ДІАНА КАПЛІ

Чому страдати на застуду, кашель, катар носа, задуху, астму, бронхіт, біль та застуду грудей, біль горла, біль яснів, на тяжкий віддих, біль в ухах, біль зубів і яснів. Та дуже помічні на полоскання горла. Уживайте европейські Каплі ДІАНА. Брати пару каплів на цукор або трошка горячої води пару разів денно, щоб звільнити себе від згаданих недуг. Ці Каплі ДІАНА є і повинні находитись в кожній хаті, як зимою так і літом, бо вони є дуже вартними. Ціна фляшки є $1.00, по всіх аптиках в Канаді. Коли аптикар їх не має на складі, кажіть хай Вам їх дістане. Каплі ДІАНА є одинокі в Канаді.

ПОШУКУВАННЯ

Національне Бюро Розшуків Канадійського Червоного Хреста 95 Веллеслей Стр., Торонто, Онт. пошукує таких громадян-українців:

1) **Алексевича Григорія,** нар. в Годвишні, повіт Рудки, тепер має коло 70 років — пошукує: Анна Фешишин.

2) **Біняшевського Адольфа** з села Черниця, Галичина, пошукує: Антін Гандзевич.

3) **Бізая Александра,** нар. коло 1920 р. Приїхав до Канади з Італії 1948, мешкав 167 Россин Аве., Гемилтон.

4) **Ґодзюка Петра,** нар. 16. 9. 1928 р. у Славі, Алта., пошукує сестра Ельза.

5) **Ґущула Петра** і його дружину Їхтиму з дому Заморська, обидвоє родом з Кечури в Румунії, мешкали в Монтреалі. Пошукує: брат Касіян Заморський.

6) **Горняка Миколу** пошукує: кузин Петро Горняк.

7) **Галовича Д. Григорія** пошукує кузин Веліян Міската Павлович.

8) **Коновського Йосифа,** нар. в Кучурмаре, Буковина, мешкав у Вінніпеґу, пошукує сестра Анна.

9) **Колодія Ілька** з Вікна, Галичина, мешкав у Торонті, пошукує Лука Рожинський.

10) **Микитюка Михайла,** нар. Рудники коло Снятина, Галичина, пошукує Йосифа Микитюк.

11) **Мельничук Олену** з дому Микитюк, нар. в Миговій, пошукує кузин Юрій Микитюк.

12) **Ренича Карла,** нар. в Одесі, Україна, пошукує: сестрінка Катерина Петриченко, донька Івана і Марії Ренич.

13) **Шелеґея Федора** пошукує: Казимир Шелеґей.

14) **Шинкара Івана (Миколу),** нар. в Рогатині, Галичина, замешкалого в Едмонтоні, пошукує: Марія Шинкар.

15) **Терлецького Василя,** нар. в Глібокій, Буковина, пошукує: сестрінка Люба Лотоцька, донька його сестри Олександри.

16) **Велича Михайла** з України пошукує сестрінка Марта Величко.

17) **Васильчука Анастаса,** нар. приблизно в роках 1906 до 1908 у Польщі, пошукує Микола Васильчук.

18) **Родину Івана Заборовського,** нар. в Зарубинцях, пов. Збараж, замешкалу в Монтреалі, а може в Торонті, пошукує брат Петро Заборовський.

Заінтересовані громадяни можуть одержати ближчі інформації у справах шукаючих осіб у Канадійськім Червонім Хресті, якого адреса така:

**The Canadian Red Cross Society
National Enquiry Bureau
95 Wellesley St., Toronto, Ontario**

19) **Мартин Слотвінський** з Польщі пошукує через Червоний Хрест, 606 Теглер Билдінг свого брата **Петра Слотвінського,** який приїхав до Канади 1927 р. і мав би фармерувати в околиці Едмонтону.

РИНКОВІ ЦІНИ В ЕДМОНТОНІ

21. січня 1950.

Ціна Канадійської Пшеничної Ради беручи в основу Форт Виліям, за овес і ячмінь, така:

ОВЕС —	
Но. 2. С.В.	79
Но. 3. С.В.	76
Но. 1. Фід	73
Но. 2. Фід	72
Но. 3. Фід	69
ЯЧМІНЬ —	
Но. 1. і 2. СВ. 6-гранний	1.36
Но. 1 і 2 СВ. 2-гранний	1.32
Но. 3 СВ. 6-гранний	1.34
Но. 1. Фід	1.14
Но. 2. Фід	1.11
Но. 3. Фід	1.06
ЖИТО —	
Но. 2. СВ.	1.24
Но. 3 СВ.	1.21
ЛЕН —	
Но. 1 СВ.	3,35
Но. 2. СВ.	3.30
ЦІНИ ХУДОБИ	
Бички, добрі до вибраних	19 - 22
Бички, звич. до середніх	16 - 19
Ялівки, добрі до вибраних	18 - 19
Корови, серед. до добрих	15 - 16
Добрі буґаї	16 - 18
Годівники, добрі до вибраних	16 - 17
Телята, добрі	23 - 25
Ягнята (з трока)	20 - 21
СВИНІ —	
Ґрейд А. для висилки	25.00
В місцевих різнях	24.00
Льохи, легкі	12.00
Стеґс	9.00
Годовані	15 - 17
ЯЙЦЯ — Гуртівники платять за посилки з фарм:	
Великі А	28
Середні А	26
Пуллетс А	20
Ґрейд Б	23
Ґрейд С	18
СМЕТАНА (з доставою) —	
Спеціяльний ґрейд	62
Перший ґрейд	60
Другий ґрейд	44
Без ґрейду	39

БУНТ ВУГЛЕКОПІВ ПРОТИ ДЖ. ЛУЇСА

Постійні страйки з наказу майнерського провідника Дж. Луїса надоїли вже самим вуглекопам. Луїс викликав на страйк 90,000 вуглекопів у Пенсилвенії і по кількох днях казав їм вернутися назад до праці та виробляти по три дні на тиждень. 60,000 страйкуючих відмовили послуху свому провідникові і страйкують далі, щоб добитися угоди з власниками копалень і вже стояти при праці. Це перший раз вуглекопи збунтувалися проти Луїса кажучи, що мають вже досить водження їх за ніс.

НЕБЕЗПЕКА ВІЙНИ ЗМАЛІЛА, КАЖЕ МАРШАЛ

Один з найбільших американських жовнірів і державних мужів, ген. Джордж Маршал, сказав, що небезпека американсько-російської війни змаліла в минулому році. Світ тепер є в менш небезпечнім положенні, як був підчас бльокади Берліна. Однак дійсно "критичними" роками будуть два найближчі роки.

СЛАБКІ, ЗМУЧЕНІ, НЕРВОВІ НЕБАДЬОРІ ЖІНКИ Й МУЖЧИНИ

Наберіться нової сили, енерґії і вітальности

Попрощайтесь з почуттям слабощів, депресії і нервозности, спричиненими свіжими й повними енерґії і так поділкою, слабою кровю. Вставайте рано чувайтеся до пізної ночі. Вживайте **Острекс,** що має в собі залізо, вітаміни В1, кальцій, фосфор, складники, які оживляють кров і зміцнюють тіло. Острекс мало коштує, але оживляє цілу систему і збільшує апетит. Нова пачка для початкуючих 60с. Ще нині спробуйте Острекс Тоник табпетки і зачнете життя нанова. У всіх аптиках.

YOUR GUARANTEE — SMITH'S Gold Seal — OF QUALITY
BABY CHICKS — TURKEY POULTS

Годуйте цього року курята Смита "Голд Сіл" доброї якости! Замовляйте такі роди — АЛБЕРТІЙСЬКІ ЦІНИ З 1950 КУРЯТ СМИТА "ҐОЛД СІЛ".

За 100	Без визначеного полу	З визначеним полом
Р.О.П. Запліднені Білі Леґгорнс	$18.00	$36.00
Р.О.П. Запліднені Ню Гемпшерс	$19.00	$34.00
Апробовані Схрещені Гемп.-Лег.	$17.00	$35.00

Визначення полу гарантоване 96 %

Широкогруді Бронз Індичата СМИТА "Голд Сіл" доставляємо в марті — $90.00 за 100 штук.

SMITH'S CHICKERIES
& Turkey Poult Hatchery
Phone 32844
10001-82 Avenue — Edmonton

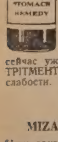

СОТНІ ТИСЯЧ РІЧНО УЖИВАЮТЬ

ЖОЛУДКОВЕ ЛІКАРСТВО РУСКИЙ ТРІТМЕНТ

RUSCI TREATMENT STOMACH REMEDY

Одинокe лікарство в Канаді того винаходу на ріжні недомагання жолудка, жовчі, печінки, нирок і міхура. Здуття після їди, згагу — здуття та тиснення в ямці, жовтачку, нестравність, брак апетиту, гази, кваси, біль чи заворот голови, біль під ребрами, біль в лівому чи правому бочі жолудка, гіркість та квасність в роті, затвердження та нереґулярність жолудка. ОТОЖ не відкладайте до ЗАВТРА — бо ЗАВТРА може бути пізно лічитись найліпшою медициною. Тому щиро радимо Вас, сейчас ужити одну чайну ложочку цего знаменитого лікарства РУСКИЙ ТРІТМЕНТ перед кожною їдою, щоби забезпечити себе від більше серіозної слабости. Ціна фляшки є $6.00 з пересилкою.

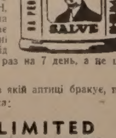

Міліони Людей Знають

MIZARH SALVE — МІЗАРГ МАСТЬ

Нема другої такої масти як МІЗАРГ в Канаді, на болі ревматичні, артретичні чи мускульні, біль лопаток, плечей, рамен, рук, на застуду грудей, біль крижей, ломбаго, сьетику — біль в клубах вогкости чи зимного протягу, вштивність та болюче опухлення КОЛІН, КОТИКІВ чи суставів, на зимні ноги та почуття поза шкірою якби мурашки лазили. Масть МІЗАРГ витягає застуду наверх тіла зовнішними прищами наповнені гноєм, та зараз дає змогу циркуляції крови від першого посмарування. Уживається масть МІЗАРГ раз на 7 день, а не що дня як другі. Ціна слоїка є $5.00 з пересилкою.

Продається в кожній аптиці Канади. Коли ж в якій аптиці бракує, пишіть до нас. Не посилаємо на С.О.Д. Наша адреса:

LUSCOE PRODUCTS LIMITED
559 BATHURST STREET — TORONTO 4, ONTARIO

УВАГА: Не посилаємо лікарства поза Канаду.

Заходами Українського Католицького Жіночого Товариства "Добра Воля"

відбудеться в суботу 4. лютого, о год. 9.30 перед полуднем

РОЗПРОДАЖ
(RUMMAGE SALE)

в залі Соціяльного Кредиту в Едмонтоні, під адресою:
SOCIAL CREDIT HALL — 9974 Jasper Ave. — EDMONTON

БУДІВЕЛЬНИЙ МАТЕРІЯЛ

всякого рода, дошки, гонти, цемент, пляйстер, шкло, фарба, папір і т. п. до вабутта в —

THORHILD LUMBER CO
D. M. Yachimec & Sons
Thorhild — Alberta

ПОВІДОМЛЕННЯ

ЗАМОВЛЯЙТЕ СВІЖУ ЗАМОРОЖЕНУ РИБУ З ОЗЕР ПРОСТО В ПРОДУЦЕНТА. ЗА ЦІНОЮ І РОДАМИ РИБИ ПИШІТЬ:

Alaska Fisheries

10124 - 122 Street — Edmonton, Alberta.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
Український Католицький Тижневик
Видає Спілка Українські Вісті під адресою:
Ukrainian News Publishers Limited
10967 - 97 Street,
Edmonon, Alberta, Canada.
Телефон 25708
Річна передплата в Канаді $2.50
Поза Канадою $3.00

UKRAINIAN NEWS
WEEKLY
(Member Canadian Weekly Newspaper Association)
Published every Tuesday by the
Ukrainian News Publishers Limited
10967-97 Street, Edmonton, Alberta.
Phone 25708.
Yearly subscription in Canada $2.50
Outside Canada $3.00

Редакція за оголошення не відповідає

Незабутні роковини 22. січня

Найдорожчі і найбільш близькі українським серцям національно-державні свята — це 32-гі роковини проголошення незалежности України в дні 22. січня 1918 р. та проголошення соборности всіх українських земель в дні 22. січня 1919 р.

Де тільки б'ється українське серце, де тільки зберігся спогад про Рідний Край, про Рідню Землю, українські люди святкуватимуть це Велике Свято. Хоча багато українських людей звязані сьогодні тісними вузлами з новою Батьківщиною, яка їх пригорнула, або в якій вони вже народились, проте на короткий час полинуть і вони думками на Рідні Землі і згадуватимуть ті світлі часи, коли український нарід, коли їхні брати й сестри, ближчі й дальші кревні, вели завзяту боротьбу за свою волю, будували свою власну, незалежну державу. Доля судила, що боротьба ця ще не закінчена. Вона ведеться дальше, хоч у зовсім нових умовинах і зовсім новими методами. Не сміємо про це забувати й не сміємо відмовити, кожний по своїй змозі, помочі тим, що цю боротьбу очолюють та її дальше ведуть.

Сьогодні очолює цю визвольну боротьбу, цю визвольну акцію, Українська Національна Рада та її Виконний Орган. Нашим невідкличним обовязком є допомогти цій визвольній акції, нашим обовязком є дати їй сильну моральну й матеріяльну допомогу.

Не забуваймо, що в боротьбі, яка наближається, буде рішатись доля не лише нашої Батьківщини там в Европі. Від її висліду залежатиме теж доля цілого світу, залежатиме теж доля й нових наших Батьківщин тут, за океаном. Ворог, що сьогодні поневолює Україну, поставив собі широкі пляни завоювання й поневолення цілого світу. Вже раз у недалекому минулому, бо власне 31 років тому, власне тоді, коли український нарід стояв у тяжкій боротьбі проти ворога цілого людства, а саме московських большевиків, західний демократичний світ, упоєний своєю перемогою над центральними державами — Німеччиною й Австрією, не доцінив значіння тієї боротьби для цілого світу і не дав допомоги молодій українській державі. Україна впала, чим надзвичайно скріпився московський большевизм і виріс у таку потугу, що сьогодні загрожує всьому світові. Сьогоднішній світ розуміє вже, на щастя, небезпеку, яку несе з собою большевизм, і готується до оборони перед тою небезпекою та розбудовує широкий фронт тої оборони.

В цьому широкому оборонному фронті не сміє бракувати й нас, українців, де б ми не були. Коли ввесь світ у небезпеці, коли наша стара Батьківщина, в якій народились наші прадіди, діди й батьки та багато з нас, опинилася в большевицькій неволі і її очі звернені в нашу сторону, звідки може прийти успішна поміч, не сміємо забувати про ту поміч. Ми повинні, ми мусимо цю поміч дати, бо від того залежить і наша власна доля.

Відмічуючи 31-і роковини проголошення соборности всіх українських земель святочними сходинами, концертами й академіями, вслуховуючись у святочні патріотичні промови, виголошувані з цієї нагоди, не забуваймо про наші обовязки супроти Рідного Краю. Виявім нашу любов до нього нашою жертвенністю, нашим бажанням дійсно допомогти визвольній акції, яку очолює Українська Національна Рада, і зложім жертви на цю акцію!

За згодою усіх українських громадських організацій у цілому світі день 22. січня, як день роковин проголошення української незалежної держави й соборности всіх українських земель, призначений як день збірки грошевих жертв на визвольну акцію Української Національної Ради. Тому складаймо зі щирим серцем наші жертви на цю шляхетну ціль! Наша Батьківщина жде на ці жертви. Від них залежить успішність української визвольної акції.

Довгі тіні Штіфа Табачнюка

IV.

Але в трьох статтях "У. Г." є одне місце, дуже характеристичне, що таки посуває нашу дискусію трохи вперед. Це чотири уступи, що надали назву статтям, 32 рядки на всіх 422, отже навіть не 10 процент цілости. Ось ці уступи з деякими несуттєвими пропусками:

"Закидають нам редактори "У.В.", що ми підтримуємо ліберальну партію "без жадних застережень і умов", а дальше кажуть, що "українці в Канаді ніколи не були б мали навіть одного посла в федеральнім парляменті, якщо б чекали на ліберальну партію". Вони також кажуть, що лібeрали повинні допустити "до номінації бодай по одному українцеві в Манітобі і Саскачевані, а також ще в деяких округах Алберти, як наприклад, Атабаска".

Щодо застережень і умов, то хто в імя української спільноти мав би ті застереження й умови ставити? Які мали би бути ті умови? Які умови ставили редактори "У.В." тим партіям, яких вони попирали в останніх виборах? Звичай в канадійській політиці такий, що громадяни не ставлять ніяких умов кандидатам чи партіям...

* * *

Ставити умови політичним партіям, тобто торгуватися з ними, поставило б канадійців українського роду в положення політичних торговщиків. Тоді їм приходялося б ходити від партії до партії, щоб найбільше виторгувати і, мабуть, найбільше виторгували б від партії, яка не має надії на створення уряду".

Саме уступи, вище зацитовані, надали назву статтям "У. Г.": "Ідеологія політичного ґешефтярства."

Передовсім ми хотіли б звернути увагу на факт, відомий в цілому світі: Політика — це дійсно "ґешефтярство," чи, як хто хоче, "бизнес," але "бизнес," в якому беруть участь державні мужі, політики чи провідники, що говорять в імені своїх держав, народів чи інших, менших спільнот та їх інтересів боронять. Це дійсно страшний "бизнес," бо за помилки судить не тільки Бог, але й люди, тепер і в майбутньому судить невблаганна історія. Стільки про теорію цеї проблеми.

Щодо практичних висновків "У. Г.", то ми, признаємося щиро, не думали про те, що треба чи можна ходити від партії до партії та в чиємусь імені робити "ґешефт." Разом з тим ми прийшли до переконання, що саме в цьому одне з основних питань нашої дискусії, та що так, а не інакше підодить до розвязки політичних проблем канадійсько-української спільноти ніхто інший, тільки якась, на жаль, досить поважна частина провідних людей СУС-а. Саме такий підхід зродив "ідеологію урядової партії," що з нею виступив "У. Г.", щоб виправдати, як ми в попередньому числі "У. В." делікатно висловились, неподобства деяких провідних людей свого табору.

Це історія давня. У старому краю людей, що торгували народніми інтересами, звали просто хрунями, в Канаді талановиті письменники Яків Майданик і Степан Фодчук створили літературну постать, ославленого Штіфа Табачнюка, що за чарку горілки і шмат ковбаси голосував на кожного, не зважаючи на те, з якої він партії. Він, цей Штіф, ходив пяний, розбивався по вулицях і за свої авантюри звичайно опинювався у вязниці. Сьогодні Штіф, чи пак його залишки, пішов у комуністичну партію і там здисципліновано в[illegible] накази червоних убивників. **Але нетлінні тіні цього Штіфа** ще блукають в українському національному та [illegible]гають руки, щоб канадійсько-українську спільноту задушити, задушити для особистих інтересів.

Ось що читаємо в "Канадійському Фармері" з 24. вересня 1930 р. в дописі п. з. "Українсько-канадійський Месія" (цитуємо тільки фрагменти):

"Тому не диво, що пропозиція п. І. Чорнейка була прийнята п. Свистуном з таким захопленням. Ходило не о будьщо: Ліберальна партія через п. І. Чорнейка обіцяла п. Свистунові поміч в окрузі Мекензі у виборах до домініяльного парляменту, в заміну п. Свистун зі своїми другими зобовязався попирати лібералів в минулорічних виборах до саскачеванського парляменту.

Угоду заключено і п. Свистун виконав свою обіцянку. В Канорщині виступив проти тодішнього українського кандидата п. Цимбалістого і поміг вибрати Моркіна. Та не досить цього. П. Свистун їде до виборчого округа в Редбері (околиця Геффорда) і говорить за Кембурном, зненавидженим українцями за свою політичну безхарактерність і за протиукраїнські виступи. Та й ще хвалився п. Свистун своїми подвигами. Хвалився тим, що з ролі провідника зісунувся до ролі політичного наганяча.

* * *

Я вірю, — пише дописувач, — що "Український Голос" не прийняв би цеї статті. Я вірю, що п. Свистун не вислухав би критики спокійно і не прийняв би її навіть від найбільшого свого приятеля (а хто ним є під цю пору?). Пан Свистун дійшов до тої хоробливої стадії, в якій уважає лише ті ідеї, думки і справи, в яких його особа відіграє головну ролю, — народніми. Все решта — це чорна зрада українській справі".

Думаємо, що наші читачі здогадаються, про кого в цьому дописі мова. Це — Василь Свистун, основоположник СУС-а, зловіща тінь якого й досі паде на цей табір.

Отже чи можна торгувати з канадійськими партіями? Виходить, що так. Чи можна валити своїх кандидатів для політичного "ґешефту"? Виходить, що так. Чи СУС і "У. Г." осудили роботу свого тодішнього провідника? Ні, розрив на тлі зудару особистих амбіцій настав аж 5 років пізніше і з цілком інших причин. І ось на цьому місці ми хотіли б відповісти "У. Г." на один його закид: Ми хотіли б, — не "бажали б," бо "бажати" може тільки раб, — бачити врешті канадійського українця сенатором, навіть без уваги на його політичну чи релігійну приналежність. Але ми не хотіли б, щоб ним був п. Свистун чи інший "політичний наганяч" навіть тоді, коли б він і далі був провідником СУС-а і повалив при виборах не одного, а десятьох кандидатів українського походження.

Ще тоді, 20 років тому, цей табір точила ґанґрена, що сьогодні проявилася в "ідеологої урядової партії." А канадійсько-українська політична спільнота непотрібна, бо вона накладає дисципліну і вимагає громадські інтереси ставити перед особистими.

Але ми є рішуче проти політичного "ґешефтярства" того типу, про яке так відважно пише "У.Г.".

V.

Коротко проаналізуємо політичну історію федеральної веґревилської виборчої округи, в якій свідомість української національної спільноти стоїть дуже високо і в якій українські поселенці та їх діти і внуки творять велику більшість. Добрим людям на потіху, менше добрим на науку.

У частині цеї округи вийшов 37 років тому перший посол українського походження до провінціонального парляменту в Канаді, пок. Андрій С. Шандро. 13 років пізніше, в 1926 р., в цій окрузі вийшов перший посол українського походження до домініяльного парляменту Михайло Лучкович, що репрезентував цю округу і всіх канадійських українців до 1935 р. У цьому році вийшов послом Гейгорст, до чого причинилися з особистих, хіба не з громадських, причин члени СУС-а. "У. Г." наше твердження заперечує, але чому він не вияснить такої справи: Коли наша газета опублікувала шість статтей за поновним вибором М. Лучковича, то "У.Г." мовчав, мов води в рот набрали. Чому? Може тому, що дуже бажав, щоб цей посол був втретє перевибраний? П. Лучкович не хотів бути під диктатом СУС-а, тільки служив усій канадійсько-українській спільноті, тому його треба було повалити. І ці люди **не завагались повалити єдиного українського репрезентанта в Оттаві.**

У виборах 1940 р. два українські кандидати старалися дістати номінації, один з ліберальної партії, другий з партії соціяльного кредиту, Антін Глинка. Тільки цей останній дістав номінацію, може тому, що це дуже молода партія і за 4 роки виборці українського походження встигли закріпити в ній свої впливи, чого не могли зробити за 40 років у ліберальній партії. Та ці вибори, не зважаючи на те, що А. Глинка був вибраний, дали сумне свідчення про деяких, повторяємо, не всіх, українських лібералів, членів СУС-а. Вони не зважали на те, що йшла війна і канадійським українцям до зарізу був потрібний представник в Оттаві. Свої групові інтереси вони поклали вище, ніж приналежність до української спільноти. Ця сама історія повторилася при виборах у 1945 р., з тим вийнятком, що тих українських лібералів, членів СУС-а, які, всупереч закликові "У. Г.", вели пропаґанду проти А. Глинки, було вже куди менше.

Так веґревилські виборці вели боротьбу за тим, щоб в Оттаві таки мати свого представника. Аж 1949 р. їх боротьба принесла остаточний успіх, бо ліберальна партія допустила врешті українського кандидата І. Дікура, знаючи, що кандидат неукраїнського походження не має ніяких виглядів бути вибраним.

І це було те "ґешефтярство," про яке ви, редактори "У. Г.", з таким призирством говорите. Таких "ґешефтярів," як виборці веґревилської округи, ми хотіли б бачити якнайбільше. Не таких, від яких тягнуться довгі тіні Штіфа Табачнюка.

І.V

А все таки ми хотіли б ще раз поставити собі питання: Чи існує в Канаді українська політична спільота, чи ні?

"У.Г." увесь час підсуває думку, що ні, бо, мовляв, "коли українці приїздили до Канади, то вони не ставили ніяких умов чи застережень у відношенню до виконування їхніх громадянських прав чи привілеїв." (Цитат з тих 32 рядків, про які ми згадували вище). Виходило б, що існування української спільноти в Канаді є протизаконне, або, як кажуть, по-правничому, нелеґальне. Відповідаємо:

В канадійському карному законі не передбачена кара ні за існування політичної, ні за існування культурної спільноти. А що за старим, ще римським законом "нудля крімен сіне леґе" (нема кари без закону), то існування тої, одної і другої, спільноти є леґальне.

А зрештою спільнота, культурна чи політична, це не фізичне товариство, що на нього треба "чартеру". Вона — явище духового порядку і проявляється хочби в таких формах: Канадієць українського походження хоче належати до своєї церкви, одної чи другої, хоче належати до свого товариства чи організації, такої чи іншої, хоче читати свою газету, хоче бути рівним, направду рівним, зі своїми співгромадянами, хоче, щоб його в провінціяльному і домініяльному парляменті репрезентувала людина, яка розуміє його мову і душу, хоче, щоб і люди його походження займали високі посади, були суддями, сенаторами і т.д., а не тільки працювали шуфлею і належали до "таліянів" (згірдлива назва на канадійців іншого походження, ніж англо-саксонське, що вживається, між іншим, в Едмонтоні) і т.д., і т.д. Але приналежність до такої спільноти накладає теж деякі обовязки: треба платити вкладки, в такій чи іншій формі складати гроші на визвольну боротьбу України, треба голосувати у виборах на людину свого походження, а не бути "патріотом" партії, і треба виконувати ще інші, дуже "тяжкі" обовязки, що їх наші сірі люди, але не завжди "провідники", сповняють з радістю.

Тепер подивімось на практичний бік цеї проблеми. На початку ствердимо: Так, канадійсько-українська політична спільнота таки існує. Ось докази, деякі з історії, деякі з теперішнього часу:

" У виду цього кожному українському виборцеві повинно бути ясно, що він має зробити в день 27. листопада, в день виборів. Коли дістане в той день картку до голосування (балот) на міських радних (алдерменів), то безумовно повинен покласти число 1 побіч імені Якимищака, як кандидата на радного на два роки, а на другій картці число 1 побіч імені Комана, як кандидата на радного на один рік. Дальші числа (2, 3, 4) ставте після свого [illegible], але вважайте також, щоби й покладенням дальшого числа **не зробити медвежої прислуги свому народові, щоби не помогти кандидатові, якого вибір буде для українських горожан шкідливим".** (Із вступної статті "Представники, що помагають, і представники, що шкодять", **"Український Голос"** з 25. листопада 1925 р.).

"У вимкових случаях **наші інтереси** можуть вимагати від нас піддержувати одну політичну партію більше, чим другу" (З програми С.У.С., статті 1. у справах політичних, підстатті а) Відносно Канади, 1928 р.). — Фраза "українського походження" лише пригадує, що чоловік або його родина були колись українцями, однакож перестали ними бути — відійшли від українства... Тому бути чоловіком українського походження не є для нього честю, ані втіхою для українського народу. Для чоловіка — це осуд, а для народу — болюча рана" (**"Вістник"**, видає Українська Православна Видавнича Спілка, Вінніпег) Ман., 15. січня 1932 р.).

"Настали часи вимкові, як були в 1914 р. Багато прикростей могли в часі війни оминути канадійські українці, якби не похибки їх проводу в 1914 році (очевидно, культурного, а не політичного! — прим. "У.В."). **Голос проводу був тоді багато слабший, чим нині"** (Із вступної статті "Питання для проводу", **"Український Голос"**, 11. січня 1939 р.).

"Нам треба завзято працювати, щоби освідомити загал, чому ми повинні вибирати своїх репрезентантів. **Так само нам треба поборювати партизантів, які деморалізують український загал у Канаді.** В окрузі, де є вигляди, що можна вибрати українця, треба працювати без перерви". (З допису П. Мельника "Дещо з політики", **"Український Голос"**, 1. березня 1939 р. Додаємо, що коли "У.Г." не погоджувався в тому часі з думками дописувачів, то про це давав нотатку по закінченні допису. Під цим дописом ніякого застереження нема, тому погляди, висловлені вгорі, треба вважати поглядами "Українського Голосу").

"Отже покласти відповідного українського чоловіка — великої ріжниці не робить, з котрої партії — і тільки одного, аби себе не роздвоїти, бо як будемо мати більше, як одного, так можемо бути певні, що програємо". (З допису "Політичні хитрощі", підписаного криптонімом "П.Ф.", **"Український Голос"**, 14. червня 1939 р. Наша увага з попереднього допису стосується також тут).

"Робім так, щоби не лишитись позаду, а приготовити поле для засіву своєї справи. Робім так, щоб ми кожну конвенцію і номінацію отримали наперед, а не тоді, коли вже буде запізно. Не тратьмо ані одної хвилини, а працюймо рука в руку, не сварімся і не ділімся, а робім, то зробимо велике діло. Що засіємо, то всотеро зберемо, а урожай буде, бо степи є великі, то й живо буде. **Виберім своїх послів, бо ми вже досить напрацювались для чужих".** (З допису "Приготовімся до федеральних виборів!" Якима Рудого, Клейр, Саск., **"Український Голос"**, 28. червня 1939 р. Та сама увага, що й під дописом "У.Г." з 1. березня 1939 р.).

"Ми не є за тим, аби в Канаді називати когось хрунями, одначе вважаємо, що мусимо виплести й тут батіг публичної опінії проти людей, що йдуть проти загального інтересу. Інакше ніколи не будемо нічого значити". (З передовиці "Публична опінія", **"Український Голос"**, 2. серпня 1939 р.).

"Крім цих кандидатів, само собою зрозуміли є, ще кандидати української народности повинні одержати масове поперття від українських виборців (це не відноситься до кандидатів комуністів, які й так не вважають себе українцями, а "інтернаціоналістами", чи "росіянами"). Отже в першій мірі масове поперття в день виборів заслуговує п. Антін Глинка в окрузі Веґревил. Пишучи про це, "Український Голос" слушно остерігає, що "українці в окрузі Веґревил допустяться гріха перед всіма українцями Канади, якби допустили до повалення п. Глинки". Одначе віримо, що до того не дійде та що п. Глинка буде знову вибраний і то великою більшістю. На піддержку українських виборців заслуговують також слідуючі кандидати українського походження: Онуфрій М. Свистун в окрузі Мекензі; Іван В. Іванишин в окрузі Норт Бетелфорд, який кандидує проти комуністки Нілсен; І. Гнатишин в Йорктоні; Ф. Заплітний з Давфин і В. Данилейко в Спрінгфілд". (З передовиці "Хто заслуговує на поперття українських виборців", **"Українські Вісти"**, Едмонтон, 5. червня 1945 р.).

Редактори "У.Г." можуть легко спостерегти, що між українськими кандидатами, яких поручали "У.В.", є люди всякої віри і партійної приналежности, за вийнятком комуністичної і ліберальної партії. (Ліберальна партія тоді, в 1945 р., не поставила в федеральних виборах ні одного кандидата українського роду). Отже закид, що "У.В." підтримували колинебудь одну партію, є цілком безпідставний.

Перепрошуємо наших шановних Читачів за те, що мусіли прочитати таку довгу цизку цитатів, які сьогодні мають історичне значіння. Справа в тому, що редактори "У.Г." дуже хотіли почути "новий і дивний голос, якого вже довший час не було в Канаді чути". Це голос "Українського Голосу" і "Вістника" зперед 10 років. "Голос редакторів "У.В." — пише далі "У.Г." — нагадує нам голоси католицьких апольоґетів зперед 35 років — П. Карманського й д-ра О. Сушка". Справді, треба дивуватись, як обидва ці журналісти ще десять років тому встигли вдертися на сторінки "У. Г.".

Повертаючись до основної проблеми, стверджуємо: Канадійські українці, як політична спільнота, без сумніву, існували. Чи існують тепер, чи "У.Г." вже їх убив? На нашу думку, українська спільнота в Канаді ще не померла, хоч в останньому чаці дещо нездужає. Ось декілька доказів.

Ще недавно, бо в листопаді 1949 р., посол І. Дікур заявив у Торонто, що він уважає себе представником всієї свідомої української спільноти в Канаді. І ми, і "У.Г." добре знаємо, що він не буде боронити в парляменті тільки української культурної спільноти. Справами культури парлямент займається менше.

"У.Г." злегка торкнувся Комітету Українців Канади і висловив радість, що він "з розвагою виключив політичну акцію зі сфер свого діяння". А ми скажемо щиро, ща жалкуємо з цього приводу. Для нас ясно, чому "У.Г." є проти того, щоб КУК займався також практично політикою української спільноти в Канаді. **Бо інтереси своєї групи й еґоїстичні, дрібні цілі деяких керівних своїх членів Союз Українців Самостійників** (від кого "самостійний", чи не від інтересів української спільноти в Канаді? — прим. складача) **ставить на першому місці, а українці в Канаді для нього не існують.** А чейже канадійський уряд радо привітав факт створення Комітету Українців Канади і створено КУК не для культурних цілей, а для політичних. Чи не краще було б створення КУК-а уважати за визнання "де факто" української спільноти в Канаді канадійським урядом? Та рабські душі замалі, щоб таку нескомпліковану річ зрозуміти.

А далі: Коли б не було українців у Канаді, як політичної спільноти, то чого СУС, "культурна" організація, та орган цієї "культурної" організації "У.Г." взагалі мішається в політику? Чого закликає канадійських українців голосувати за урядовою партією, а не займається "культурними" справами, чому будує цілу політичну "ідеологію" та згідно з нею вимагає, щоб ми підтримували все і всюди кожну "урядову" партію? Чому ж врешті зве свою організацію "Союзом Українських Самостійників", замість "Українським Культурним Товариством"? Таких питань можна б ставити більше, але й цих вистачить.

Ще одну справу ми хотіли б порушити. "У.Г." впевняє, що "редактори "У.В." ляпаючи безвідповідально язиком (що за чудовий стиль! — "У.В."), закидають хрунівство нашій групі й такі ж інсинуації висувають проти людей, які видали зпоміж себе королівських радників, суддів і, можливо, дадуть у будуччині сенаторів". Передовсім ми тільки раз, обговорюючи вибори у східному Едмонтоні в 1949 р., вжили цього слова в такому значінні: "В старому краю таку поведінку з низьких еґоїстичних цілей називали просто хрунівством". В тому часі ми — на жаль — не мали під рукою такої значущої заяви "У.Г." зперед 10 років:

"Ми не є за тим, аби в Канаді називати когось хрунями, одначе вважаємо, що мусимо виплести й тут батіг публичної опінії проти людей, що йдуть проти загального інтересу".

"Віддаємо ці інсинуації під осуд публичної опінії" — кличе "У.Г.". Яким правом — питаємо? Та ж для вас не існує в Канаді українська політична спільнота, а тут, ні з того, ні з цього, ви звертаєтесь до української "культурної" спільноти із закликом судити про політичні справи! Деж ваша логіка?

Та думати логічно ви, на жаль, не вмієте і через те між одним вашим твердженням і другим є колосальна прірва, є безмірне фарисейство, якому рівного годі найти.

VII.

Та є ще одна невеличка, але важна частина трьох статтей "У.Г.", про яку варто поговорити дуже поважно. Починаючи з другої статті "Ще про нашу участь у політиці", "У.Г." постійно старається вмовити у своїх читачів, а може й у кого іншого, що існування української політичної спільноти в Канаді є нелеґальне та що ми в цей спосіб поповнюємо гріх супроти нашої нової батьківщини. Наперед, ще у статті з 11. жовтня м.р. є таке речення, яке "У.Г." повторяє ще раз у числі з 14. грудня та й ще з багатозначним додатком:

"Вважаємо за потрібне знову забрати голос... щоб виправити мильні поняття й погляди на справи, що вяжуться з інституціями високого публичного довіря, а проти яких едмонтонські "У.В." у статті з 11. жовтня висунули посередньою дорогою деякі інсинуації".

І є ще декілька тонко шитих натяків, мета яких одна: налякати "У. В." Передовсім ми хотіли б запитати: Які це інституції високого публичного довіря і які інсинуації? Чи Канада є демократичною країною, в якій навіть комуністи мають право писати й говорити те, що хочуть, чи "У.Г." хотів би ввести цензуру, страх, а то й концентраційні табори? Це ніщо інше, тільки образа високого маєстату вільної, демократичної Канади.

Ми застерігаємося проти одного: **Лояльність до Канади є поза дискусією.** І хто ж то хоче бути суддею лояльности: ті, що не є лояльними навіть до свого власного походження? Коли ж "У.Г." так вибився з арґументів, що йому вже нічого більше не залишилося, крім провокації, то дискусію треба припинити.

Накінець ми хотіли б ще заявити таке: Дискусія з "У.Г." не є для нас ніякою приємністю. Бо справді дуже прикро дивитись, як орган української національної організації хоче боронити речі й поступки, яких оборонити не можна. Відсахніться і ви від зловіщих тіней Штіфа Табачнюка! Бо Канада потребує вільних громадян, а не рабів, душа яких сплямлена низьким еґоїзмом.

День уродин Сталіна — перед 10 роками

В Москві основано окремий музей, що мав би зібрати всі ті подарунки, що їх вислано з усього світу Сталінові в 70-ліття його уродин. Але куди цікавіша була б тепер вистава тих подарунків, що їх дістав Сталін тому 10 років, у 60-ліття своїх уродин. Адже між тими подарунками є чудові шахи і сервіс до кави з порцеляни, що їх переслав тоді свому союзникові не хто інший, а Адольф Гітлер. Тоді предложив був Ґерінґ вислати Сталінові також оригінальне видання "Капіталу" Карла Маркса з власноручними його увагами на берегах книжки, але цьому спротивились Розенберг і Ґеббельс. Коли Мусоліні вдоволився тоді формальними ґратуляціями, то мадярський регент Горті вислав Сталінові бочівку знаменитої мадярської горілки з бросквинь, а повішений по недавній війні президент самостійної Словаччини, о. Тісо, листи Петра Великого, що були переховувані в одному архіві столиці Словаччини, Братислави. Найцікавіший подарунок дістав тоді Сталін мабуть від японського цісаря Гіроґіта, а саме штудерно збудоване крісло, що за потисненям ґудзика підіймалось незамітно вгору так, що той, який на ньому сидів, у часі кожної конференції чи наради міг легко перевищити всіх присутніх майже на цілу голову. Нема сумніву, що цісар Японії відчув куди краще смак Сталіна, ніж ті паризькі пролетарі, які недавно, в 70-ліття Сталіна, вислали йому в подарунку перегоновий ровер. Тим ровером "ясне сонечко," навіть при найбільшій охороні тайної і явної поліції, напевно нікуди не поїде.

Цікава статистика з Німеччини

Німецька точність та солідність загально знані. Тепер німецькі статистики обчислили, що на сто мужчин, уроджених 1924 р., 23 згинули на фронті, умерли або пропали без всяких слідів життя, два є досі в російській неволі, 31 тяжко ранені з часу минулої війни, 5 потерпіли легші ушкодження, а 2 нездібні до праці з причини хвороби або нещасливих випадків. Отже тільки 37 мужчин є зовсім здорових та здібних до всякої праці. Це все наслідки минулої світової війни.

Інша статистика стверджує, що в Німеччині є тепер коло пів міліона безнадійних алькоголіків. Коло 10 відсотків національного доходу видають німці на алькоголь і тютюн.

НЕДІЛЬНИЙ ДЗВІН

НЕДІЛЯ ПРО МИТАРЯ І ФАРИСЕЯ

(ЄВАНГЕЛІЯ СВ. ЛУКИ, ЗАЧ. 89).

Сказав Господь цю притчу: Двох людей увійшло в храм помолитися, один фарисей, а другий митар. Фарисей стоячи, так в собі молився: Боже, дякую тобі, що я не такий, як прочі люди, рабівники, несправедливі, чужоложники, або як і цей митар. Пощу двічі у тиждень, десятину даю з усего, що маю. А митар з далеку стоячи, не хотів і очей звести до неба, а бив себе в груди, кажучи: Боже, милостив будь мені грішному. Кажу вам, цей відійшов у свій дім більш оправданий від того; бо кожний, хто виносить себе, буде понижений, а хто понижає себе, буде вивищений.

Книга, що її не можемо поручити

Нарешті появилася Велика **Історія України видання Івана Тиктора,** появу якої заповідала і проспекти якої містила довгими місяцями вся українська національна преса по цьому боці залізної занавіси. Це велика книга, що має 968 сторінок друку великої вісімки і масу ілюстраційного матеріялу (що вийшов у значній мірі незугарно). На заголовній сторінці читаємо, що цю історію, як і перше її видання у Львові, опрацювали до 1923 року проф. д-р Іван Крипякевич і ред. Микола Голубець. **Нові частини в цій книзі опрацювали:** праісторію проф. д-р Ярослав Пастернак, часи від 1923-1948 року проф. д-р Дмитро Дорошенко.

Перегортаємо сторінки цієї історії і не можемо вийти з дива, як то такий досвідний і заслужений видавець, як п. Іван Тиктор, міг допустити у другому її виданні такі несправедливі випади проти Української Католицької Церкви і таку необєктивну й незгідну з історичною правдою критику Унії нашої Церкви з Римом, як це бачимо на різних сторінках книги. Взагалі оцінка Унії в цій збірній праці і висновки з тієї оцінки є того роду, що можуть образити найсвятіші почування кожного українця-католика.

Ми знаємо, що на цю більш як делікатну справу звертали заздалегідь увагу п. Тикторові різні громадяни і просили, щоб він припильнував справи та постарався, щоб таких фальшивих оцінок Унії та образливих для українців-католиків місць у новому виданні історії більше не було. Чим керувався п. Тиктор, що зіґнорував перестороги і прохання дуже поважних громадян, не знаємо.

Щоб не бути голословними, наведемо тут тільки кілька місць з цієї історії, які мусять викликати застереження, гострі протести і навіть обурення не тільки кожного українця-католика, але також кожного українського патріота-державника. Так у розділі п. з. "Церковна Унія" (стор. 445-447) пишеться незгідно з історичною правдою, що ті православні українські єрархи, які рішилися на Унію з Апостольською Столицею, робили це не з якихсь вищих, ідейних спонук, а тому, що "почули себе особисто ображені й покривджені царгородським патріярхом." Чисто так, як деякі польські "історики" пояснювали виступ Богдана Хмельницького проти Польщі його особистою образою... Там же читаємо, що при львівському прав. владиці Балабанові станули ще три інші українські владики — Терлецький з Луцька, Пелчинський з Турова і Зборівський з Холму, що

"списали постанову визнати римського папу своїм зверхником, **але зобовязалися тримати свою постанову в таємниці. Думали поставити громадянство перед доконаний факт у надії, що решту зробить вже за них польська влада й католицька єрархія.** (Підкреслення наші). Сталося це 1590 р. З черги приступив до змовників ще й київський митрополит Михайло Рагоза" і т. д.

Так несправедливо оцінено мужній виступ уніятських владик, що, бачучи страшний занепад і розклад у прав. церкві, по зрілій надумі "воліли піддатися під зверхність римського папи й увійти в звязок з добре зорганізованою католицькою церквою," як про це читаємо таки в цій книзі на стор. 445. Та акцію тих владик не тільки оцінено фальшиво і неправдиво, але їм ще й інсунуується, що вони діяли як змовники і надіялися на польську владу й католицьку єрархію, які зроблять за них "решту." Не потребуємо тут пригадувати, що таку оцінку Унії та її чолових діячів подавали деякі (не всі) російські історики православної церкви, що писали в інтересі казьонного православія, оцінку, що не має нічого спільного з історичною правдою. Як така оцінка могла появитися в історії України, та ще й у 1948 р. (дата, подана на її окладинці), не розуміємо.

Та це ще далеко не все. Бо в розділі п. з. "Полемічне письменство" (стор. 582) читаємо зараз у першому розділі таке:

"Церковна унія, **накинута** українському народові й підтримувана "згори", викликала не тільки збройні, але й словні протести. Вони м. ін. покликала до життя цілу вітку полемічного письменства, що в деяких своїх памятниках підіймається до дуже високого рівня політичної публіцистики. Бо ж не сама православна церква була загрожена унією. Загроза постепенної польонізації нависла рівночасно й над українською нацією. Тому й не диво, що хто ставав до оборони православної церкви, був рівночасно оборонцем української національности перед загладою. Так ставили питання сучасники, **так на нього слід дивитися й сьогодня".**

Отже читач історії України, виданої п. Тиктором, довідується, що церковна унія з Римом була українському народові накинута, що вона несла загрозу польонізації для української нації і хто з нею боровся, був рівночасно оборонцем української національности перед загладою. І так, мовляв, треба дивитися на цю справу також сьогодні. Чи може бути більш невірна оцінка Унії з історичного погляду і більша наруга над почуваннями українців-католиків, як така оцінка унії нашої Церкви з Римом? Тої Церкви, що саме завдяки унії з Римом могла стати таким твердим заборолом українського народу на західно-українських землях проти всіх зазіхань його ворогів з заходу і півночі! Тої Церкви, єрархія і духовенство якої мають таку світлу сторінку в історії новітнього відродження української нації!

Не маємо сьогодні наміру спинятися докладніше на інших місцях книги, де в такому ж чи подібному крайнє ворожому до унії дусі змальовано різні моменти з нашого церковно-релігійного життя та з діяльности чолових церковних діячів. Не зворушує нас те, що в останніх розділах книги змальовано б. посла Скрипника таким завзятим оборонцем православія в польському соймі, що це, мовляв, дало притоку "польським урядовим чинникам зажадати від сойму в березні 1939 р. видати його польському державному судові". Обєктивна історія скаже ще про це своє слово на основі документарних даних. Але звернемо ще увагу на одну обставину, що дуже характеристична для того, як історія, видана п. Тиктором, оцінює ролю відомого подвижника православія, а потім Унії, Мелетія Смотрицького. Коли він вів війну з Унією, то він "одна з найзамітніших постатей нашої історії" (за Кулімем); а коли після повороту з Єрусалиму, Царгороду та з гори Атос, де Смотрицький мав нагоду приглянутися зблизька прав. Церкві і добре її пізнати біля самого джерела, він перейшов на сторону уніятів, — то він вже "отцурався матері нещасної і став їй на сором і ганьбу" (цитат, стор. 583).

Цих цитатів сьогодні хіба досить. Обіцяючи повернутися ще до історії України, виданої п. Тиктором великим коштом, мусимо, на жаль, вже тепер перестерегти перед нею наших читачів. Це книга, яка в багатьох місцях освітлює невірно історію нашої Церкви, а тимсамим історію нашого народу, і болюче вражає почування величезної маси українців.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВИСЛАЛИ ПЕРЕДПЛАТУ НА "УКРАЇНСЬКІ ВІСТИ"?

Нова українська католицька парохія в центрі Вінніпеґу

Люди говорять, що ця наша нова парохія виросла наче якимсь чудом зпід землі. Однак за директивою церковної влади чільніші одиниці довгими місяцями вели тиху й невтомну підготову для її створення та поборювали великі труднощі у звязку з набуттям церковного будинку.

З дуже важних причин нічого не розголошувано і щойно 26. жовтня 1949 р. скликано довірочне засідання, яке відбулося у приватнім мешканні; присутніх було сім осіб. Заходи для купна церковного будинку пороблено ще літом, та купно його не було запевнене. Тому порішено вести акцію до кінця, а коли б не вдалося того будинку посісти, в такому разі шукати іншого будинку.

В середній частині Вінніпеґу від СПР-а на полудне до ріки Асінібойн та від ріки Ред до вулиці МкФилипс живуть нині чотири тисячі українського населення, що досі не творило собою жадної цілости. Тому по довшій застанові Їх Ексцеленція Архієпископ Василій прихильно поставився до оснування нової парохії, а Ексц. Єпископ Андрей взяв на себе справу набуття церковного будинку, що вкінці по різних труднощах удалося. Церкву куплено 16. грудня 1949 і на її отворення й посвячення назначено день 1. січня 1950 вечором, бо дотеперішні власники того самого дня рано мали ще свою відправу.

Радісна вістка про купно церкви лискавкою рознеслася по місті. До різних приготувань ми мали всього два тижні, тому з поспіхом розіслано до часописів оголошення, виготовлено запрошення та негайно почалася їх розсилка Аж нараз в кілька днів по легально переведенім купні церкви назріли нові клопоти. Опозиція внесла протест проти продажі і здавалося, що передача церкви в наші руки буде запечатана на довший час, а навіть можуть знівечитися всі наші заходи й труди, бо грозив процес. Темні гадки почали снуватися в голові, все ж таки надії ніхто не тратив. Усі ті клопоти зложили ми у стіп Спасителя та молили Його помочі. Та нараз у четвер 22. грудня вечором дзвонить телефон, біжу, беру слухавку... Гало... то ви, пане Рута? — Так — відповідаю... Прошу хвилинку зачекати — відзивається о. секретар епископської канцелярії. — Слава Ісусу Христу! — відзивається Ексц. Архієпископ Василій. — Богу дякувати, наші клопоти скінчилися, опозиція протест відкликала й тайтел віддали адвокатові. Можете тепер сміло робити приготування до отворення церкви в неділю 1. січня. — Мені на ці слова наче тяжка камінюка з грудей зсунулася, я подякував за цю радісну вістку та з піднесенням духа взявся до дальшої праці.

День отворення й посвячення церкви зближався. У програму вставлено прийняття для делегатів, гостей та парохіян, що було завданням пань, які тоді ще не були зорганізовані. Ужито всяких можливих способів і скликано засідання 28. грудня в мешканні п-ва Рутів, на яке прибуло 14 пань. Парох о. М. Романчук заохотив пань до цього важного діла. Пані рішили приладити перекуску для бодай двох соток людей прибрати залю то-що.

Офіціяльно ключі до церкви ми одержали щойно в сам день отворення церкви, в неділю пополудні. Привезено конечні речі з церкви Св. Духа, що їх о. В. Божик був ласкав нам вичинити. Почався справжній рух, пані почали заходитися в кухні й залі. Над входовими дверми вивішено прапори і серед них уміщено напис "Вітай нам, Владико". Рухливі приготування тривали аж до напливу поважного числа людей до церкви.

В 7. годині відізвався дзвін, люди виповняють церкву по береги, а багатьом прийшлося перестояти. О. парох в окруженні священиків, старшини й асисти вже прямує до притвору, де хлібом і сіллю мають привітати Владику. По кількох хвилинах у дверях являється висока постать Преосв. Кир Андрея, чуємо короткий привіт, Далі відбувається посвячення церкви, з потім дійствіє "Да благословить тя Господь од Сіона". По дійствію з соток грудей залунало грімке "Буди імя Господнє". Преосв. Андрей кропить церкву свяченою водою і в окруженні чотирнадцятьох священиків приходить перед престіл, де почався Молебен до Серця Христового.

Дуже гарною і Богу милою була ця перша відправа в нашій церкві. Поверх шістьсот людей, піднесених на дусі, одним могутнім голосом співали Молебен, а спів був такий сильний, що здавалося, наче мури такого сильного потрясення не видержать. Сміло можна сказати, що ця церква за ввесь час свого існування такого великого торжества не переживала.

Відповідну до торжественної хвилини проповідь виголосив по євангелії о. М. Романчук. Другу будуючу проповідь виголосив при кінці Преосв. Кир Андрей. Слідували могутні многолітствія. Богослуження закінчено нашою традиційною благальною піснею "Під Твою милість прибігаєм, Богородице Діво".

По Богослуженні відбувся в церковній залі бенкет з участю Преосв. Кир Андрея, 14-ьох священиків, представників усіх наших парохій, товариств і кількох сот парохіян та гостей. Першу промову виголосив Преосв. Кир Андрей, потім були промови й привіти від делегатів, гостей і парохіян. Кінцеву промову виголосив парох о. М. Романчук. Окрім подяки паням на місці за таку справну услугу їм належиться признання й подяка прилюдна, бо хоч це був їх перший виступ, вони з пожертуванням працювали і вивязалися зі своєї задачі взірцево, вдоволяючи всіх присутніх. Бенкет закінчено молитвою.

Все відбулося в якнайкращім порядку й піднесенні духа. Та ніде правди діти: на церкві тяжить поважний доґ та великі потреби. Але навіть серед таких обставин не маємо сміливости, ані відваги простягати рук до нікого по жертви. Здаємось на поміч Божу та на поміч людей доброї волі. Одну маємо просьбу як до місцевих, так і до людей з різних місцевостей широкої Канади: Не забувайте про нас! Коли приїжджаєте до Вінніпеґу з різними орудками, бизнесами і перебуваєте в неділю чи в свято у місті, відвідайте нашу церкву! Вона доступна для всіх і находиться у догіднім місці під числом 376 Лоґан Аве. Находиться якраз у тому місці, де Вінніпеґ мав свій початок та звідки почав свою розбудову. На тім саме місці мовби зпід землі узріла світ наймолодша наша парохія ЦАРЯ ХРИСТА в центрі міста Вінніпеґу.

Петро Рута.

На будову Виховного Інституту в Саскатуні

ТРЕТІЙ ВИКАЗ

Округа Алвена:

Сокаль: по $25.00: Василь Романюк, Софія Романюк, Стефан Романюк, Михайло Жеребецький, Софія Жеребецька, Матей Жеребчук, Пилип Остапчук, Стефан Закусь, Франка Мазуркевич; по 10.00 Пилип Омелян, Ів. Омелян; по 5.00 Василь Жеребецький, Еміліян Омелян.

Ст. Джулієн: по 25.00 Павло Целинюк, Юрій Струган; по 5.00 Яків Якимчук, Михайло Целинюк.

Алвена: Кароль Лозинський 50.00; Федор Стадник 30.00; по 25.00 Українська Католицька Парохія Успення, Тов. св. Ольги, Олекса Котелко, Стефан Сірмачевський, Юрій Д. Ткачук; по 20.00 Ілия Стецик, Микола Котелко, Йосифа Жмуд 15.00; по 10.00 Ілия Ящишин, Михайло Марущак, Едвард Ґайовський, Михайло Гількевич, Федір Залещук, Марія Рогачук, Андрій Задворний, Михайло Скакун, Стефан Романко, Іван А. Жмуд, Параскевія Котелко; по 5.00 Михайло Скакун, Петро Гількевич, Іван Гількевич, Василь Гількевич, Микола Равлик, Анастазія Чернецька, Теодора Губич, Тома Гількевич, Дмитро Швед, Василь Юзик, Іван Семчишин, Роман Сьорба, Ізидор Марущак, Марія Кінаш, Микола Шавага, Іван Жмуд, Б. Яблонський, Михайло Кирилюк, Теодор Бащук; дрібними 12.00.

Ланівці: Ісидор Лозинський 15.00; по 10.00 Михайло Сельський, Петро Корпан, Петро Жарий, Микола Лозинський; по 5.00 Іван Войтович, Катерина Войтович, Василь Буковий, Петро Візнюк, Кирило Возняк, Володимир Лозинський, Юліян Лозинський, Григорій Шведюк, Теодор Грицак, Ів. Мялковський, Микола Швидзінський, Михайло Сікорський, Анна Сіокрська, Йосиф Гнатів, Семен Гнатів, Дмитро Галабура, Адольф Парчевський; дрібними 23.00.

Приймове: Петро Ковбель, Василь Шавага, Ілия Боднарчук по 25.00; Петро Александрович 20.00; по 10.00: Петро Костюк, Василь Соляр, Стефан Шутяк, Яків Боенько, Дмитро М. Байда, Микола Смолинський; по 5.00 Микола Стус, Катерина Дэядик, Василь Мантика, Василь Скакун, Стефан Сатарчук, Людвик Дептух, Петро Бідулька; дрібними 26.50.

Єллов Крік: по 25.00 Микола Стефанюк, Пилип Хітріня, Григорій Гнатів, Йосиф Стельмащук, Василь Стельмащук; по 10.00 Іван Стефанюк, Іван Ґаланський, Андрій Хітріня, Петро Чубай, Данило Проньо; по 5.00 Анна Фролик, Григорій Аренчук, Йосиф Ольховий, Микола Дутка, Петро Бойко, Іван Чернецький, Михайло Чубак, Василь Стефанюк; дрібними 6.00.

Боднарі: Лука Свидзінський 25.00; Микола Ковпак 10.00; Михайло Александрович 8.00; Григорій Баско 5.00; дрібними 12.00.

Збирали Всч. оо. Добрянський, Курило і Головка. Сердечно дякуємо Всч. дорогим Отцям за такий гарний подвиг у кампанії. Сердечно дякуємо також Добродіям-Жертводавцям, бо це вже другий раз так гарно жертвують.

о. Петро Криворучка.

Коштує одного доляра, або ані цента

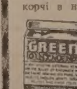

Пощо терпіти на болі ревматизму, крижей, рук, ніг, плечей, карку, корчі в ногах, ломбего, застуду горла або грудей, як **GREEN OINTMENT** масть усуває їх. Це є знаменитий лік і ми гарантуємо його. Як не поможе — то звернемо Вам Вашого доляра, отже питайте за **GREEN OINTMENT** мастею у свого антикаря або сторника в Вашім місточку. Не забудьте- А як в них нема — то пишіть до нас. Ціна слоїка $1.10 з пересилкою. Потребуємо сторників до розпродажі. Пишіть на адресу:

HOOLEY PRODUCTS, N. — 10330-115 St. Edmonton, Alta.

Кат українського народу переданий комуністам

11. І. ц. р. британійська окупаційна влада в Німеччині передала Еріха Коха, колишнього гітлерівського ґавляйтера Східної Прусії, а в часі війни гітлерівського комісаря України, комуністичному урядові у Варшаві. Він буде поставлений перед польський суд за воєнні злочини, поповнені на поляках у часі війни. Ледве, чи польський суд буде цікавитися справою міліонових людських жертв зпоміж українців, що їх завинив безпосередньо й особисто цей кривавий кат України в часі минулої війни. Український нарід покищо не має можливости судити того типу воєнних злочинців, яким є Еріх Кох і йому подібні.

НОВА БОМБА 1,000 РАЗІВ СИЛЬНІША ВІД ТЕПЕРІШНЬОЇ АТОМОВОЇ БОМБИ

З Вашінгтону прийшла вістка, що уряд Злучених Держав дав свою згоду на наукове дослідження над атомом водня. У звязку з тим говорять, що деякі вчені повідомили атомову комісію, що вони відмовляються мати щонебудь спільного з пляном "надбомби". Це також причина, чому зрезигнував Давид Ліліенталь з головства в комісії атомової енерґії.

Бомба, зроблена з атомової енерґії водня, була б 1,000 разів сильніша від атомової бомби, яку тепер мають Злучені Держави. Така бомба — це вже самогубство світу. І власне Росія перша почала досліджування над цею жахливою зброєю.

ДРІБНІ ВІСТКИ

Отці Салезіяни рішили оснувати в Портуґальських Індіях "Юнацьке Місто," в якім мало б знайти захист поверх 1000 сиріт.

Цісар Японії Гірогіто відвідав монастир Францісканів у місті Омура та подякував черцям за їх жертвенну працю для японського народу.

В Польщі бракує — як заявив епископ Лодзі М. Клепач — 8,000 католицьких священиків.

В совєтському секторі Берліна проголосила комуністична управа міста, що всі німецькі письменники, поети та фільмові артисти, які впродовж останніх 6 місяців нічого не створили, будуть притягнені "до корисної праці."

Німеччина, не зважаючи на програну війну і великі знищення, стоїть на пятому місці з усіх европейських держав щодо кількости авт, а на другому місці щодо мотоциклів.

В Японії значно зменшилися випадки сабогубства при помочі "гара-кірі." Здесперовані японці уживають тепер для цеї цілі більше отрую.

Республіканський уряд Індії має клопоти з наложенням відповідних податків на 562 індійських магарадж та князів, які посідають величезні маєтки, від яких досі не платили податків, і тому ця справа для них непопулярна.

Ріджайна, Саск.

ЧАЙНЕ ПРИЙНЯТТЯ В СЕСТЕР СЛУЖЕБНИЦЬ

11. грудня відбулося чайне прийняття у Пр. Сестер Н.З.П.Д.М. з нагоди свята Непорочного Зачаття. Парохіяни церкви св. Василія Великого зійшлися численно до Сестер під проводом свого пароха о. Н. Чорнія. По відспіванні колядок і забаві в бінго Сестри гостили гостей чаем. Всч. о. Чорній сказав промову про працю й заслуги Сестер та їх скромне життя, а п. Ю. Гук вияснив гостям ціль сходин і згадав про щиру працю Сестер при нашій церкві. Гості обдарували Сестер гарними дарунками. Наші добрі Сестри щиро подякували гостям за численну участь і за гарні дарунки та роздали всім на памятку образці Спасителя християнських родин.

ІМЕНИНИ О. ПАРОХА

Того самого дня вечором парохіяни вшанували Всч. о. пароха Николая з нагоди його іменин. УКЮ під проводом наших Сестер улаштувало малий концерт у честь о. пароха і склало по бажання, а п-на Марія Собчук вручила дарунок від УКЮ. П. Ю. Гук підчас чайного прийняття зложив о. парохові бажання від парохії і всіх гостей та вручив теж гарний дарунок. П-і Марія Малявська склала бажання від Жіночого Товариства. Всч. о. парох подякував усім присутнім за гарний дарунок і несподіванку, якою зайнявся п. Остап Собчук і Сестри. П. Ю. Гук згадав про дім "Українських Вістей" і попросив присутніх до жертви. Збірку перевів п. Йосиф Малявський і вона принесла $8.50.

Кореспондент.

БОГОСЛУЖЕННЯ

НА СІЧЕНЬ

29. Неділя — Торсбі, Коперник, Калмар Пр. Т. (чит. С. Б. 9.00)
Basilian Fathers
8317-105 St. — Edmonton, Alta.
Phone 34653

29. Неділя — Скаро (по Сл. Божій річні загальні збори)
30. Трьох Святих (н. ст.) — Скаро
Парохіяльний Уряд у Лемонті

29. Неділя — Доброводи
о. Онуфрій Пасічняк
Box 23 — Рама, Саск.

29. Неділя — Смац і Фарми
о. І. А. Головка
Алвена, Саск. — Box 111.

29. Нед. Вереґин (10.30 і водосвяття)
(Кожної неділі і свята 7.30 веч. Молебні зі суплікацією в Кемсек)
о. Єр. Ляшкевич
Кемсек, Саск.

29. Неділя — Нюдейл
о. Н. Сірий
Box E. — Сенді Лейк, Ман.

29. Неділя — Годжвил
Грекокатолицький душпастир
Мус Джа, Саск.

29. Неділя — Вох (10.30)
о. Іван Чинченко
Waugh, Alta.

29. Неділя — Фостон
о. Теофіль Гурко
Вадена — Саск.

29. Неділя — Вонда
о. Іван Олійник,
Вонда, — Саскачеван

29. Неділя Мит. і Фар. — Січ
о. Мирослав Олешко,
Box 101 — Кридор, Саск.

29. Неділя — Трейл (11.00)
о. Михайло Шевчук
813 Вард Ст. — Нелсон, Б. К.

1. 9. 14. 15. 19. і 29. — Бюкенан
о. Юрій Малий
Бюкенан — Саск.

29. Неділя — Давфин, В. Ривер фарми
о. Гр. Теплий — о. Ів. Легкий
Box 64 — Давфин, Ман.

29. Неділя — Борщів, Плейн Лейк, Гілліярд Сенюки (йорд. посіщення)
30. Трьох Святих — Борщів
ЛЮТИЙ
5. Неділя — Левой
Basilian Fathers
Mundare — Alberta

29. Неділя — Смокі Лейк
Basilian Fathers
Box 8 — Radway, Alta. — Phone 4.

29. Неділя — Ормсайд
о. Петро Д. Пасічник
Box 95. — Прісвил, Саск

29. Неділя — Пейтон
о. Богдан Бачинський
1171-108 ст. Н. Бетелфорд, Саск.

29. Неділя — Кімберлей
ЛЮТИЙ
5. Неділя — Ферні
(Служба Божа в цих місцевостях відправляється в латинських церквах в годині 11.30 рано).
о. Роман Стародуб
Кренбрук, Б.К.

29. Неділя — Інісфрі місто (10.30)
30. Трьох Святителів — Інісфрі місто
Увага: Година перед Службою Божою нагода до сповіді.
о. Микола Дядьо,
Box 572 — Інісфрі, Алта.

29. Неділя — Мітпарк (водосвяття)
о. І. Мак
799 - 15 Стріт Вест. — Принс Алберт
Телефон 3645

29. Неділя — Величко
о. Мирон Пилипчук,
Box 282 — Тел. 37 — Гeффорд, Саск.

29. Неділя — Рассел
о. Володимир Лучків
Box 93. — Ангусвил, Ман.

29. Нед. Мит. і Фар. — Вайта
о. Володимир Панчишин
Box 6. — Вайта, Ман.

29. Неділя — Могили (свяч. води)
о. Евген Олійник,
Box 145 — Розбурн, Ман.

29. Неділя — Мирнам (10.30)
о. Е. Мельничук
Box 4. — Тел. 11. — Дервент, Алта.

29. Неділя — Ліпор
о. Евген Дмитрук

29. Неділя — Менаі
о. Андрій Заяць
Елфінстон — Манітоба.

29. Неділя — Арран Весна
о. Юліян Габрусевич
Box 17. — Арран, Саск.

29. Неділя — Міннедоса
о. Володимир Фляк
Ніпава, Ман. — Тел. 317W

29. Нед. Мит. і Фар. — Стрий (9.30)
ЛЮТИЙ
5. Нед. Блуд. Сина — Вильна (9.30)
о. Я. Федуник
Вильна — Алберта.

29. Неділя — Біґ Веллій
30. Трьох Святителів — Дромгеллер
о. Стефан Чеховський
207-6 ст. N.E. — Калґарі, Алта.
Тел. M 3642

29. Неділя — Кадворт
о. К. Лотоцький о. В. Василишин
Box 67 — Кадворт, Саск. — Тел. 63.

29. Неділя — Дервент місто, Енгел Лейк
о. І. Чернявський о. П. Маланьюк
Box 4. — Тел. 11. — Дервент, Алта.

29. Неділя — Слейтер
о. М. Кличак
Пайн Ривер, Ман. — Box 115

29. Неділя — Шол Лейк
о. П. Формальчук
Box 86, Овибурн, Ман., Тел. 141-14

29. Неділя Мит. й Фар. — Сифтон
Увага: Коли в Сифтоні богослуження тоді вечером є Вечірня.
о. Григорій Овчарик
Box 2, Телефон 820-2, Сифтон, Ман.

29. Неділя — Карвел
о. Теодор Ярема
6240 Ада Булевард — Едмонтон, Алта.
Телефон: 75633.

29. Неділя — Фрейнс
ЛЮТИЙ
5. Неділя — Бойл
12. Неділя — Мепук
15. Стрітення — Просперіті
о. Богдан Лозинський
Просперіті — Алберта.

29. Неділя — Бінфейт
о. Н. Сидорак,
1731 Торонто Ст., Ріджайна, Саск.
Тел. 7/67.

Поможіть нам збудувати церкву!

Ми, українці у Кренбруку та околиці, Брит. Колюмбія, хоч нас небагато, постановили на мітінгу, що відбувся в місті Кренбруку 8. 12. 1949 р., розпочати збірку грошей на будову невеличкої греко-католицької церкви в цьому місті. Тому, що ми самі не всилі довершити такого великого діла, просимо всіх людей доброї волі та щирого серця, які розуміють вагу та значіння своєї рідної церкви в цих далеких околицях, помогти нам своїми хочби дрібними лептами. Нехай Всевишній Бог всім жертводавцям стократно нагородить!

Грошеві датки, як також речі богослужбового характеру просимо слати на адресу:

Rev. Roman Starodub
Box 717 — Cranbrook, B. C.

За Церковний Комітет у Кренбруку:

о. Роман Стародуб, Михайло Стецура, Михайло Українець, Олександер Ларсон, Іван Шкварок, Василь Булкот, Іван Петрук.

Комітет Українців Канади

повідомляє, що Репрезентаційний Концерт світової слави Української

Капелі Бандуристів

під мистецьким керівництвом Григорія Китастого відбудеться в нагоди III. Конгресу Українців Канади у Вінніпеґу 8. лютого 1950 (середа) в год. 8.15 вечером у Міській Авдиторії. Карти вступу: $3.15, 2.50, 1.90, 1.25, 0.90.

Передпродажа:

Gee Recordg Shop,
270 Edmonton Street — Ph. 924264

Kalyna
862 Main St. — Phone 57643

Шукаю

свого односельчанина Павла Мельничука з села Підгайчики, пов. Коломия, який виїхав до Канади з табору Ельванґен у Німеччині. Хто знав би його адресу, прошу повідомити:

Peter Eluk — Clearbrook, Alta.

Чи ви вже вислали свою жертву на будову дому "У.В."?

MAIL ORDER SERVICE

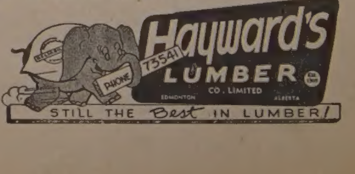

Ланівці, Саск.

СРІБНИЙ ЮВІЛЕЙ ПОДРУЖЖЯ П-ВА ІВАНА Й АННИ ГНАТОВИХ

П-во Гнатови зі своєю родиною.

День 23. жовтня м.р. належить до дуже приємних днів для п-ва Анни й Івана Гнатових, бо того дня з'їхалася була до їх дому родина, приятелі і сусіди, щоб привітати їх з нагоди 25-літнього ювілею їх подружнього життя. При смачнім обіді, що його приготовили пані у їх новім домі, п. Йосиф Гнатів побажав ювілятам многих літ і вручив їм дарунок від сестер, брата та від їх дітей, а п. Мих. Балковий вручив дарунок від гостей. Також старенькі родичі вручили їм гарний дарунок від себе і побажали дітям кріпкого здоровя і многих літ та дочекатися золотого ювілею. По обіді гості відспівали "Многая літа" і відтак зачалася при музиці гарна забава, яка тривала до пізнього вечора. Гості не забули і про "Українські Вісті". При кінці забави п. О. К. заапелював, щоб зробити збірку на будову дому "У.В.". Збірка, яку перевели п. Петро Жарий і п. Михайло Гнатів, принесла $23.50. Жертвували: І. Гнатів 3 дол., Л. Бідулька 2 дол., по одному долярові: А. Комарницький, П. Жарий, В. Комарницький, І. Шутяк, С. Закрецький, М. Балковий, Ю. Корпан, Я. Олеськів, Ю. Гнатів, М. Голубець, А. Парчевський, Є. Гнатів, М. Гнатів, Й. Гнатів, В. Сікорський, А. Свідзінський; по 50 центів: Н. Жеребецький, П. Ковцуняк та М. Жеребецький 25 ц. Разом $23.50. Всім жертводавцям щире спасибіг, а шановним ювілятам бажаємо кріпкого здоровя і многих літ! Гість.

Подяка. Почуваємося до милого обовязку зложити найщирішу подяку передовсім сестрам і братові за уладження нам милої несподіванки і всім нашим сусідам та приятелям, що не жалували такого великого труду і причинилися до такого гарного нашого прийняття. Дякуємо теж нашим старенькім родичам за такий гарний дарунок, а також сестрам і братові та сусідам за дарунки, що їх ми від них одержали. Най вам милосердний Бог дасть прожити ще багато літ!

Ганя й Іван Гнатови.

Ст. Павл, Алта.

ПРАЗНИК У НАШІЙ ЦЕРКВІ

Розріст міста Ст. Павл слідний у всіх напрямах. Ще донедавна маленька місцевість стала поважнішим містом з числом населення понад дві тисячі. Щорічно будують тут чимраз більше модерних домів та крамниць. Від часу, як віднайдено тут керниці природного газу та як виросла в недалекому Гайнсбург керниця нафти, численні канадійські й американські інженери раз-у-раз роблять тут досліди і віщують цій околиці велику будучність. Місто заселене в більшості французами і має чисто католицький характер. Тут є осідок єпископа латинського обряду, тут бачимо величаву катедру, більший жіночий манастир, католицьку лікарню та модерні будинки католицьких шкіл.

Ще донедавна український елемент був тут дуже слабонький, та з часом прибуває сюди чимраз більше українських родин, які вже стають у Ст. Павл доволі помітною силою. Довгі часи українське життя не було тут зорганізоване в ніякій ділянці. Щойно два роки тому вдалося збудувати в Ст. Павл доволі гарну церкву, що своїми копулами свідчить про нас у цьому місті. Українська католицька церква зі своєю просторою залею стає чимраз більшим осередком і релігійного і національного життя. Хоч активних членів цієї церковці небагато, але вплив діяння нашої католицької святині чимраз ширший. Нашу парохію вже від року обслуговує о. М. Гаврилюк, який доволі добре володіє французькою мовою, що допомагає йому в душпастирській праці в місті із переважаючим французьким населенням. Повага і значіння нашої церкви та нашого священика дуже підносяться; наш душпастир є все запрошуваний на різні з'їзди і торжества французів, де він гідно репрезентує всю нашу громаду.

Доказом цього можуть служити торжества, які відбулись у звязку з празником Покрова Пресвятої Богородиці 16. 10. До гарно прибраної квітами церкви прибуло багато українців, як теж і видних не-українців, як посол провінціонального парляменту, адвокат, обидва менеджери банків, купці та Лицарі Колюмба. З уваги на те наш парох по Службі Божій виголосив другу проповідь у французькій мові, де з'ясував коротко історію нашої Церкви та мученичу ролю переслідуваної України під большевицьким ярмом. Ця ядерна проповідь причинилася багато до пропаганди нашої справи серед чужинців, які дуже часто мають доволі мильні та баламутні погляди на українську справу.

Після водосвяття відбувся в церковній залі спільний обід, де на почеснім місці засіли побіч нашого пароха видні французи. Господарем при тому обіді був п. Якимець, який покликав до слова голову французької церковної громади п. Бруссо, що погратулював нашій церкві великих успіхів. По англійськи промовляв секретар ветеранської організації, а при кінці о. Гаврилюк подякував усім в українській та у французькій мовах. Після обіду відбулася розігравка білетів та роздача виграних. Піднесені на дусі розїжджалися всі домів. Наша церква здобула того дня понад 400 долярів доходу, які пішли всецило на сплату довгу, затягненого на її будову.

Вох, Алта.

ВЕСІЛЬНІ ДЗВОНИ

П-во Ольга і Михайло Онищуки.

12. 11. м.р. звінчалася молода пара, п-на Ольга Крупа з Вох з п. Михайлом Онищуком з Редвотер у церкві Успения Матері Божої у Вох. В їхньому намірені відправив місцевий парох о. Іван Чинченко співану Сл. Божу, в часі якої довершив акту вінчання. П-на Ольга є донькою п-ва Олекси й Анни Крупів, які є дуже примірними членами церкви, а при тому і дуже жертвенними. Їх слідами йдуть і їх діти, особливо їх донька Ольга, що брала живу участь у церковнім хорі.

По шлюбі молода пара з родичами і запрошеними гістьми прибула до родичів молодої, де відбулася весільна забава. По смачній вечері о. Чинченко промовив гарно до новозвінчаних і вказав їм на гідність і завдання подружжя та вніс многоліття для молодих і їх родичів. Весільна гостина відбувалася до пізної ночі. Родичі і присутні гості обдарували молодих численними гарними дарунками і грішми, за що молодий подякував усім присутнім. Промовляв також п. Н. Варварук, який побажав молодій парі щастя, здоровя і Божого благословенства та звернув увагу, щоб перевести збірку на "Українські Вісті". Збірку перевів п. Йосиф Ласківський. Зібрано $10.25. Всім жертводавцям щира подяка, а нашим молодятам на новій дорозі життя бажаємо многих літ і Божого благословенства.

Присутній.

ОБОВЯЗОК КОЖНОГО ПЕРЕДПЛАТНИКА "УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ"

1) прислати передплату біжучу і по змозі також на рік чи два наперед;

2) приєднати бодай одного нового передплатника;

3) памятати при кожній нагоді на пресовий фонд "Українських Вістей".

З НАШОГО ЖИТТЯ В КАНАДІ

ВІД ВЛАСНИХ КОРЕСПОНДЕНТІВ

Кридор, Саск.

НЕСПОДІВАНКА ДЛЯ П. Т. САГАНСЬКОГО

6. грудня м.р. малий гурток знайомих улаштував п. Теодорові Саганському несподівані відвідини з нагоди його 50-літніх уродин. По милій забаві п. І. Ґрева в кількох словах згадав про заслуги шанованого гостя — його вірну й ревну працю при українській греко-католицькій парохії в Кридор і на народнім полі, побажав ювілятові здоровя, щастя і многих літ та від всіх присутніх вручив йому годинник. При цій нагоді згадано і про "Українські Вісті". Зібрано $6.00, що їх зложили: Т. Саганський, В. Романюк, І. Ґрева, В. Ґрева, Н. Саганський, Й. Барановський, П. Кірик, П. Чура, М. Павлик, І. Пархома, В. Войтюк, З. Лещишин, М. Стериґ, п-на А. Жук і П. Барановський. По відспіванні "Многая літа" присутні роз'їхались домів.

Е. Стерниг.

Саскатун, Саск.

ЮВІЛЕЙ 57-РІЧНОГО ПОДРУЖЖЯ П-ВА М. І Н. ГОЛУБЦІВ

П-во Микола і Марія Голубець.

Парохіяни церкви св. Юра в Саскатуні зібралися 3. 12. м.р. в церковній залі, щоб вшанувати своїх стареньких членів церкви, п-во Миколу і Марію Голубець з нагоди 57-літнього ювілею їх подружнього життя. Управа Жіночого Т-ва св. Ольги під проводом голови п-і Чепиги приготовила гарну вечеру. Господарем був п. П. Колишір, що сказав пару слів про заслуги стареньких ювілятів і попросив до слова о. Пелеха. Отець парох пояснив значіння таких сходин, переказав коротко життя стареньких піонірів та побажав їм ще довго прожити. Промовляв також о. М. Курило і на його заклик присутні відспівали ювілятам "Многая літа". Син ювілятів Семен дякував родичам в імені всіх дітей за гарне християнське виховання, за що всі діти є горді зі своїх родичів і побажав родичам многих літ та вручив від дітей дарунок в коперті. Від присутніх гостей п-і Чепига сказала теж кілька слів і вручила гарні дарунки на памятку. Господар вечірки п. П. Колишір подякував гостям в імені ювілятів і попросив про жертву на "Українські Вісті". Збірка принесла $17.30, з чого призначено $12.30 на "У. В." як цеголку на будову нового дому. На закінчення п. Голубець щиро подякував Всч. Отцям та іншим промовцям за щирі слова признання, господиням за гарну вечеру, всім гостям за участь і дарунок та своїм дітям, що не забувають їх на старі літа і побажав многих літ гостям.

П-во Голубці приїхали до Канади 1903 р. з Борщева, Західна Україна, і взяли гомстед в околиці Ланівці. Виховали 6 дітей: 2 синів і 4 доньки та дочекалися 20 внуків і 1 правнука. На фармі жили до 1934 р. Відтак на старші літа перенеслися до Саскатуну, де ввесь час є членами української гр.-католицької церкви св. Юра. П. Голубець, хоч старенький, а щиро помагав при будові церкви перед 10 роками. В місяці грудні м.р. закінчив п. Голубець 80 років життя, а п-і Голубець закінчить в лютім ц.р. 75 років. Дай Боже прожити п-ву М. і М. Голубцям ще довгі роки, а їх дітям та цілій рідні Боже допоможи!

Кіндерслей, Саск.

† СЕМКО КОЗАК

13. 10. м.р. упокоївся в Бозі бл. п. Семко Козак. Покійний походив з села Колиндяни чортківського повіту. Похорон відправлено в Кіндерслей, а тлінні останки похоронено в Саскатуні. На поминальнім обіді, що його справила дружина покійного один з присутніх завізвав до збірки. Присутні зложили 10 дол. на нашу пресу. Гроші розділено так: на "Голос Спасителя" 5 дол. і на "Б. Нації" 5 дол.

По смерті чоловіка п-і Козак покинула Кіндерслей і 14. 12. перебралася до Саскатуну. Наші парафіяни попрощали своїх добрих членів і побажали їм доброго здоровя і щастя на новому місці. При цій нагоді переведено також збірку на "Українські Вісті", яка принесла $10.60. Сердечна подяка всім жертводавцям, а п-і Козак надовго залишиться в нашій памяті, бо вона все прикрашувала вівтар у нашій церкві живими квітами.

Н. П.

Восток, Алта.

† Розалія Хомляк.

8. 12. спочила в Бозі бл. п. Розалія Хомляк у лікарні в Лемонті. Походила з села Гувин, повіт Броди, в Західній Україні. До Канади приїхала 1899 р. зі своїм чоловіком Василем, що тому пять років відійшов до вічности. У глибокім смутку полишила трьох синів, жонатих Никиту і Гаврила та ще самітнього Івана, 9 внуків і 4 правнуків. Прожила 85 років і за той час зробила багато добрих діл. Була доброю дружиною, матірю та доброю членкинею своєї Церкви. Ще в останнім часі постаралася про відповідну й гарну оправу св. Євангелії.

12. 12. місцевий душпастир о. Ю. Слота ЧСВВ відправив похоронне Богослуження в церкві св. о. Николая. Після похорону всіх учасників запрошено на спільний обід до дому сина покійної, Никити Хомляка. В часі обіду пп. Петро Палцат і Антін Хомляк уладили збірку на будову дому "Українських Вістей" в Едмонтоні й зібрали $19.40. Жертвували: Гр. Хомляк 1.25 ;по 1.00: о. парох, Антін Хомляк, Н. Андріїв, Н. Хомляк, п-і Т. Хомляк, П. Палцат, Д. Ахтемійчук, Ю. Бойко, Й. Слобода, Н. Карсок, І. Хомляк, Й. Мотепчук; дрібними $4.90.

Свідомим жертводавцям, що не забувають про будову власного дому "У.В.", складаємо сердечну подяку, а душу покійної Розалії поручаємо ласкавій згадці знайомих у святих молитвах.

Кореспондент.

Анґусвил, Ман.

З ХРЕСТИН НА "УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ"

26. 11. м.р. зійшлося багато гостей на фармі молодих господарів, Петра і Марії Чипельських. Їх донечка Маркіянна Анна прийняла св. Тайну Хрещення і Миропомазання. З нагоди цього торжества гості весело бавилися при музиці і співали та бажали новоохрещеній щастя, здоровя і многих літ. Але не забули і про інші справи. За почином п. Василя Зібровського переведено збірку на прес. фонд "У. Вістей". П. Василь Зібровський, що є дідом новоохрещеної, зложив 1 доляра, а інші гості зложили дрібними жертвами 3 дол., разом 4 доляри. Слава дідуневі за благородний почин, жертводавцям спасибіг, а маленькій Маркіянні Анні дай Боже многая літа!

Гість.

Арран, Саск.

† Анна Кивалюк.

23. 9. м.р. упокоїлася в Бозі бл. п. Анна Кивалюк, проживши 76 років. До Канади прибула зі своїм чоловіком Стефаном та з двома діточками Михайлом і Василиною 1902 р. Перші піонірські часи були тяжкі, треба було важко працювати на кавалок хліба на гомстеді в околиці Арран, Саск, де почали були свою господарку. Треба було боротися з сильним лісом, але з Божою поміччю вони доробилися гарної господарки. По смерті чоловіка в 1927 році залишилася вдова з двома діточками. Велика ласка від Бога, що добрий син любив своїх родичів і заступив свого покійного батька в господарці.

Покійні Кивалюки були примірними парафіянами і належали до української греко-католицької церкви в Арран, Саск. Походили вони з села Винятинці, повіт Заліщики. Перед смертю покійна просила сина покликати священика і по християнськи приготовлялася в далеку дорогу. О. парох Юліян Габрусевич уділив святої Тайни Сповіді і Єлеопомазання, так що покійна спокійно зійшла з цього світу.

День похорону був чудовий. Осінній день, гріло прекрасно сонечко, було багато людей.

Син Михайло не забув помянути свою дорогу маму. У сороковий день по смерті був поминальний обід, а передтим відправа за душу покійної, яку відслужив о. парох. При цій сумній нагоді не забули присутні про нашу дорогу пресу. На заклик о. Габрусевича п. Іван Стрільчик перевів збірку, яка дала $11.40, з чого призначено $6.00 на "Українські Вісті" та $5.00 на "Будучність Нації".

Покійна полишила у смутку сина Михайла і доньку В. Соломон та 7 внуків.

Спочивай, примірна парафіянко, спокійним сном, а канадійська земля нехай тобі буде пером! **Присутній.**

Подяка. Від сина і невістки сердечна подяка дорогим нашим сусідам, що взяли участь у похороні нашої покійної мами, а особливо дякуємо о. Габрусевичеві за похоронну відправу і за зворушаючу проповідь. Також паням В. Загарійчук, В. Лилик, Гордійчук і паннам Іваха і Максимів, що обслугували гостей при столах сердечний спасибіг, а вам, наші дорогі Мамо, нехай канадійська земля буде пером!

Михайло і Ростислава Кивалюки.

Елдорена, Алта.

ПРОЩАННЯ П-ВА ЛИТВИНІВ

Парохіяни церкви Покрова Матері Божої, коли довідалися, що п-во О. і М. Литвини вибираються на постійне замешкання до Едмонтону, рішили зробити їх прощальну вечірку. В тій цілі 11. грудня м.р. з'їхалися зі своїм парохом о. А. Вининком, щоб побажати п-ву Литвинам щастя і здоровя та їх попрощати. Місцевий парох сказав прощальне слово і подякував п-ву Литвинам за їх жертвенну працю для добра нашої парохії, а окремо п. Литвинові за дякування в нашій церкві. Також п. Н. Кучмак сказав пару слів від парохіян і вручив їм, як дарунок, золотий хрест. Потім всі гарно забавилися. На заклик п. Н. Кучмака п. Андрій Карац перевів збірку на "Українські Вісті", яка принесла $7.90. Жертводавцям щира подяка, а п-ву Литвинам бажаємо всього найкращого на новім місці в Едмонтоні.

Н. Кучмак.

Зоря, Ман.

† Юстина Богуцька

Розійшлася широко сумна вістка не лише в околиці Зоря, що не стало вже між живими знаної щирої членкині церкви в Зорі, вірної дружини п. Йосифа Богуцького і доброї матері своїх дітей, бл. п. Юстини Богуцької, яка прожила 65 років, з того 48 років подружнього життя. Смерть бл. п. Юстини оплакують у смутку і горю чоловік Йосиф, сини Франко, Юліян, Антін, Теодор, Володимир, Іван і Пилип, дві доньки: Параня і Розалія та 26 внуків. Бл. п. Юстина походила з роду Гуцуляків зі села Заліся, Західна Україна і прожила в Канаді 52 роки. Хорувала довгий час на цукрову слабість і померла 30. листопада м.р. в давфінській лічниці.

Величавий похорон відбувся 5 .грудня. Похоронну Службу Божу відправили оо. Овчарик, парох Сифтону, і Закревський, парох Ґилберт Плейнс, Ман. Це був найбільший похорон з тих всіх похоронів, які досі були в Зорі. Це вказувало на те, що бл. п. Юстина Богуцька мала багато приятелів, які віддали їй останню прислугу. Велика церква в Зорі, напричуд гарно помальована в чисто українськім стилі, була в часі похорону переповнена людьми. Проповідь виголосив у церкві о. Р. Закревський, зворушуючи всіх до сліз.

По похороні, яким зайнялося заведення Л. Сміта з Давфину, родина Богуцьких запросила всіх присутніх на обід. При кінці обіду п. В. Запорожан попросив всіх присутніх до збірки на добрі цілі. Всч. о. Овчарик і п. К. Котик перевели збірку, яка принесла $32.35, з чого 22.35 призначено на сироти в Айтуні, Саск., а $10 на пресовий фонд "Українських Вістей".

Жертводавцями були такі: Олекса Гуцуляк 2 дол., по $1.00: о. Гр. Овчарик, о. Р. Закревський, Йосиф Богуцький, Кирило Котик, Франко Богуцький, Параня Огризло, Лойд Сміт, Петро Ждан, Пилип Богуцький, Мих. Тихоліз, Олекса Боячок, Петро Гуцуляк, Розалія Прокопчук, Микола Свентак, Іван Кокольський, Михайло Ґарлінський, Михайло Стефанюк, Марія Гуцуляк, Іван Богуцький, Андрій Калічак, Розалія Савицька, Петрунеля Чимборик, Гелена Савицька, Іван Ґарлінський, Володимир Богуцький, Антін Богуцький; по 50 центів: Василь Запорожан, Анна Білоус, Марія Козак, Микола Баляк, Гриць Мерко, Іван Гуцуляк, Михайло Тодорук, Михайло Даннаюк та п-і Коновальчук 35 ц.

Всім жертводавцям щире спасибіг, а помершій Юстині дай Боже вічну память!

Присутній.

Редісон-Борден, Саск.

КОЛЯДА НА НОВУ ПАРОХІЮ

З нагоди Різдва Христового члени парохії Редісон ходили перший раз з колядою по хатах, щоб не забути давніх звичаїв і звеличати це велике свято та здобути дещо фондів на свою нову парохію. Вірні радо приймали колядників у містечку Редісон та дарували щиро й жертвенно. Так само в містечку Борден, де з нагоди гостини в п-ва Яремовичів шановні гості зложили $14 на коляду. Разом заколядовано коло $50. Зайнялися колядою пп. Яремович, Гунчак, Гарах, Кристиняк, Івасевич і пані Гарах та Івасевич. Сердечна подяка всім колядникам та жертводавцям.

Свій.

Калґарі, Алта.

На знимці бачимо, як Ольга Солодка, бувша королева, і Мальвіна Решетило, теперішня королева калгарського Українського Католицького Юнацтва, вручають п-ні Донні Гресько китицю рож підчас її концерту в Калгарах.

Бруксбі, Саск.

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА ЗА БЛ. П. ІВАНА І МАРІЮ БРОДОВИХ

20. 12. м.р. на замовлення сина Михайла Бродового о. Мак відправив заупокійну Службу Божу і парастас за його батька й матір, що померли у Британській Колюмбії: мама 2. 11. м.р. а батько 8 років тому. Обидвоє там похоронені.

Покійні походили з села Дуплиська, заліщицького повіту. До Канади приїхали в р. 1903 та осіли на фармі Вайта, в Манітобі. В 1907 р. переселилися до Мелфорт і були першими нашими піонірами в цій околиці. Заходами бл. п. Івана Бродового і кількох інших повстала у Мелфорт перша організація нашої парохії, в якій небіщик був дуже ревним членом аж до відізду до Б. К. в 1938 році. При кожній нагоді члени, ще й тепер згадують бл. п. Івана Бродового гарним, теплим словом. Полишилося по них 12 дітей: 4 сини і 8 доньок, що оплакують своїх родичів. На запрошення зійшлися парохіяни до Народнього Дому, де була перекуска. На зазив п. Теребенця присутні зложили на "Українські Вісті" $4.00, за що всім жертводавцям сердечна подяка, а бл. п. Іванові і Марії Бродовим нехай канадійська земля буде легкою!

М. Дженджера.

Норквей, Саск.

ВЕСІЛЬНІ ДЗВОНИ

П-во Патриція і Михайло Мартинюки.

13. 11. м.р. відбулося вінчання молодої пари Михайла Мартинюка з Патрицією Мусій, народжених і замешкалих в Норквей. Батьки їх, як і вся родина, є дуже свідомі українці-католики. Акту вінчання довершив торжественно місцевий парох. Відтак в домі молодої, а на другий день в домі молодого відбулося прекрасне весільне прийняття і забава зі збереженням української старокраєвої традиції. Підчас прийняття о. парох зложив щирі побажання молодій парі і попросив гостей, щоб допомогли утривалити цей гарний день у хроніці українців Канади. Гості прекрасно зрозуміли слова о. пароха й радо зложили на руки п. С. Лукія $23. З того призначено на будову дому "У. Вістей" і вироблення кліші 13.00 дол. Всім жертводавцям щире спасибіг, а молодій парі дай Боже щастя, здоровя на "Многі літа"!

Гість.

Калґарі, Алта.

ПРИЙНЯТТЯ ДЛЯ П-ВА ГАВРИЛЮКІВ

Члени і членкині парохії св. Стефана у Калгарах справили 19. 11. м.р. бенкет у честь п-ва Гаврилюків, які довший час проживали у Дромгеллер, де мали свій власний готель під назвою "Валдорф Готел". Тому, що в тому часі в тій місцевості не було нашої церкви ані свого священика, то родина п-ва Гаврилюків ходила до римо-католицької церкви, де були також і жертвенні. Перед роком п-во Гаврилюки продали свій готель і перебралися до Калгарів на постійний побут. Тут стали вони вірними членами української греко-католицької церкви, до якої щонеділі приходять на Богослужения, а також по своїм силам стараються оживити працю в парохії, яку піддержують морально і матеріяльно. Недавній парохіяльний базар під їх проводом, у який п-во Гаврилюки вложили багато труду, приніс великий успіх, за що членство нашої парохії їм дуже вдячне. Господарем прийняття був п. А. Бурак. Він щиро привітав п-во Гаврилюків, як добрих християн, та висказав їм признання за жертвенну працю для своєї Церкви і віри. Також Всч. о. Дрогомирецький, парох калгарської церкви, щирими словами привітав цих нових членів парохії та зазначив, що всі члени парохії повинні взяти примір із цих людей, які щиро люблять працювати для своєї віри, яку дістали від своїх родичів. Промовляв також п. Іван Козак, що привітав п-во Гаврилюків і побажав їм обоїм, щоб ще довгі роки працювали, а Бог Всевишній хай їх благословить за їх щирий труд. П-во Гаврилюки подякували всім гостям за це миле прийняття.

На заклик п. Антона Солодкого п-і Анна Бурак перевела збірку на будову дому "Українських Вістей". Зібрано $8.40. Жертводавцям щира подяка, а п-ву Гаврилюкам многая літа!

Кольонія Ст. Филипс

НЕСПОДІВАНКА ДЛЯ П-ВА НАПАДІВ

8. 11. м.р. заходом зятя п. Миколи Бика родина, приятелі і сусіди влаштували несподіванку п-ву Нападіям з нагоди їх 35-літнього подружнього життя. В год. 8. вечором заїхали авта на їх господарство, та п-ва Нападіїв не застали вдома. Коли вони приїхали додому побачили велике число авт, не могли зрозуміти, що сталося кругом їх дому. Та коли вийшли люди з хати і заграла музика, тоді вони пригадали собі своє 35-літнє подружжя. П. Василь Гузіяк по гарній промові при оплесках присутніх гостей впровадив п-во Нападіїв до хати, де столи були вже приготовані та заложені всякими стравами. Вечір розпочато молитвою, яку провів п. В. Гузіяк, господар вечірки. Пояснивши ціль вечірки, покликав він до слова п. Дм. Нападія, п. Дм. Бобика з Дорбан. Ман. та п. Миколу Бика. Всі вони висловлювали щирі побажання ювілятам. П. Василь Гузіяк вручив дарунки від дітей, родини і гостей. П-во Нападії подякували дітям, родині і гостям за такі цінні дарунки і несподіване прийняття. Відспіванням многолітствія для ювілятів та проведенням молитви закінчено цю милу несподіванку. Відтак до пізної пори всі гарно забавлялися. На заклик п. Василя Гузіяка зібрано 5 дол. Призначено 2.50 на пресовий фонд "Українських Вістей", а 2.50 як дарунок шановним ювілятам у формі річної передплати "Українських Вістей". Збірку перевів п. Дм. Бобик.

Василь Гузіяк.

Портедж ля Прері, Ман.

ПРО ЛИСТОПАДОВИЙ КОНЦЕРТ

В дописі про Листопадовий концерт, поміщеним у ч. 50. "У.В.", я не написав: "Щодо хорів, то хоч деякі точки програми не зовсім відповідали повазі свята, та треба похвалити хористів"... а написав: "Хоч деякі точки програми не відповідали повазі свята".. Отже я зробив зауваження до деяких точок програми, а не до хорових точок програми. А ті "деякі точки" програми не мали ніякого віднošення до хорів. Далі я не писав ні разу про "Листопадовий концерт", для якого могли б може і ті "деякі точки" підходити, а писав про "Листопадову академію", для якої ті точки були не на місці.

М. Поронюк.

ПРОДАЖ ФАРМІВ, ДОМІВ І БИЗНЕСІВ
Запрошуємо приїжджаючих до Едмонтону або тут замешкалих, щоб нас відвідали й порадились у справі купна або продажі фармів, готелів, домів і т.п. АСЕКУРУЄМО. Обслужимо Вас якнайкраще.
NICK MELNYCHUK'S REAL ESTATE
10533-97 Street. — Edmonton, Alberta. — Phone 27316

З життя українців у Параґваю

ЯК ЖИВУТЬ НАШІ ЛЮДИ НА КОЛЬОНІЇ ФРАМ

Кольонія Фрам, заселена у величезній більшості українцями, це масив параґвайських пралісів, що має коло 2,000 км. кв. поверхні. На південному заході межує він з рікою Параною, що впливає в Бразилії. Ці ліси є власністю п-ні Крістоперсон, що живе постійно в Буенос Айрес.

В рр. 1930-1939 почали напливати сюди наші люди з Галичини й Волині під впливом агітації адміністрації цієї кольонії і поселювались у цих безмежних пралісах. За мешкання саму жили їм буди, сплетені з гиляк і криті хоптою. Рубали вони ліси, палили їх і поміж недопаленими колодами сіяли кукурудзу, що завдяки врожайності землі виростала завбільшки 3-ох метрів. По зборі кукурудзи допалювали колоди й сіяли бавовну. Продавши бавовну та роздобувши гроша, почали будувати вже хати на старокраєвий лад. Докуповували живий і мертвий інвентар, необхідний до ведення господарства, і так поволі розгосподарившись, почали жити людським життям. Тільки впертість і любов до землі поконували труднощі, що з ними мусів боротися тут український хлібороб. Підтропічна спека, дикий звір, гади, скорпіони та їдовиті павуки — ось вороги наших перших поселенців. З роками призвичаїлись наші люди до клімату, дикі звірі, параґвайські льви і пуми, вивтікали в незаселені околиці, а гадів і скорпіонів нищили они без милосердя, де лиш вони появлялися. Тепер випадки укушення гада чи скорпіона трапляються рідко, одначе відсутність лікаря на місці переплачує укушений іноколи й життям.

Земля тут червона наче добре випалена цегла і вона тут лише врожайна. Натомість земля чорна або сива не надається під управу. Тільки трава, правда, квасувата вкриває її. Вона доростає до 1 м. висоти і використовують її на випас для худоби. Оті трави тягнуться тут десятками миль і живо нагадують кірґізькі степи в середущій Азії. Іскорка парової машини поїзду випалює нераз десятки км. кв. тієї сухої трави.

Віроісповідний склад тутешніх українських колоністів, на жаль, дуже різноманітний. Брати волиняки у великій мірі сектанти. Належать вони до різних сект, як баптисти, методисти, штундисти, дослідники св. Письма, п'ятидесятники і т.д. Сектанство привели вони з собою ще зі старого краю, як конечний наслідок московського казьонного православія чи пак цареславія. Православних мало між ними, та й ті визнають сталінську церкву і навіть домагаються у батюшки, щоб поминав на їхньому богослуженні Йосифа Віссаріоновича. Є тут на сусідній кольонії Капітан Міранда і православний єпископ Леонтій, що свячений за часів німецької окупації в Камянці на Поділлі. Править по старослявянськи з московською вимовою, а кому він підлягає, не сила нікому розчовпати. Догадуються, що визнає московського Алексея. На підставі довгої обсервації маємо враження, що і сектанство, і православія підсилюють тут пяту большевицьку колону.

Велика більшість волинських українців називає себе "русскими", признається до комунізму та пересякнута просто атеїзмом. І сектанти, і православні сталінської церкви, і атеїсти покланяються спільному божкові, що йому імя: "сапа" (горілка). Їхня молодь росте дико, без знання примітивних прав релігії, належить до організації "Разсвет" (большевицька), а пиятика й забави є в неї найбільш улюблені. Вона наскрізь атеїстична. Кпить собі з усякої релігії. Треба дуже сумніватися, чи вдасться колинебудь приєднати цей елемент для української національної справи.

Є ще мала горстка українців-волиняків національно думаючих, що визнають У.А.П.Ц. митрополита Полікарпа (Сікорського), однак через брак фондів на удержання священика вони його не мають. Воліють деякі з них ходити на богослуження до московських батюшок, ніж на Службу Божу українських греко-католицьких священиків. Вони просто ненавидять Українську Католицьку Церкву та називають її польською.

Реасумуючи вище сказане про віроісповідний склад колонії Фрам, треба нам бити у дзвін на тривогу та рятувати душі наших земляків для Бога і нації. Українці-католики, що в порівнянні з населенням цілої кольонії Фрам творять групу з 70 родин, держаться цупко своєї св. віри. Їх не манить ані сектанство, ані автокефальне православія. Вони переконані, що як перше так і друге — не для них. Перед роком дістали вони двох українських католицьких священиків, що ревно працюють над їх релігійним і національним освідомленням. Один з тих священиків приїхав зі Швайцарії, другий з одного з таборів горішньої Баварії. Українці з Галичини гуртуються тут коло своїх душпастирів і Т-ва "Просвіта". Молодь згуртована в організації СУМ.

Микола Виноградський.

З ПРЕСИ

ГІДНІ УВАГИ СЛОВА ЗАСЛУЖЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО ПОЛІТИКА.

Від довшого часу на сторінках тижневика "Українець-Час," що виходить у Парижі, появлялися глумливі статті під адресою УНРади та її Виконного Органу, яких аж ніяк не можна назвати конструктивною критикою діяльности названих установ. У центрі тої кампанії "Українця-Часу" стоять коментарі ред. Зенона Пеленського і Коментатора (мабуть також З. П.). До них долучувалися деякі інші автори з табору ОУНр та СГД на сторінках тої частини преси, що уважає себе за трибуну ОУНр, та "Українського Робітника" в Торонто.

У відповідь на цю кампанію визначний український політик, правник і громадський діяч з Галичини д-р Степан Витвицький, який від партії УНДО входить до УНРади і тепер виконує обовязки заступника голови Виконного Органу, помістив у двох числах півтижневика "Українські Вісті," що виходять в Ульмі, Німеччина, довшу статтю п. з. "За що?", в якій згадавши про глумливу та неперебірчиву кампанію проти УНРади і її Виконного Органу, висловлює на цю тему свої гідні загальної уваги важкі слова і твердження:

Іронія не знає респекту. А все таки годилося б поставитись якщо не з повагою, то бодай з тінню людяного почуття, а на всякий випадок не з наругою під адресою людей, що взяли на себе гнітучий тягар важкої праці й важкої відповідальности. Покажіть одного, дорослого понад пересічність українського державного мужа, політика, суспільного діяча, церковного єрарха останніх десятиліть, що за своє життя не перейшов би чистилища народньої "ласки". Якби ви знали, скільки чорних днів і непереспаних ночей доводиться в гарячці журби й тривоги проводити тим осміяним "міністрам" (ставимо лапки, щоб не зрушити засад нашого правопису) і скільки важкої непосильної праці мусить винести на своїх плечах такий "достойник", що водночас став керманичем свого ресорту, шефом департаменту, шефом канцелярії, писарем, експедитором і т.д. Скільки енергії треба витратити на речі щоденного побутово-технічного характеру, працюючи від ранку до вечора в одній нетопленій кімнаті разом з усіма співробітниками без відпочинку, або роздобуваючи в поті чола зпід землі засоби на те, щоб відбути потрібну конференцію з чужинецьким публіцистом чи політиком, коли рівночасно находяться громадяни, що забороняють по наших таборах проводити грошову збірку на УНРаду.

Але попри всі перешкоди й саботаж деяких громадян, попри зневаги, наступ і всякі негоди діло йде. Виконавчий Орган опрацьовує і розсилає на адреси покликаних чинників, міжнародніх політиків меморандуми, інформації, політичну літературу; тримає постійні звязки з представниками народів зпоза "залізної заслони", веде постійне листування з чужинецькими журналістами й політиками та відбуває з ними розмови; наші представники беруть участь у приступних нам міжнародніх конференціях (лібералів, европейського руху, кооператорів, европейської культури й ін.) і там добувають прихильність українській справі. Гуртується та організується довкола УНРади українське громадянство Канади, Австралії, Арґентини, Бразилії, в останньому часі ЗДА. Доходять відрадні чутки, що українські робітники-еміґранти із своїх заощаджених заробітків друкують і видають доставлені їм від Виконавчого Органу видання, призначені для чужинців; що навіть в Уруґваю українські робітники організують грошову збірку для УНРади. Українська велика громада, розкинена по всьому світі, з малими винятками, звикає бачити в УНРаді свою найвищу репрезентацію і свій провід.

Не знаємо, як ще довго лиха доля звелить нам перебувати "на ріках Вавилонських" у далекому від Рідного Краю, чужому і байдужому до нас світі. Розсіяні по всіх континентах світу, за що ж ми бємося? За які ж то особисті користі ми змагаємося? За яку владу ми боремось, коли для тієї влади нема ніяких обєктивних умов? По яку честь ми сягаємо, коли найвища честь у нас наділяється найбільшою нечестю? Перед українськими провідними людьми стоять на близькому і на далекому огляді завдання на міру велетнів. Чи буде доволі сили, щоб їх подолати? Якби так ми ті наші засоби, які витрачаються на взаємну боротьбу, присвятили спільній праці для української справи, наскільки інакше були б сьогодні наші шанси! Коли ми здобудемося на самоперемогу й відвоюємо в себе самих нашу повну консолідацію, матимемо повні вигляди на успіх; коли ж ні, то приготуємо нашу чергову неминучу і радикальну катастрофу. При відсутності непереєднаних противенств треба вирівняти наші неістотні різниці й подати один одному руки до одностайної спільної праці та встановити в українській громаді мир і справдішнє обєднання.

Ці далеко не повні й далеко невичерпливі завваги на скорботні теми не мають на меті виграти якунебудь пресову полеміку. Тим більше, що такої полеміки треба лякатися і від неї втікати, маючи на увазі стан певної частини нашої публіцистики. Негідне публіциста передавання неправдивих відомостей, перекручування фактів, лайка й наклепи стали понурим явищем на шпальтах деяких пресових органів, без огляду на їх партійну приналежність. Не дай Боже, щоб зовнішній світ судив про нас по таких виявах нашої публіцистичної культури! Сподіваємося, що вони в нас незабаром минуться. Метою цих рядків була тільки спроба, без якихбудь упереджень і без якогобудь ресентименту з почуття зазнаної образи, внести збільшене почуття відповідальности, ясність, спокій, повагу й гідність у ту сферу, яка сповнює всю нашу життєву свідомість, а імя її — майбутнє України.

Всякі дальші коментарі до повищих, кровю серця написаних рядків одного з найповажніших сеніорів нашого життя та визначного українського політика і громадського діяча — зайві. Їх повинні докладно прочитати собі передовсім всі ті робітники пера, що часто виливають на терпеливий папір багато патріотичних фраз тоді, коли діла їх заперечують голошені ними ідеї.

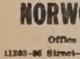

Все Потрібне для Будови
По Умиркованій Ціні — Дістаньте в Своїм
ОКЛАДІ БУДІВЕЛЬНОГО МАТЕРІЯЛУ
NORWOOD LUMBER COMPANY
Office EDMONTON Yard and Factory
11203-96 Street—Phone 73902 8801-114 Avenue—Phone 71680
Р. ФІРМАНЮК, властитель.

Европейського Стилю Мясні Продукти

Повідомляємо українське громадянство, що отворено в місті САСКАТУНІ нове модерне українське підприємство мясних продуктів ВИСОКОЇ ЕВРОПЕЙСЬКОЇ ЯКОСТИ.

Виробляємо різнородні ковбаси, кабаноси, сальцесони, кашанки, паштети, парівки (вінерс), шинки, бекони і всі інші вудженини. Замовлення висилаємо на провінцію гуртово для підприємств і індивідуально для поодиноких покупців. Ціни умірковані, скора і чемна обслуга. Замовлення полагоджуємо телефонічно і листовно.

Просимо українське громадянство при нагоді відвідати це наймодерніше українське підприємство в Саскатуні.

EUROPEAN MEAT PRODUCTS LTD.
308 - 20 Street West — Saskatoon, Sask. — Phone 7686

ВИБОРЧА КОМЕДІЯ В СОВЕТСЬКОМУ СОЮЗІ

В часі большевицьких виборів, що мають відбутися у всьому СССР включно з усіми т. зв. самостійними "республіками" та "автономними областями" сталінської тюрми народів 12. березня ц. р., советські раби мають "вибрати" 682 депутатів Верховної Ради та 675 членів Ради Національносей СССР.

В советських "виборах" можуть бути вибраними тільки подиктовані Кремлем кандидати, поставлені на "листу комуністів і безпартійних." Ніяка інша виборча листа не може бути допущена. Подібно переводили колись "вибори" німецькі нацисти та італійські фашисти, з тою тільки різницею, що і в Німеччині, і в Італії міліони виборців могли без страху бодай до виборів не піти. Тимчасом заляканий поліційним апаратом комуністичного режиму виборець в СССР мусить обовязково в дні виборів піти до виборчого льокалю і вкинути до виборчої урни урядовий список кандидатів.

Цілий світ пізнав уже добре виборчі практики комуністів не тільки на терені СССР, але також у країнах-сателітах, і тому не прикладає найменшої ваги до того роду "виборів." В останніх советських "виборах," переведених 10 3. 1946 р., за урядовими советськими повідомленнями взяло участь понад 99 відсотків управнених до голосування. Всі вони "з ентузіязмом" голосували на урядових кандидатів, але для замилення очей наївних поплентачів комунізму у світі виборча комісія признала невеличку кількість голосів неважними і таку ж дрібну кількість, як голосуючих проти урядової листи, так що майже 99 відсотків "голосували" на кандидатів "листи комуністів і безпартійних."

Про містерії, звязані з визначуванням "кандидатів" у депутати і сам спосіб переводження виборів ті з нас, що жили довший час під "сонцем Сталінської конституції," могли б писати цілі томи дуже цікавих історій. Та це непотрібне. Так чи інакше, а МВД, що гідно продовжує традиції недавнього НКВД, постарається про те щоб всі советські раби 12. 3. пішли "ентузіястично" до виборів та віддали до виборчих урн вручені їм списки кандидатів одної тільки листи комуністів і безпартійних. Таким чином "вибрані" депутати і так не матимуть ніякогісінького впливу на хід державних справ великої московської імперії. Вони раз на рік сходяться, щоб вислухати урядової пропаґанди та грімко оплескувати кожну згадку про Сталіна, і його найбільш довірених послушників з Кремля. Їх постанови западають також все "одноголосно", а про всі справи рішає сам диктатор Джугашвілі-Сталін або ті з його найближчого оточення, які в даним часі мають ще довіря і ласку в диктатора.

Купівельна спроможність робітника на заході і в СССР

Американське міністерство праці вдалося до порівняння купівельної спроможности пересічного робітника в 19 краінах від жовтня 1948 до квітня 1949 р. З порівняння видно, що за ту саму суму заробітку найбільше можуть купити харчових продуктів робітники Австралії, а найменше робітники Советського Союзу. Робітники західної Німеччини займають у цьому переліку четверте місце знизу.

Порівняння полекшується завдяки системі пунктів, що при ній 100 пунктів означають таку кількість харчових продуктів, що її може купити пересічний американський робітник за суму заробітку одної години праці. Отож Австралія одержує 109 пунктів, ЗДА — 100, Норвегія — 88, Канада — 84, Данія — 80, Велика Британія — 71, Швайцарія — 69, Фінляндія — 52, Швеція — 51, Ізраїль — 51, Чехословаччина — 48, Ірляндія — 45, Чіле — 36, Франція — 35, Мадярщина — 33, Західна Німеччина — 32, Італія — 24, Австрія — 23, а Советський Союз — 18.

Сухі цифри виказують нужду пересічного робітника у сталінськім "раю." Що ж на це скажуть "проґресивні канадці" з ТУОК?

Андрій Чайковський.

НА УХОДАХ

ІСТОРИЧНЕ ОПОВІДАННЯ

(Продовження)

Гірко доводилося Тарасівцям ту зиму перезимувати. Мусіли тіснитися у своїх хатах з погорільцями. Хліба було доволі, але пашні для скота було мало. Він почав марніти, а то й падати. До того цілі тічні вовків підходили під вали, страшно вили, людям не давали спати, бо й собаки, чуючи близько вовка, гавкали по цілих ночах. Виходити вночі за ворота було небезпечно. Уднину вони блукали по лісі та лише тому не кидалися на тих, які рубали дрова, що було їх багато і мали рушниці під рукою. Тої зими не було в оселі так весело, як колись. Люди відвикли вже від біди, і ті недостатки, які доводилося тепер терпіти, здавалися страшними. Потішалися тим, що до весни було щораз ближче.

Нарешті і вона прийшла, на радість усім.

Треба було братися за побудову погорілої оселі. Праця розгорілася всією силою, ніхто не дармував, ще й здавалося, що мало рук до праці. А тут ще можна було сподіватися щодень непроханих гостей від сходу. Тарас, щоб не відривати людей від праці, сам їздив у степ зорити за ворогом. Сідав одинцем на коня, брав з собою вірного Гривка, обіздив степ, інколи доїздив аж до дідової балки. Тривало так довго. Минув Великдень, зближалися Зелені Святки, а про татар не було чувати. Трава виросла вже високо. У тих місцях де торік сарана злетіла, виросла гарна трава, наче по випаленні степу. Люди працювали безупинно і вже перестали турбуватися татарами та на недолю нарікати...

Одного дня вранці Тарас осідлав коня, попрощався з жінкою, поцілував Трохимка, що ще спав, і виїхав за ворота. Їхав спершу берегом ріки, а потім завернув у степ.

Була гарна погода. Сонце ще не зійшло, тільки небо від сходу зарожевіло. Над рікою і в степу стояв низький туман. Степова птиця щойно прокидалася зі сну і відзивалася на різні голоси. Високо під небом вже виводив жайворонок свою пісеньку, — рай та й годі!

Гривко біг попереду, нюшив у повітрі і час від часу оглядався за своїм паном, наче питався, чи на добру дорогу потрапив... Нараз загавкав тривожно і прибіг до Тараса. Що це таке? Нічого не було видно, а собака затривожився. Це вже було недалеко балки. Тарас спинив коня, і розглядався на всі боки, і помітив, що в кількох місцях висока трава захвилювала. Може, дикі кози? Та бо ні! Хвилювання трави замість віддалюватися, приближалося. Нараз, наче з-під землі вийшли, попідіймалися татари. Тарас був оточений з усіх сторін. Завернув коня і почав втікати. З усіх боків зафуркотіли аркани, і один попав Тарасові на голову. Кінь пігнав далі, а Тараса стягнули на землю. Йому затягло шию так сильно, що втратив память. І не стямився, як почув, що йому зняли петлю з шиї, та зате він пов'язаний сирівцями. Попав сердега в руки завзятих ворогів...

Осідланий кінь і вірний Гривко гнали до оселі, мов ошалілі. Стремена били коня по боках, і він гнав, аж дух випирало. Гривко підобгав хвіст під себе, і вряди-годи загавкав захриплим голосом. У селі гуртувалися саме до щоденної праці, як перед воротами рівночасно загавкав тривожно Гривко і заіржав кінь,та так пронизливо, тривожно, що усіх аж заморозило. Гривко хотів перескочити ворота, та вже не міг.

— Гей, люди! — почувся голос першого уходника, що це побачив — Тарас пропав.

Озвалися свисти не сполох, Трохим вибіг з хати з шаблею і рушницею.

— На коні, братіки, на коні, отамана визволяти!

Минув якийсь час, поки посідлали коней, і дві сотні козаків виїхали за ворота, і пігнали в степ. За ними їхали інші, поки всі сотні не рушили. Гнали щосили, вірний Гривко показував дорогу. Нарешті Гривко спинився й почав жалібно вити. Погоня здержалася. Помітили витолочену траву, ні сліду крови. Від того місця йшов слід, кудою понесли бранця, — просто на балку понад ріку. Гривко показував слід, нюшив по землі, аж став над водою. Тут знову почав Гривко вити — він загубив слід. Значило, що Тараса піймали живого, поволокли в Татарщину, звідкіля не буде йому вороття... Козаки пустилися вплав на річку, таки не роздягаючись. Про Гривка забули, а він, сердешний, не почував у собі сили переплисти річку на той бік, залишився тут, бігав з одного місця на друге і сердито гавкав, що його не перевезли.

На другому боці уходники ще ніколи не були і не знали того степу. Але гнали за слідом кількох коней у незнану далечінь. Вполудне дали коням трохи відпочити і гнали далі. Але на обрію нічого не було видно.

— Що нам, братіки, робити? — питав в одчаю Трохим, який не вагував би дати свого життя за вірного побратима.

— Нічого не вдіємо, — відповіли козаки. — Не знати, чи під ніч вернемося додому, а може нас в незнаному нам місці обскочити татарва і всіх у полон забрати. Тоді і Тараса не визволимо, і ми всі пропадемо.

Трохим не сперечався. Він був такий сумний, що втратив усю волю, почував себе безрадним, мов мала дитина.

Пропав їх любий отаман, їх опора та надія...

Вертались сумні, мов з похорону, на охлялих конях. У селі насів на всіх смуток, мов градова хмара.

А в хаті Тараса судний день. Голосила стара мати, рвучи собі сиве волосся на голові, бідна Маруся ламала руки в одчаю. Плакала вся сімя. Малий Трохимко дивився наляканими очима на всіх і собі ж почав плакати.

— Бідне моє голубятко, — голосила над ним Маруся, — ще й до розуму не дійшов, а вже й осиротів, не стало нашого дорогого татуся. І не довелося йому полягти лицарською смертю в полі, пішов на важкі муки в поганців, не побачать уже його наші очі... Я тобі нагадуватиму це, поки мого життя...

Узяла розплакане немовля на руки і вийшла з хати між громаду. Здавалося їй, що в хаті, де їй усе нагадувало дорогу втрату, серце їй лусне. На майдані всі обступили її, кожне хотіло потішати, як знало, хоч ніхто й не вірив у те, що говорив, бо не знав, як Тараса рятувати. Того дня ніхто не виходив у поле. Уходники блукали по майдані, заходили до хат, обговорювали нещасну подію на всі лади. Журавель скликав раду...

— Ми не сміємо дати Тарасові пропасти. За всяку ціну ми його визволимо, аби лише передумати, як. Збройною силою не зробимо нічого. Наше військо замале, щоб іти на татар геть у Крим. Треба або хитрощами, або золотом. Можна б і обміном, коли б нам поталанило якого знатного татарина взяти в полон, та на це чекати нам задовго. Треба його викупити. На це мусимо віддати все, що надбали, бо гроші ми знову нашою працею надбаємо, а другого Тараса ніколи.

Журавлеві затремтів голос так, що й говорити далі не здужав.

— Ми для Тараса нічого не пожалуємо! Накажи, пане голово, як знаєш, і бери з нашої скарбони, скільки треба буде.

Усі на це пристали і почали міркувати, кого б з окупом вислати в Крим?

Як в оселі про це довідалися, зголосилися зараз Максим татарин і Корній Клин.

— А безпечно буде тобі, Максиме, туди лізти? Тебе татари не випустять живим! — остерігав Журавель.

— Це ніщо. Між нами ж немає другого, хто б знав, де за цим ходити. Я знаю, що татари шанують послів, котрі йдуть викуплювати невільників. Це ж ніщо інше, як торгівля. Було б мені небезпечно, коли б мене хто пізнав. Але цього нема чого боятися, бо я переодягнуся так, що й рідна мати не пізнає. Врешті Тарас варт того, щоб і життям за нього вагувати. Він усе виявляв мені свою приязнь, і я його полюбив.

Всі з подивом поглянули на татарина, Журавель простяг йому руку.

— На вас, панове-громадо, — сказав татарин, — я залишаю свою жінку та діти. Опікуйтеся ними, як рідними, поки я вернуся, а коли не вернуся, то лишаю їх, сиріток, на вашу голову...

Пішли зараз з ключами в церкву, де під престолом у льоху була захована громадська скарбниця. Запорожець казав, що передусім треба взяти від черкаського старости письмо, хто вони і пощо в Крим їдуть. Без цього в Татарщині небезпечно.

Посли переодяглися за купців і під охороною трьох козаків поїхали в далекий світ через Канів.

В оселі йшло далі спокійне хліборобське життя.

Трохима вибрали отаманом, поки Тарас не вернеться.

(Далі буде)

Комунікат ч. 3 представництва УНРади в Канаді

Оголошуємо III. комунікат, в якому подаємо виказ чергових жертводавців на УНРаду, а саме:

Комітет Українців Канади, Відділ у Вернон, Б.К. $68.50, КУК, Відділ Ґилберт Плейнс, Ман. 30.00, Д. Стахів, Едмонтон, Алта., 20.00; Й. Бігун, Армит, Саск. 20.00; Я. Козловський, Бремптон, Онт. 2.00; А. Ґула, Торонто, Онт. 1.00; Я. Гошоватюк, Торонто 2.00; М. Любченко, Торонто 2.00; Б. Михаль, Торонто 2.00; Є. Данильців, Бремптон, Онт. 10.00. Разом $157.50. Попередньо оголошено $6,337.24. Дотеперішня сума жертв $6,494.74.

З розпродажі українських поштових марок вплинуло від: М. Подільника, Вінніпеґ, Ман. 25.00; В. Маркевича, Форт Вілліям, Онт. 10.00; д-ра С. Росохи, Торонто, Онт. 100.00. Разом $135.00. З попередньої роз продажі було $91.98. Досі з розпродажі українських поштових марок вплинуло $226.98.

Складаємо щиру подяку всім дотеперішнім жертводавцям і кличемо всіх інших українських людей в Канаді складати свої жертви на визвольну акцію УНРади та збільшити чергу дотеперішніх шляхетних жертводавців.

Представництво УНРади в Канаді.

Всі жертви на Українську Національну Раду пересилати на таку адресу:

Ukrainian Canadian Committee
722 McIntyre Bldg. — Winnipeg.

ГАЗ З ДАШАВИ В КИЄВІ

Минулого року багато писала комуністична преса, видавана українською мовою, про допровадження газопроводів з села Дашави біля Стрия до Киева. Тепер советська преса в Україні повідомляє, що з газу в Києві користає вже 35,000 помешкань столиці України. Коли вірити повідомленням советської преси, то може бодай деяка частина киян, поза урядовими будинками та приміщеннями комунісичних вельмож, скористає з тепла та палива цього західно-українського природного багатства української землі.

Це чудово позбутися "періодичних" ЖІНОЧИХ БОЛІВ з незручною повнотою.

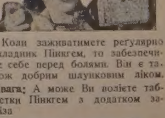

Чи мучать Вас функціональні жіночі страждання, вчиняють Вам біль, роблять нервозними, слабкими, роздратованими, кволими? Коли так, то спробуйте рослинного складника Лідія Пінкгем і почуєте полегшення.

Складник Пінкгем показався дуже помічним для жінок, що терплять через ці болі. Не стражд дайте непотрібно, тільки спробуйте самі.

Складник Пінкгем є чудовим заспокійливим ліком. Він має незвичайно успокоюючий вплив на один з найважливіших жіночих органів.

Коли заживатимете реґулярно складник Пінкгем, то забезпечите себе перед болями. Він є також добрим шлунковим ліком. **Увага:** А може Ви волієте таблетки Пінкгем з додатком заліза

Lydia E. Pinkham's VEGETABLE COMPOUND

УКРАЇНСЬКА АПТИКА В АЛБЕРТІ ДЛЯ ВАШОЇ УСЛУГИ!

Виповняємо Лікарські Рецепти з найбільшою увагою і по уміркованій ціні.

В цій найстаршій аптиці в Алберті знайдете повний склад Аптичних Препаратів, Патентовані Медицини й Ветеринарські ліки.

Полагоджуємо лікарські рецепти поштою.

Василь Середа, B.Sc. Степан Середа, PHм.B.

The WESTERN PHARMACY

10310-101 St., Edmonton, Alta

ОДИНОКЕ УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ В АЛБЕРТІ

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, удавайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів з міста чи з фарміь, до:

PARK MEMORIAL FUNERAL DIRECTORS

9709-111-Ave., Edmonton, Phone 22331 — Lamont, Alta., Phone 53 — Vegreville, Alta., Phone 11

В. М. СМОЛИК, управитель.

НА БУДОВУ ДОМУ

І ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ" ЗЛОЖИЛИ:

Редвотер, Алта. З похорону бл. п. Вірці Мирун 21.25
Вегревил, Алта. З похорону бл. п. Марії Садовської 11.25
Равндгил, Алта. З похорону бл. п. Никити Рося 6.91
Торонто, Онт. Т. Притула 5.00
Едмонтон. Ів. Чорнокунський 5.00
Вінніпег, Ман. Петро Шевчук 5.00
Січ, Ман. З похорону бл. п. Йосифи Майданюк (жертва сина покійної Карла) 5.00
Редісон-Борден, Саск. З коляди в тій парохії 2.50
Порт Алберні, Б.К. М. Гвенний 2.50
Едмонтон, Алта. Василь Харина 2.50
Нисків, Алта. Гавр. Чуковський 2.50
Едмонтон, Алта. Роман Стецура 2.50
Дервент, Алта. З уродинового прийняття для Всч. о. І. Черкавського 2.02
Мт. Гемилтон, Онт. І. Павлюк 2.00
Принс Алберт, Саск. Ф. Гандзюк 1.00
Ґрін Овк, Ман. Олекса Миколаїв 1.00
Елфрос, Саск. Микола Сирота 1.00
Ґренд Прері, Алта. В. Лябінський .50
Давзінг, Алта. М. Рогатинчук .50
Ліндберг, Алта. М. Головайчук .50
Ст. Брайдс, Алта. А. Бродзяк .50
Овкбурн, Ман. Іван Осадець .50

В цьому числі подано $81.43
В ч. 3. "У. Вістей" виказано $2,721.64
Разом $2,803.07

Всім жертводавцям сердечно дякуємо і просимо наших Читачів і Прихильників памятати далі про наш часопис і збирати при кожній нагоді жертви на будову власного дому "У.В.". До проголошеного нами ювілейного дару в сумі **10,000** долярів бракує ще **7,196.93 долярів.**

З Народнього Дому в Едмонтоні

Подаємо до загального відома, що РІЧНІ ЗБОРИ і вибір нової управи, які мали відбутися 15. січня ц.р., пересунено через сильні морози до неділі 29. січня, год. 2.30 пополудні.

Просимо всіх членів, членкинь і тих, що бажали б приступити в членство Українського Народнього Дому, прибути на ці збори, де почуєте звіти уступаючих членів управи і працю Народнього Дому в минулому році.

Управа Н.Д. в Едмонтоні.

В РОКОВИНИ 22. СІЧНЯ

В неділю 29. січня в год. 8.30 вечором стараннам Едмонтонського Відділу КУК відбудеться у двох залях одночасно, а саме в залі Українського Народнього Дому, 9620-109 Аве., та в залі УНО, 10629-98 Стр.

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ

для вшанування роковин Державних Актів з 22. січня 1918 і 1919 років. Виступають хори складових організацій КУК, мужеський хор Української Радіо-години в Едмонтоні та солісти. Промову виголосить поет Олесь Гай-Головко.

Приходіть масово!

Програмовий Комітет КУК.

КОНФЕРЕНЦІЯ ЄПИСКОПАТУ В ЕДМОНТОНІ

В Едмонтоні відбулася конференція єпископату латинського обряду, в якій взяли участь: кардинал МекҐвиґен, арх. Квебеку М. Рой, арх. Оттави А. Вашон, арх. Вінніпегу Г. Миррей, арх. Ст. Бонифес Г. Кабана, арх. МекНіл з Ріджайни та едмонтонський арх. Дж. МекДоналд.

БУДУЮТЬ МЕНШЕ ДОМІВ

Центральна Корпорація Морґеджів і Будови Домів в Оттаві видала свій місячний огляд, в якому стверджує, що попит на доми дещо змалів і будова мешкальних домів упала на 4 проц. Але, не зважаючи на те, що вивіз будівельного матеріялу змалів і впало запотребування цвяхів, цементу й фарб на 30 процент, кошти будови все ще дуже високі. Кошти впадуть, коли прийде поважніший застій у будівельному русі.

Відновіть Свою Передплату!

TED WALLY

Sharum- Bilinske

— & CO. —

Men's Wear

Located 3 Doors North of McLeod Bldg.

Phone 22458 — 10164-100 Street — Edmonton, Alberta.

Важна конференція українських католицьких діячів в Едмонтоні

В попереднім числі "Українських Вістей" оголошено комунікат Дієцезальної Управи БУК Західного Ексархату про ширшу конференцію представників усіх українських католицьких парохій і товариств, що має відбутися 2. лютого ц.р. в залі УНДому в Едмонтоні, 9620-109 Аве. Одночасно вислано поіменні запрошення до всіх отців-парохів, представників парохій, українських католицьких товариств і поодиноких активних громадян із закликом взяти обовязково участь у цій конференції.

На порядку нарад дуже важні організаційні справи, тому запрошені учасники з цілого Західного Ексархату повинні обовязково на конференцію приїхати і своєю активною працею та порадами допомогти до розвязки цих справ.

Початок наради: год. 2. пополудні.

Свято 22. січня у Вінніпегу

Заходом Відділу Комітету Українців Канади у Вінніпегу та його складових організацій відбудеться 29. січня в год. 2.30 попол. **СВЯТО СОБОРНОСТИ ТА ДЕРЖАВНОСТИ УКРАЇНИ** в залі Українського Національного Обєднання, 935 Мейн Стр. Просимо всіх Вп. Громадян міста Вінніпегу взяти в тому святі масову участь. Просимо всі організації, що діють серед українців Вінніпегу, стриматися в тому дні від всяких підприємств.

Відділ КУК у Вінніпегу, Ман.

Увага, Калмар і околиця!

В середу вечором 1. лютого відбудеться в міській залі концерт Українського Радіового Мужеського Хору під диригентурою проф. Льва Туркевича. Початок в годині 8 вечером.

Комітет Української Радіо-програми в Едмонтоні.

Увага! Скаро, Алта.

29. січня зараз по Службі Божій відбудуться річні загальні збори. Просимо всіх членів парохії взяти в них чисельну участь.

Церковна управа.

Потаніла Вогнева Асекурація

В ЕДМОНТОНІ

З приємністю повідомляємо, що почавши від 1-го лютого, 1950, Оплата за Вогневу Асекурацію в місті Едмонтоні,

На Хатах і Хатних Річах буде менша, як дотепер!

Як Ви маєте замало асекурації, або як Ваша асекурація виходить, то вдайтесь до — **УКРАЇНСЬКОЇ АГЕНЦІЇ ІВАНА ІСАЇВА.** Забезпечіть свою хату й хатні річи — за менше — в найстарших і найбільших Асекураційних Компаніях, яких представником є Іван Ісаїв.

* * *

John Esaiw Agency

Real Estate — Fire & Auto Insurance

Magee Bldg., 10120 - 100 A Street
EDMONTON

(Member of The Edmonton and Canadian Real Estate Associations)

БУДУЄМО

Доми, церкви, народні доми та всякі інші будинки. — Рисуємо пляни під усякі будови, переводимо електричні інсталяції, продаємо електричне знаряддя. — Пишіть або телефонуйте:

DOROSH ELECTRIC & DRAFTING
9226 - 111 Avenue — Phone 75134 — Edmonton, Alberta

Телефонуйте 27897 за вільною доставою екстрактів,
КОРІННИХ ПРИПРАВ, ЛІКАРСТВ І КОСМЕТИКІВ ВОТКІНСА.

WATKINS QUALITY PRODUCTS
10586 - 101 Street — Edmonton, Alberta

Hudson's Bay Company.
INCORPORATED 2nd MAY, 1670

ПРИЯЗНИЙ СКЛЕП ДЛЯ ОЩАДНИХ ЛЮДЕЙ В ЕДМОНТОНІ

Office Tel. WA 7190 & WA 8183. Res. Tel. LL 5011

І. Ю. РОБОРЕЦЬКИЙ, LL B.

Адвокат, Повновласник і Нотар. Заступає у всіх судових справах.

J. G. ROBERTS, L.L.B.

302 Temple Building — Bay & Richmond Streets — Toronto, Ont.

Вечері, від 7. до 8. год., за виїмком середи й суботи, призначені на спеціяльні розмови.

ROMANICK & ROMANICK

Адвокати, Повновласники і Нотарі

Заступають у справах карних і цивільних, судових і позасудових.

МИКИТА РОМАНЮК — 611 Temple Bldg. TORONTO, ONT. Телефон Elgin 2585

МИРОСЛАВ РОМАНЮК — 303 Canada Bldg. WINDSOR, ONT. Телефон 3-4741

Петро Старко Йосиф Старко

ОКУЛІСТИ - ОПТОМЕТРИСТИ

230 Tegler Building — Edmonton — Telephone 21248

Екзамінують очі — Припасовують окуляри.

Левко Г. Фарина

ОКУЛІСТ — ОПТОМЕТРИСТ

202 Union Building, Edmonton, Alberta. Phone 28631

Екзамінує очі — Припасовує окуляри

СТЕФАН А. КОЗАК

Окуліст — Оптометрист

1765 Hamilton Street — Phone 4347 — Regina, Sask.

Екзамінує Очі — Припасовує Окуляри

Д. МАЙОРОВА СПІВАЄ З ЕДМОНТОНСЬКОЮ СИМФОНІЧНОЮ ОРКЕСТРОЮ

27. січня ц.р. в год. 8. веч. у МекДуґал Чирч в Едмонтоні співатиме в супроводі едмонтонської симфонічної оркестри відома українська співачка Діяна Майорова. Вона співатиме арії з опери "Самсон і Даліля" та з опери "Кармен" Бізе. Білети можна дістати в кожній музичній крамниці Едмонтону.

ВИСТУПИ РОМАНА СТЕЦУРИ В CBC

У вівторок 24. ц.м. в год. 10. веч. виступить у радіо CBX, 1010 кіловат, видатний наш піяніст Роман Стецура. Найближчого вівтірка, 31. ц.м. він виступить у цій самій стації та в тому самому часі.

DR. C. J. MADILL
DDS, LDS.

420 Tegler Bldg., Edmonton.

Office Phone: 24644; Res.: 27363

Години від 10 рано до 4 попол.

Д-р Іван Пасіка

дентист.

Відчинив і провадить свою канцелярію в RADWAY, ALBERTA.

ВЕҐРЕВИЛ І ОКОЛИЦЯ!

Екзамінуємо очі що суботи в Веґревил, під адресою

Peter Starko

Окуліст — Оптометрист

Legion Hall, Ste. 3, Vegreville

Едмонтонський офіс , під адресою 230 Tegler Bldg., Edmonton.

АЛБЕРТІЙСЬКА ДЕНТИСТИЧНА ЛЯБОРАТОРІЯ

Churchill Bldg., Edmonton
9964 Jasper Ave. — Suite 31.
Телефон 25649

"МЕНСТРЕКС" ДЛЯ ЖІНОК

Пані! Вживайте повного "Менстрексу," щоб підчас місячних періодів полегшити біль, страждання і нервове напруження. Пані, замовте правдивий "Менстрекс" сьогодні! $5.00. Висилаємо оплаченою летунською поштою.

GOLDEN DRUGS LTD.,
Winnipeg, Man.

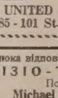

Гарантована і скора робота по ціні, яка є дуже уміркована. Принимаємо замовлення поштою. Ми продаємо і міняємо годинники, фото-камери, перстені і т. д.

UNITED EXCHANGE
10285 - 101 St. Edmonton, Alta.

Одинока відповідь на АРТРАЙТИС

ФІЗІО-ТЕРАПІЯ

Побачте

Michael Andruchow

про Колон Терапію на пільгу від Затвердження.

Union Bldg., 10023-102 Ave.
Edmonton, Alta. Phone 27923

УВАГА! УВАГА!

Коли хочете продати, купити чи заміняти фарми, готелі, бльоки, пулруми, штори чи ґереджі, зайдіть до:

PARKDALE REAL ESTATE
8945 - 118 Ave., — Edmonton, Alta.
Телефон: 75566,

Роман Максимюк, властитель.

Armstrong's Drugs & Stationery

"Reliable Drug Store"

10363 - 97 STREET — Phone 27211 — EDMONTON, Alta.

ПОСЛУЖИМО ВАМ СКОРО, СПРАВНО І ВВІЧЛИВО У ВСІХ ВАШИХ АПТИЧНИХ ПОТРЕБАХ

Володимир Мацей і Д-ко Ю. Наконечний, Властителі.

АДВОКАТИ

Петро Грещук, B.A., LL.B.

АДВОКАТ І НОТАР

перепроваджує справи цивільні й кримінальні у всіх судах.

719 McLeod Bldg., Edmonton.
Тел. офісу 24047. Тел. дому 71435

J. E. BASARAB, K.C.

АДВОКАТ І НОТАР

Полагоджує всякі справи.

41 Gariepy Block, Edmonton.
Телефон 21642

P.A. Miskew, M.A., LL.B.

АДВОКАТ І НОТАР

веде свою канцелярію в спілці з

SHORT & CROSS

2nd Floor Bank of Nova Scotia Bldg
Edmonton, Alta. Telephone 21151

Harvie & Yanda

Адвокати й Нотарі

202 Bank of Toronto, Edmonton

Можете писати до нас по українськи

JOSEPH M. LAZARENKO,
LL.B.

Адвокат, Соліцитатор і Нотар.
441 Seymour St., Ph: Tatlow 5039
Residence: 1625 Nanaimo Street,
Vancouver, B.C.

MICHAEL H. PONICH
LL.B., K.C., M.L.A.

Веде адвокатську канцелярію у

ВЕҐРЕВИЛ — понеділок, вівторок, субота
ТУГИЛС — середа, четвер, пятниця

Two Hills, Alta. — Box 88.
Телефон 4.

ЮРІЙ ШКВАРОК

Адвокат і Нотар

полагоджує всякі справи

9948 - 88 Ave., — Edmonton

Т. Р. БІҐОРА, Б.А.

УКРАЇНСЬКИЙ АДВОКАТ І НОТАР

заступає в справах цивільних, карних і маєткових. Його офіс над

Bank of Toronto, 31A Queen St.
St. Catharines, Ont.
Off. Phone 2-8341 Res. 2-1453

В ҐРИМСБІ, Онт.—урядує в суботу від 2 до 5 години під адресою —
42 Main Street. — Phone 559.

JOSEPH KOZIBRODA
Physio Therapy

З практикою зі Старого Краю лікує різні недуги та направляє надвихнені кости. Наша нова адреса така:

SCONA BLOCK NO. 2
82 Ave.-109 St., Edmonton, Alta.
Телефон: 33855

ЖЕНЩИНИ!

ЗАТРИМУЙТЕ СВОЮ МОЛОДУ КРАСУ ВИПРОБОВАНИМ СРЕДСТВОМ КРАСИ

МОРФОСА КРІМ

Ви самі переконаєтесь, що Морфоса Крім зменшує пороти в шкірі, вигладжує зморшки, усуває угри, прищі, веснянки і жовті плями та робить — як кажеться в українській пісні — "личко як кров з молоком", пухким та румяним.

Слоїк $1.10 з пересилкою.

Можна набути у:

The T. Eaton Co. Ltd. Winnipeg

або

DUFFERIN DRUG STORE
239 Dufferin Ave., Winnipeg, Man.
(Corner King and Dufferin)
(Один бльок від Мейн Ст.) Dept. F.

ЛІКАРІ, ДЕНТИСТИ

Лікарі й Оператори в Едмонтоні

ДР. ІВАН ОРОБКО
ДР. ІВАН СМУЛЬСЬКИЙ

212 Tegler Bldg., Edmonton
Телефон 27342

Тел. Офісу: 21748. — Дому: 81690

ДР. М. М. СЕРЕДА

Лікар і Оператор.

9914-109 St. — Edmonton, Alta.

(зараз на північ від Адміністраційного будинку на 109 вулиці).

ДОКТОР Й. МЕҐАС

Лікар, Оператор, Акушер.
Венеричні і Скірні Недуги

Suite 102, Krozelle Building,
10014-102 A Ave., Edmonton, Alta.
(На північ від Суду) Тел. 24645.

ДР. ЙОСИФ БУЛАНЖИЙ

Лікар, Оператор і Акушер

Boulanger Bldg., Edmonton
Телефон 22009

ДР. В. А. ШАНДРО

Оператор, Спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт Гленд) що регулює моч.

Член Королівської Колеґії Хірурґів.

GARNEAU THEATRE BLDG. Edmonton на південнім кінці мосту Гай Левел.
Тел. офісу: 34778 — Тел. дому: 33686.

Тел. офісу 22411. Тел. дому 82??4

DR. B. N. SHLAIN

ДЕНТИСТ — DENTIST

428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Тел. офісу: M1003 Дому W2000

DR. S. YAHOLNITSKY

Лікар, — Акушер — Оператор
Спеціяліст у Хірурґії

210 Greyhound Bldg., Calgary.

ДР. Ю. ДРАҐАН

D.M., C.M., L.M.C.C.

ЛІКАР, АКУШЕР, ОПЕРАТОР

601 Canada Bldg., Saskatoon.
(коло сіенарської стації).

Тел. Офісу 6665 Тел. Дому 98107

Др. Стефан Воробець

M.D., L.M.C.C.

Лікар — Оператор — Акушер

513 Canada Bldg., Saskatoon.
(коло сіенарської стації)

ЛІКАР - ОПЕРАТОР

ДР. В. Ф. БАЧИНСЬКИЙ

МОДЕРНІ ДІЯҐНОСТИЧНІ ПРИРЯДИ ДЛЯ РОЗПІЗНАННЯ НЕДУГ

Екс-Рей; Флуороскопія; Електричний Серцемір; Метаболістичний Мірильник; Радіотерапія; Лябораторія Крови, Мочі, і т. д.

403 - 404 CHILDS BLDG.
Winnipeg, Man.

Тел. Офісу: 925075; Рез.: 52502

НЕ ТЕРПІТЬ БОЛЮ НЕПОТРІБНО

Уживайте на Ревматизм, або Біль Крижей

УКРАЇНСЬКУ МАСТЬ

Усуває ріжні болі як ревматизм, біль крижей, ломання костей, рук, ніг і інших частей тіла. За одним натертям біль уступає.

ІМІТАЦІЙ НЕ ПРИНИМАЙТЕ

Правдива Українська Масть має понизшу марку

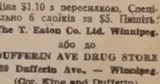

Ціна $1.10 з пересилкою. Спеціяльно 6 слоїків за $5. Пишіть:

The T. Eaton Co. Ltd. Winnipeg.

або до

DUFFERIN AVE DRUG STORE
239 Dufferin Ave., — Winnipeg.
(Cor. King and Dufferin)

FINER QUALITY
BETTER SERVICE

CUTS DESIGNS

PHONE 25892

PAZDER Art ENGRAVING

9737-109 ST. EDMONTON, ALBERTA